

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2017

Núm. 98

Presidència del Molt Honorable Sr. Baltasar Picornell i Lladó

Sessió celebrada dia 17 d'octubre de 2017

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 12982/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a proposta de declaració de reserva marina de l'Illa de l'Aire..... [5251](#)
 - 2) **RGE núm. 12985/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a accés dels centres educatius a Internet..... [5252](#)
 - 3) **RGE núm. 12987/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a protocol d'assetjament escolar.. [5253](#)
 - 4) **RGE núm. 12991/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a problemes al transport adaptat d'alumnes de Menorca..... [5254](#)
 - 5) **RGE núm. 12997/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a pacients de salut mental..... [5256](#)
 - 6) **RGE núm. 12998/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a servei de rehabilitació comunitària..... [5257](#)
-

- 7) **RGE núm. 12993/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez, del Grup Parlamentari Popular, relativa a sol·licitud de mediació de la Unió Europea per part del vicepresident del Govern.. 5258
- 8) **RGE núm. 12990/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a liquidació de les bestretes als consells insulars.. 5259
- 9) **RGE núm. 12944/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reivindicacions dels treballadors de les diferents empreses públiques del Govern.. 5260
- 10) **RGE núm. 13605/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mosques en els quiròfans de l'Hospital de Formentera.. 5262
- 11) **RGE núm. 12989/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a col·laboració amb l'IRIE.. 5263
- 12) **RGE núm. 12983/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a confiança en el vicepresident.. 5264
- 13) **RGE núm. 12999/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a turisme de salut.. 5266
- 14) **RGE núm. 12984/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a compliment de l'Estatut d'Autonomia.. 5267
- 15) **RGE núm. 12995/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a consens en relació amb el decret que regularà el coneixement del català a la sanitat pública.. 5268
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 6400/17**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en relació amb l'anomenat Pla Juncker.. 5270
- III. MOCIÓ RGE núm. 12706/17**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern a l'IBAVI, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 10141.. 5275
- IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) **RGE núm. 10348/17**, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, Podem Illes Balears, MÉS per Mallorca i MÉS per Menorca, relativa a atenció sanitària universal.. 5285
- 2) **RGE núm. 12516/17**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a suport als cossos i forces de seguretat de l'Estat com a garants de l'estat de dret.. 5294
-

EL SR. PRESIDENT:

Passam al primer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 12982/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a proposta de declaració de reserva marina de l'Illa de l'Aire.

Passam a la primera pregunta, RGE núm. 12982/17, relativa a proposta de declaració de reserva marina de l'Illa de l'Aire, que formula el diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca. Té la paraula el Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, avui que encara li puc fer una pregunta, després de les detencions de Sánchez i Cuixart, -per cert, suport i solidaritat als presos polítics Sánchez i Cuixart de part de MÉS per Menorca-...

(Alguns aplaudiments)

..., avui, que encara li puc fer la pregunta, li vull demanar per la reserva marina de l'Illa de l'Aire. Com sap molt bé, la pesca a Menorca, tot i que representa un percentatge molt petit de l'IPC és una activitat econòmica amb un fort component social i cultural, a més de ser clau per garantir la sobirania alimentària, la sostenibilitat ecològica i un component fonamental al turisme i a l'economia menorquina.

La supervivència de la pesca a Menorca, i no només de la pesca professional, sinó també de la submarina, la recreativa i el busseig, passa necessàriament per una bona conservació dels recursos marins i d'una explotació racional d'aquests recursos, i les reserves marines són precisament una eina molt important que s'ha mostrat eficient per tal de recuperar les poblacions de peixos i la conservació del medi marí. Les aigües que envolten l'Illa de l'Aire constitueixen, en aquest sentit, una zona d'alt valor en recursos marins no només per la seva diversitat sinó també per les praderies de posidònia o la presència de la *pinna nobilis*, la nacra, en perill d'extinció.

Fa molts anys que des de Menorca entitats com el GOB, l'IME, Confraria de Pescadors, Ajuntament de Sant Lluís, Amics de la Mar, etc., es reclama una reserva marina a la zona sud-est de l'illa. Ahir, precisament, el consell insular, per unanimitat, es va expressar en aquest mateix sentit.

Ara toca al Govern de les Illes, que és el competent per declarar les reserves marines, prendre posició i iniciar els tràmits. I aquesta és la pregunta que li volem fer des de MÉS per Menorca: quina és la voluntat del Govern, en quina situació es troba i quins són els terminis que s'ha fixat el Govern perquè l'Illa de l'Aire sigui, com ahir va reclamar el Consell Insular de Menorca, una reserva marina?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Té la paraula el Sr. Conseller Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Moltes gràcies, president. Sr. Diputat, si em permet també començaré amb unes paraules de solidaritat: llibertat per als "Jordis" i un record i tot el suport al poble gallec avui, que lluita contra el foc; no fa rialles, la gent ha mort per la imprudència i per la mala gestió dels nostres recursos forestals.

(Alguns aplaudiments)

Si em permet...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor. Guardin silenci. Senyores diputades i senyors diputats, guardin silenci.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Si s'han sentit al·ludits no...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, per favor, contesti la pregunta.

(Remor de veus)

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Si em permeten, contestaré la pregunta.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

He demanat solidaritat amb el poble gallec a un moment delicat en què ho passen malament, he posat a disposició del Govern gallec els recursos de la nostra conselleria, per tant, el compromís d'aquest govern de suport al poble gallec. Crec que era un bon començament i un bon inici.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Si em permeten, contestaré la pregunta. A les Illes Balears tenim 8 reserves marines, 61.000 hectàrees protegides del medi marí que representen el 21% del litoral que tenim sota la nostra gestió.

Evidentment, des de 1979 s'han anat creant reserves i han estat eficaces, han estat eficaces per a la seva protecció perquè hi ha hagut més peix, perquè hi ha hagut més recursos econòmics tant per als pescadors, per al turisme. Crec que tothom a dia d'avui està d'acord que és necessari crear noves reserves. En aquesta legislatura n'hem creades de noves, hem creat a l'illa de la Dragonera, als seus voltants, una reserva marina; hem recuperat la reserva de S'Espardell que havia estat retallat un tros, per interessos individuals havia estat retallada; hem recuperat la vigilància; hem recuperat els mitjans amb embarcacions. Estam ara en condicions de fer un seguiment de les reserves i canviar les polítiques de les reserves perquè tenim informació, així vàrem canviar la normativa de la reserva de Llevant.

Fets aquests punts, arribats a aquest punt de la legislatura estam en condicions de dir, sí, aquest govern apostarà per l'Illa de l'Aire com a reserva marina i ho farà amb els recursos de l'impost de turisme sostenible, ahir es va aprovar, i en el marc del projecte de les reserves marines, d'incloure la creació de la reserva marina de l'Aire dins aquesta legislatura, i a més, la reserva marina de Tagomago i la reserva marina a Formentera.

Per tant, tres noves reserves i acabarem aquesta legislatura amb una nova reserva a cada illa.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Martí. No vol fer ús de la paraula? Sr. Conseller? Tampoc.

I.2) Pregunta RGE núm. 12985/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a accés dels centres educatius a Internet.

Passam a la segona pregunta, RGE núm. 12985/17, relativa a accés dels centres educatius a Internet, que formula la diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. Dia 14 de setembre, es va comunicar als docents dels centres educatius públics que l'horari d'accés a Internet es restringia des de les set del matí fins a les onze del vespre, perdonin, només es podia utilitzar de les set del matí a les onze del vespre, de dilluns a dissabte. També se'ls va dir que si s'havia de fer alguna activitat fora d'aquest horari ho havien de comunicar al Servei de Tecnologies amb 72 hores d'antelació.

Ens pot explicar el per què d'aquesta mesura? Per què els centres educatius de les Illes no tenen accés a Internet els diumenges ni la resta de la setmana de les onze del vespre a les set del matí?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Té la paraula el Sr. Conseller Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, Sr. President, diputats, diputades. Sra. Sureda, si abans em permet, vull aquí i ara fer una declaració de suport a la comunitat educativa, als directors, claustres de professors i tot el que significa els consells escolars davant els atacs irresponsables de determinats dirigents polítics i socials que posen en dubte la seva professionalitat. Per tant...

(Alguns aplaudiments)

... nosaltres estam en contra de qualsevol adoctrinament polític, de qualsevol adoctrinament polític, i estam a favor de l'educació en valors. I aquest és un punt de partida de la conselleria.

En relació amb el que vostè em demanava, és veritat, la DGTIC el mes de setembre va plantejar que l'ús d'Internet anàs de les set del matí fins a les onze del vespre, de dilluns a dissabte. Quines varen ser les causes per les quals la DGTIC va fer aquest plantejament? Per un ús inadequat i per qüestions de seguretat d'Internet.

Per tant, també vostè ha dit, i això també li vull reiterar, que també des de la DGTIC es va dir que si hi havia centres educatius que volien utilitzar fora d'aquest horari Internet no hi havia cap problema, ho sol·licitassin i que allò es faria. Per tant, en aquest sentit és una mesura de seguretat i d'un ús inadequat que es feia de determinades qüestions d'Internet.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Sr. Conseller, li fem aquesta pregunta en to constructiu perquè hi ha docents preocupats perquè aquesta mesura que s'ha pres la consideren un poc contraproduent i que pot comportar nombrosos problemes com, per exemple, que no es garanteix que les còpies de seguretat del material propi dels docents acabin abans de les onze i, per tant, es pot perdre informació. Poden tenir problemes amb les còpies de seguretat que fins ara es feien els caps de setmana i que si hi ha un error en el sistema es reprenia de forma automàtica. I també s'ha exposat que hi ha centres que, per tal que no es repeteixin els problemes de seguretat de l'any passat, tenen previst fer una còpia diària de la feina que es fa i amb aquesta restricció no és possible.

Aquestes són algunes qüestions tècniques que preocupen els docents, però hi ha un altre tema que tampoc no comprenem i és que cada vegada es fa feina per incorporar les noves tecnologies, les TIC, a l'educació i el màster de formació del professorat està molt vinculat a aquestes tecnologies aplicades a l'educació. A més, en aquest parlament s'han aprovat

iniciatives per tal d'incrementar el material didàctic *on line* i reduir l'ús del llibre de text. Hi ha una proposició no de llei en concret, que va presentar el Grup Parlamentari MÉS per Mallorca i que es va aprovar dia 21 d'abril del 2016, que literalment deia: "planificar l'adequat manteniment dels equips i xarxes informàtiques del centre educatiu i renovar progressivament els equipaments informàtics, millorar els serveis donats per la conselleria als centres com connexió a la xarxa, accés de control a les xarxes, millora dels servidors, capacitat del correu, etc., i posar a l'abast del professorat una oferta diversa de materials digitals així com mantenir i desenvolupar les plataformes digitals que permetin desenvolupar la feina en xarxa i el treball didàctic".

Si hi ha coses que no s'han fet bé i que no es fan bé demanaria que es revisàs...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Sureda, se li ha acabat el temps.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

... però que per favor es posàs en marxa.

Gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sra. Sureda. Els seus suggeriments els enviarem i els plantejarem a la DGTIC perquè nosaltres pensam que són mesures que no van en contra de ningú sinó a favor de la seguretat.

En qualsevol cas, li vull dir un parell de qüestions respecte de la darrera part, nosaltres tenim clar que en aquests moments hem d'apostar clarament per un procés d'informatització dels centres escolars, estam en això.

En aquests moments hi ha 200 centres que tenen més de 300 megavats de connectivitat; a principi del 2017 hi havia 50 centres i estam avançant en aquest procés perquè si no hi ha una bona connectivitat és evident que els centres poca feina poden fer.

A més, incrementarem en aquests moments el nombre de pissarres digitals a tots els nivells de segon de primària a quart d'ESO, per la qual cosa quasi totes les aules tendran aquestes pissarres digitals, més de 400 ordinadors enviarem abans de final d'any i per al pressupost de l'any que ve ja tenim pensades tota una sèrie de mesures per incrementar aquesta qüestió.

Però també hem de tenir en compte una qüestió clara, que no és possible el procés d'informatització sense integrar-lo dins un model pedagògic; no es tracta de posar pissarres ni

ordinadors si no de com hem de canviar el model pedagògic perquè aquests instruments siguin útils per a la millora de l'ensenyament i l'aprenentatge.

Per tant, estam en aquesta qüestió, però farem, parlarem amb la DGTIC per la qüestió que ens ha plantejat, intentar-ho flexibilitzar d'una forma clara.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.3) Pregunta RGE núm. 12987/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a protocol d'assetjament escolar.

Passam a la tercera pregunta RGE núm. 12987/17, relativa a protocol d'assetjament escolar, que formula la diputada Sra. Montserrat Seijas i Patiño del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, en este año se ha implantado el protocolo de... para prevenir el acoso escolar, entonces me gustaría si podría informarnos sobre cómo ha evolucionado el problema del acoso escolar en Baleares con la aplicación de los protocolos de prevención, detección e intervención del acoso en las Illes Balears.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Seijas. Té la paraula el Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president, diputats, diputades. Sra. Seijas, gràcies per la seva pregunta. És evident que una de les preocupacions que va tenir la conselleria des del primer moment és intentar que el tema de la convivència en els centres fos una prioritat política i educativa. Per això vàrem reviure -reviure- l'Institut d'Èxit i Convivència que havia quedat relegat no per recursos, sinó per qüestió bàsicament política. És evident que els que varen fer el conflicte estaven incapacitats per fer, per tirar endavant un institut de convivència.

En qualsevol cas hi ha una qüestió que li vull plantejar, des que realment nosaltres hem implantat al curs 16-17 el protocol d'assetjament escolar hi ha una sèrie de coses que és important constatar: en primer lloc, hi ha hagut un procés de formació de docents i directors perquè evidentment sense una formació de docents i directors és impossible tirar endavant un protocol d'aquestes característiques. L'Institut de Convivència ha de donar suport, ha de supervisar, però la feina concreta l'han de fer evidentment els centres.

En segon lloc, tots els centres tenen un reglament de convivència que han modificat d'acord una mica amb aquest protocol d'assetjament.

En tercer lloc, és evident que a partir d'aquí ha millorat la convivència als centres, s'han obert més protocols d'assetjament, però la realitat ha estat que els casos d'assetjament han disminuït. Però és important constatar que aquesta formació i aquest protocol ha suposat per una part una política de prevenció important i en segon lloc ha possibilitat que els centres siguin capaços de dur a terme una sèrie d'accions educatives per tal de millorar la convivència als centres.

Per tant, nosaltres fem una valoració en positiu d'aquesta aplicació de l'assetjament escolar i estam disposats a modificar aquelles coses que s'han de millorar.

Ahir vàrem tenir una reunió de tots els directors de centres de CEIP d'infantil i primària i ens varen fer suggeriments per tal de millorar aquest protocol d'assetjament. Nosaltres pensam que només es pot millorar el que s'utilitza i en aquests moment el protocol és un bon instrument per millorar la convivència als centres.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Conseller, pues me congratulo que usted que esto, que esta preocupación pues... que usted también comparte.

Y lo que sí, bueno... no me dio ninguna cifra, supongo que todavía no tendrán cifras... todo fue un poco que todo va mejor y tal, pero no ha hablado de cifras; es cierto que los datos del informe PISA, no creo que reflejen todavía los efectos del protocolo de la conselleria, por eso le preguntaba cómo evolucionaban las cifras.

Únicamente hacer un apunte, el Departamento de Seguridad Ciudadana de la Policía Nacional está ofreciendo -como usted bien sabe- ya desde hace tiempo a todos los centros educativos dar charlas de... pues temas de prevención de drogas, también el tema de *bullying*, del acoso por Internet, etc., y me llama la atención que no se esté solicitando ese tipo de... a lo mejor como se debería, porque puede que a lo mejor los profesores, al detectar o decir que se necesita esto porque hay un problema en el centro, como si pudiera ser un fallo del profesor, ¿no?, cuando realmente no lo es, es un fallo de la sociedad en la que vivimos, y la carga educativa no es solo de los profesores y la comunidad educativa, sino también de las familias. Pero sí me preocupa el tema de que no se haya... de que no se usen más estas herramientas que además están dando muy buenos resultados en otros puntos de la península de prevención.

Creo que en este tema deberíamos basarnos desde las instituciones en un problema, en una... en una fase de

prevención a nivel incluso de publicidad, etc., para que estos casos no se sigan dando. También porque se tiende a tapar, incluso el propio... el que sufre el *bullying*... hasta que llega al límite, pues se sabe, quiero decir que un poco la prevención creo que aquí sería un factor determinante y que la conselleria debería tomar manos en este asunto.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Seijas. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, Sra. Seijas. És evident que nosaltres donarem dades, el que passa és que tampoc aquí no vull ara aclaparar amb dades concretes, però li vull dir que l'avaluació és en positiu i en qualsevol cas un parell de qüestions.

La prevenció, li vull recordar que en aquests moments a les Illes Balears hi ha una xarxa de policies tutors realment esplèndida, que fa una feina de prevenció en aquestes qüestions de consum de drogues o de *bullying* o *ciberbullying*, i crec que ens hem de felicitar que sigui una xarxa que funciona, i que pensam que properament funcionarà a l'Ajuntament de Palma i als centres de Palma. Per tant, anam en aquesta direcció.

A més, li vull recordar que fa unes setmanes hi va haver unes jornades sobre pràctiques restauratives respecte del tema del *bullying* on varen participar centenars de professors, amb gent, experts internacionals sobre el tema de pràctiques restauratives i que al mes de novembre farem un congrés sobre el tema de convivència. Per tant, nosaltres tenim clar que sense una bona convivència...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, se li ha acabat el temps.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

...és molt difícil que hi hagi bons resultats.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.4) Pregunta RGE núm. 12991/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a problemes al transport adaptat d'alumnes de Menorca.

Passam a la quarta pregunta RGE núm. 12991/17, relativa a problemes al transport adaptat d'alumnes de Menorca, que formula el diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sr. President, bon dia, senyores i senyors diputats, bon dia, conseller. La setmana passada li vaig demanar sobre el servei de fisioteràpia que du un any sense servei i em va dir que ja estava solucionat, i el vull informar, per si no li donen la informació correcta, que a dia d'avui no està solucionat.

I li volia demanar avui sobre el tema del transport adaptat. No sé si va llegir a la premsa un escrit dels pares, que es diu *Transport inadaptat, història d'un despropòsit: "Los niños con discapacidad dejan de ir a clase por los problemas de transporte"*, que va sortir la setmana passada.

Li deman sobre aquesta qüestió, perquè des de l'inici de curs a Menorca hi ha un problema important en el transport adaptat, hi ha retallades de personal, retallades de qualitat del servei i alumnes que no poden anar a classe, no es fa la recollida a domicili, no es compta amb vehicles adaptats, el personal no té la formació adequada i no hi ha acompanyants.

Per açò li vull demanar quan i com es resoldrà aquest greu problema. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president. Ja veu que m'estam explotant, eh?, en fi, Sr. Iago, prengui nota.

Sr. Lafuente, moltes gràcies, per la seva pregunta. Miri, abans de res, li vull fer una pregunta prèvia, no vull que me la contesti, però si dins el seu ADN polític hi ha la possibilitat de pensar que en lloc de ser un problema de la conselleria és un problema de l'empresa que ha tengut aquesta concessió.

Ho dic simplement per dues coses: és evident que en aquests moments hi ha més places de transport adaptat de les que hi havia abans i, per tant... i ho vull posar en valor, i si realment en aquests moments hi ha hagut problemes no és tant per una qüestió de la conselleria, sinó per una negligència d'aquesta empresa que no actua d'acord amb la licitació que vàrem fer. Per tant, no compleix les normes a les quals havia de donar resposta; no posa el transport escolar adaptat que necessitàvem quant al nombre de places a la part de Maó, a la part de Ciutadella sí, i realment hi ha acompanyants des del primer dia.

El que passa és que l'empresa no ho ha estat fent bé i no compleix les seves condicions, i nosaltres hem obert un expedient informatiu per tal de prendre les sancions adequades perquè això realment... per posar de manifest la seva incoherència, el seu incompliment de les normes i la seva negligència.

Per tant, l'acord del transport està ben plantejat, el que passa és que realment l'empresa no respon al que va guanyar en un concurs públic.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Lafuente, té la paraula.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sr. President. Miri, l'empresa el que diu "*la empresa dice cumplir el contrato firmado con el Govern*", ho diu la premsa. Però li vull recordar que al 2013 l'anterior govern va adjudicar a la Creu Roja aquest servei, es veu que ara, amb açò d'acomplir les clàusules socials i el suport al tercer sector, ho han donat a una empresa privada que diu que compleix el contracte.

Vostè m'ha dit que des del primer dia hi havia acompanyant, jo li vull dir: ahir no hi havia acompanyant, ahir no hi havia acompanyant, avui hi ha acompanyant, contractat a través d'una empresa de treball temporal, fora del contracte, fora del contracte. I per què? Perquè el 2013, l'anterior govern que va adjudicar a la Creu Roja, una entitat sense ànim de lucre, ho va adjudicar per 156.954 euros, i a les condicions tècniques figurava l'acompanyant. I vostès enguany, per 128.000 euros, és a dir, davallant 20.000 euros a l'oferta més baixa, a les condicions tècniques no hi ha acompanyant. I si no miri els plec de les condicions tècniques, és als annexos, per açò tenen la discussió, perquè han fet la feina mal feta, perquè han redactat malament les condicions tècniques. Ho miri, l'apartat 9 de les condicions tècniques, a veure si ho troba, jo ho he mirat.

Per tant, resulta que el govern de les persones se'n recorda de les persones només per a la publicitat. I ara que han posat en marxa l'Oficina de Publicitat i Propaganda de la Sra. Armengol de cara a vendre les seves inversions, diuen que han invertit 100 milions més en educació, però per 20.000 euros donen un mal servei a les persones que ho han de menester, desgraciadament. I els ciutadans són més llestos que l'Oficina de Publicitat i Propaganda seva i s'adonen de les retallades que fan al servei de les persones...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Lafuente, se li ha acabat el temps. Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

Gràcies, Sr. Lafuente. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

El Govern del PP pensava tant en les persones que mai hi havia hagut tantes retallades en educació, en sanitat i en serveis socials. Sí, Sr. Lafuente! Sí Sr. Lafuente! I hem incrementat el servei d'educació, de sanitat i de serveis socials. I realment hi ha acompanyant des del primer dia que l'empresa no ha anat a recollir els ATE que estava en la seva obligació. I des d'avui, des d'ahir hi ha a l'empresa Adeco que realment fa d'acompanyant, perquè l'acompanyament forma part essencial de qualsevol transport escolar.

Per tant, Sr. Lafuente, és l'empresa que no compleix, és l'empresa que es diu Abusam, i no sé si vol dir que abusa de la confiança que se li ha donat per part de la conselleria respecte d'un concurs públic que ha guanyat, d'acord amb les regles que s'havien plantejat. Nosaltres no hem "digitat" ningú. Què vol que donem que ho donem a una empresa determinada? No, nosaltres hem fet les coses així com marca la llei i si realment aquesta empresa no compleix el que ha de complir, li farem l'expedient que hem començat i li posarem les sancions que li pertocuen.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.5) Pregunta RGE núm. 12997/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a pacients de salut mental.

Passam a la cinquena pregunta, RGE núm. 12997/17, relativa a pacients de salut mental, que formula el diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, hace más de un año, ante una pregunta sobre la duración del servicio de salud mental infanto-juvenil en Ibiza, usted misma contestó que, efectivamente, había una infradotación de ese servicio de salud mental, que había una carencia de profesionales, que había una carencia y una falta de recursos, pero que, en realidad, eso le venía un poco dado porque era una situación que venía arrastrándose desde antes. Y recordaba también que hasta el 2011 existía una subdirección de asistencia a la salud mental en el Servicio de Salud y que ésta desapareció, y que era por eso que no se podían desarrollar proyectos para avanzar en el sentido de atender a estos usuarios que necesitaban ese servicio.

Entonces anuncié que estaban desarrollando un plan estratégico de atención a la salud mental 2016-2020 y que eran estos profesionales quienes estaban desarrollando este plan, los que valorarían los recursos que son necesarios, en función también de la evidencia científica.

Estamos acabando el 2017 y seguimos sin tener noticias de ese plan de salud mental. A Podemos nos preocupa la demora en la redacción o en la presentación de este plan y con la atención a los usuarios que necesitan de unos servicios bien organizados y bien definidos. Hay un desequilibrio claro económico en inversiones sanitarias en salud mental en cuanto a cantidades se refiere a Ibiza y Formentera respecto al de las otras islas y los recursos existentes en unas islas en otros no están, como, por ejemplo, en el Área de Salud de Ibiza y Formentera no existe unidad cognitiva, ni tampoco existe una unidad de media y larga estancia para enfermos mentales, así como tampoco existen unidades de hospitalización para menores de 18 años.

Son demandas que se están realizando desde hace tiempo y que nos sitúan en un retraso en cuanto a la inversión en salud mental en el Área de Salud de Ibiza y Formentera, porque no tenemos ese plan de salud mental.

Què pensa fer el Govern per atendre les necessitats sanitàries dels pacients de salut mental a Eivissa i Formentera?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Morrás. Té la paraula la consellera Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president, bon dia a tots, diputats i diputades. Miri, des de Salut el que fem és establir les mesures d'una manera equitativa tant per a Eivissa com per a la resta de les illes. És cert que s'ha realitzat ja i s'ha acabat el Pla estratègic de salut mental, a mesura que es treballa es posen les mesures en marxa, no s'ha publicat encara perquè es troba en fase de revisió metodològica, l'homogeneïtzació de cada un dels capítols, perquè ja dic, està elaborat per moltíssims professionals.

Però tots els suggeriments que s'han fet, s'han posat damunt la taula i són els eixos per precisament garantir les properes inversions en salut mental a tota la comunitat autònoma. A Eivissa una de les actuacions principals és que cada àrea de salut tengui equips assertius comunitaris ESAC. A Eivissa n'hi ha un, però per exemple està previst millorar la dotació de professionals en aquest ESAC, és per a pacients amb trastorns mentals greus que són a ca seva, que no tenen adherència al tractament i s'ha d'anar a visitar-los.

Un altre dels temes fonamentals del pla és tot el que fa referència a addiccions, addiccions en el terme ample de la paraula, no només addiccions a drogues, sinó en el terme ample, que treballam la llei, per una banda, de salut pública, i després la recuperació del servei de les UCA (Unitat de Conductes Addictives) des dels serveis sanitaris. En aquest moment se'n fa càrrec el consell des de serveis socials, i pensam que és un tema en la part del tractament sobretot, és sanitària i per tant, nosaltres estam en disposició ja l'any que ve recuperar aquest servei i fer-ho des de l'àmbit sanitari i la prevenció fer-la conjuntament entre salut pública i el consell.

Una de les altres millores que s'han fet a l'àrea d'Eivissa és que a la unitat d'hospitalització greu s'han fet una sèrie de millores estructurals, com és posar un botó de pànic, com és arreglar la part del jardí perquè els pacients puguin disposar d'una zona amb millors característiques pel seu estat. Això són millores específiques d'Eivissa, però es fa a totes les àrees de salut.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera. Té la paraula el Sr. Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, está bien que haya puesto un botón de pánico y que lo exprese aquí, pero nos gustaría saber si al fin se ha puesto un psiquiatra durante 3 días a la semana, que es necesario; 2 psiquiatras a jornada completa, tal como se propone en la iniciativa parlamentaria aprobada por la cámara en el 2016; también un enfermero de salud mental a tiempo completo...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Morrás, se li ha acabat el temps. Gràcies.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

... en la unidad de vigilancia...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

Gràcies, Sr. Morrás. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Com li deia, tenim claríssim que hem d'invertir en recursos físics, en millorar les instal·lacions, en millorar la dotació de professionals, en donar mesures d'estabilització dels professionals i per això farem les ofertes públiques d'ocupació i en tot el que té a veure amb la salut mental, que és una prioritat per a aquest Govern. Jo crec que queda demostrat i li puc assegurar que tenim molta feina a fer, ho sabem, però també estam disposats a fer-la.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.6) Pregunta RGE núm. 12998/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a servei de rehabilitació comunitària.

Passam a la sisena pregunta RGE núm. 12998/17, relativa a servei de rehabilitació comunitària que formula la diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la Sra. Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Bon dia. Gràcies Sr. President. Bon dia diputats, diputades, membres de la cambra. Bé, com ja ha comentat el meu company Aitor Morrás, des de fa un any sabem que la consellera ha redactat, ara mateix ens acaba de dir que ja està acabat i que falta publicar-ho, però necessitem saber quin és el contingut d'aquest pla per saber quines mancances hi ha. Se suposa que arran d'aquest pla s'implementarien, segons valoracions dels professionals, uns serveis o uns altres.

Nosaltres sabem que tenim mancances en serveis tan necessaris com el de rehabilitació comunitària. Una UCR, o una Unitat Comunitària de Rehabilitació és un recurs dirigit a població amb alguns trastorns mentals greus, on es treballa en programes de rehabilitació i recuperació específics individualitzats, amb una intervenció integral i biopsicosocial, depenent de les necessitats i les capacitats detectades a cada pacient i utilitzant sempre l'activitat com a instrument terapèutic. L'objectiu principal d'aquest tipus de dispositiu és aconseguir el màxim grau d'autonomia personal i independència, el control de símptomes i la integració sociocomunitària i millorar la qualitat de vida i el benestar dels usuaris.

Sense el coneixement d'aquest pla de salut mental volem saber, mentrestant, com desenvoluparà la Conselleria de Salut el servei de rehabilitació comunitària.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Maicas. Té la paraula la Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Idò miri, és un servei, el de rehabilitació comunitària, que és cert que està implantat des dels anys noranta, i a Balears tenim cinc unitats de rehabilitació comunitària: a cada una de les àrees de Mallorca, les quatre àrees, i a Menorca, a Sant Miquel; en canvi no hi ha unitat de rehabilitació comunitària a Eivissa.

Vostè ha explicat molt bé l'objectiu, que és millorar la integració, la rehabilitació, l'adaptació també els pacients amb trastorn mental, normalment un trastorn mental greu, a l'entorn i poder possibilitar una vida el més normalitzada possible, familiar, social, laboral fins i tot, etc. Incorporar la família és vital, també dins aquests objectius, i hi ha una mancança a l'àrea d'Eivissa, però si està contemplada aquesta necessitat; està contemplada la mancança, està contemplada la necessitat en el nou pla estratègic 2016-2020. Els professionals ho han detectat, de la mateixa manera que comentava abans, o sigui, s'han anat posant recursos en marxa, s'estan detectant múltiples deficiències i moltíssimes situacions a millorar dins l'àrea de salut mental: infraestructures com l'Hospital Psiquiàtric, que són nombrosos edificis que estan en condicions deficientes i que s'han de millorar necessàriament; també mancança de professionals a cada una de les àrees.

Per tant, com comentàvem, estam disposats a continuar fent feina, a posar aquesta unitat quan sigui possible, i tenir en compte que el que volem és la no-estigmatització dels pacients, la reintegració i sobretot apropar tots aquests serveis a la comunitat, i fer-ho de manera conjunta també amb la Conselleria d'Afers Socials, que estam treballant per millorar aquesta coordinació i que el pacient no noti que està en un o en un altre àmbit, sinó ser molt més fluid.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies per la seva contestació, Sra. Consellera. Idò entenc que, com vostè ha dit, a Eivissa no hi ha aquest servei, i sols em quedaria fer-li la pregunta. Ha dit que sí, que s'ha valorat, s'ha vist que hi ha una necessitat quan heu fet la valoració de serveis que són necessaris, idò la pregunta serà: tindrem aquest servei per a l'any que ve?, estaran pressupostats?, estaran contemplats en aquest pressupost?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Maicas. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Moltes gràcies, president. Miri, nosaltres vàrem declarar... es va declarar l'any 2018 com l'any de la salut mental. Pensam fer una inversió important a l'àrea de salut mental a totes les Illes, en funció del pressupost disponible, per suposat, i tenim ja compromisos fets. Hem posat en marxa la unitat d'identitat de gènere; s'ha augmentat la plantilla de salut mental infantojuvenil, que dóna suport a tota l'àrea; la creació dels equips de suport assertiu comunitaris... És a dir, es van donant passes i en funció de la disponibilitat d'espais i de professionals -també és molt important- podrem anar posant tots els serveis en marxa.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.7) Pregunta RGE núm. 12993/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez, del Grup Parlamentari Popular, relativa a sol·licitud de mediació de la Unió Europea per part del vicepresident del Govern.

Passam a la setena pregunta, RGE núm. 12993/17, relativa a sol·licitud de mediació de la Unió Europea per part del vicepresident del Govern, que formula el diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I PÉREZ:

Muchas gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Sra. Consellera de Presidencia, desde el Partido Popular estamos viviendo con mucha preocupación y mucha tristeza lo que está sucediendo en Cataluña, y vemos con preocupación que desde el Gobierno de las Illes Balears se intenta reforzar la deriva ilegal del Gobierno de la Generalitat. El Sr. Vicepresidente del Govern ha anunciado que solicitará, como responsable de acción exterior, la mediación de la Unión

Europea en el conflicto catalán. En ese sentido, Sra. Consellera, ¿considera adecuado que el Sr. Vicepresidente del Govern solicite la mediación de la Unión Europea en la situación que vive Cataluña? Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gómez. Té la paraula la Sra. Consellera Pilar Costa.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Gómez, vista la situació actual i sobretot la preocupació que segurament tots compartim de la situació que s'està vivint a Catalunya, li puc dir que qualsevol posició i opinió que representi el diàleg em sembla molt adequada. Un conflicte polític només pot tenir una resposta política, i per tant, Sr. Gómez, totes aquelles persones que defensam el diàleg, i aquest govern el defensa, crec que estam en una posició molt adequada. Esper que vostè i el seu partit també ho defensin.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I PÉREZ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sra. Consellera, el Gobierno de España, la Comisión Europea y los principales líderes europeos han sido contundentes: diálogo, sí, pero en el marco de la Constitución, y no cabe mediación. La solución está en la aplicación del estado de derecho. Pero lo que sorprende, Sra. Consellera, es que el Sr. Vicepresidente, en nombre del Govern, solicite una mediación cuando la Sra. Presidenta del mismo govern, si sigue la línea política de su partido, debería estar en contra. Conviene conmigo que algo está fallando aquí, porque o bien la Sra. Presidenta se ha apartado de la línea política de su partido y está siguiendo la estela del separatismo catalán, o bien no controla a su vicepresidente.

De momento el partido del Sr. Vicepresidente ya ha fijado fecha para realizar aquí un referéndum como el de Cataluña, el año 2030, y a día de hoy la Sra. Presidenta, la Sra. Armengol, no ha dicho nada. De todos son conocidas las simpatías que ella siente por el independentismo catalán. En cualquier caso, Sra. Consellera, desde el Partido Popular le garantizamos que haremos todo lo posible para que nuestra comunidad autónoma no haga el ridículo espantoso que está haciendo el Gobierno de la Generalitat ante el mundo, y haremos todo lo posible para que en nuestra comunidad no se instale la misma situación que políticos irresponsables, radicales y tramposos han instalado en la sociedad catalana. Que los ciudadanos tomen buena nota.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gómez. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Gómez. Miri, jo per un moment m'havia arribat a creure les seves paraules de preocupació i tristesa. He de constatar ara que aquesta tristesa i aquesta preocupació sembla que no siguin tals, perquè he arribat a un punt que a pesar del greu problema que estam vivint, territorial, en aquest país sembla que qui la diu més grossa és el que s'emporta més titulars, i no som aquí per veure qui dona més titulars sinó per veure qui posa més seny i mesura a un conflicte territorial tan greu com tenim al nostre país.

Miri, Sr. Gómez, sembla que vostè estigui molt preocupat per la mediació i el diàleg. Li he de dir que arribats a aquest punt -permeti'm el símil- donaria per bo fins i tot anar a veure -per als religiosos- el papa de Roma i -per als que no ho són- (...) si fes falta si això ajudàs a arreglar un conflicte d'aquestes característiques. Però entrant al font de l'assumpte, crec que el nivell en el qual estam avui, l'afectació, i aquest govern també està molt preocupat per com involuciona aquest conflicte, esper que en comptes de treure pit per veure qui té la pilota al seu terrat els responsables polítics i les dues parts baixin de les altures i apliquin el seny i la mesura, en comptes d'enviar-se cartetes, perquè a força d'enviar-se cartetes o d'exigir monosíl·labs com a resposta, així no s'arregla un conflicte polític. Un conflicte no s'arreglarà mentre les dues parts no s'asseguin a una mateixa taula; un conflicte no s'arreglarà mentre no hi hagi una posició o un diàleg entre adults, perquè a vegades més sembla diàleg entre infants que no persones i responsables polítics que volen arreglar aquest conflicte. Però per als que no creuen en una solució política li he de dir que en dret, i també com a solució jurídica, el fi no justifica els mitjans, i en dret també existeix el principi de la proporcionalitat.

I em qued amb sis lletres: d-i-a-l-e-g, diàleg, i sent una profunda tristesa de com s'està dividint la gent...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera..., Sra. Consellera, se li ha acabat el temps.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

Mesura i seny, Sr. Gómez.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.8) Pregunta RGE núm. 12990/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a liquidació de les bestretes als consells insulars.

Passam a la vuitena pregunta, RGE núm. 12990/17, relativa a liquidació de les bestretes als consells insulars, que formula el diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, vostè sap perfectament que la Llei 3/2014, de finançament dels consells insulars, a la seva disposició addicional segona estableix que en la mesura de les disponibilitats econòmiques que tenguí la comunitat autònoma s'han d'anar imputant a les successives lleis de pressuposts les bestretes que encara romanen pendents als consells insulars. El Partit Popular va presentar esmenes als pressuposts del 2016 i també als pressuposts del 2017, a fi d'introduir, precisament, una partida per anar liquidant aquestes bestretes; tant l'esmena del 2016 com la del 2017 van ser rebutjades i, per tant, el Govern continua devent 144 milions d'euros als consells insulars. Duim dos anys i quatre mesos de legislatura i encara no s'ha pagat ni un euro d'aquestes bestretes.

Si a l'anterior legislatura els partits que ara donen suport al Govern exigien, amb urgència i de forma insistent, que el Govern del PP liquidés aquestes bestretes, i ho exigien quan els pressuposts eren de mil milions menys dels que hi ha ara, amb més motiu, en aquests moments, s'haurien de pagar i s'haurien de liquidar aquestes bestretes.

És per açò que volem demanar a la consellera d'Hisenda quan tenen previst liquidar les bestretes als consells insulars.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Té la paraula la Sra. Consellera Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Sr. Camps, efectivament, aquesta legislatura hi haurà un acord sobre la liquidació i un calendari del pagament de les bestretes, però el primer que li vull recordar, i cada vegada que m'ho demana li ho record, és que la Llei 3/2014 no va establir ni la metodologia de liquidació, ni com s'havia de liquidar, ni una liquidació, ni va pressupostar res. I durant tota la passada legislatura el Partit Popular no va fer absolutament res en aquest tema. A més a més, va retallar el finançament als consells insulars en tots els convenis que va poder; l'actualització de l'IPC no la va mantenir a cap transferències, etc.

Per tant, aquest govern sí que hi fa feina, perquè durant aquesta legislatura i durant l'any 2018 hi hagi un acord sobre la metodologia i la liquidació i un calendari del pagament de les bestretes als consells insulars, i, per tant, durant aquesta legislatura aquest govern està compromès amb què això sigui possible.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera. Té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Miri, Sra. Consellera, continua tirant pilotes fora, continua posant excuses, continua sense cap tipus d'intenció, des del meu punt de vista, de voler liquidar aquestes bestretes.

Vostè ara parla que s'ha de fer el calendari d'aquests pagaments, escolti, açò ho va dir dia 23 de febrer del 2016, fa un any i vuit mesos vostè va dir que es feia un calendari de pagaments, i què ens ve a contar ara que encara no hi ha un calendari de pagaments?

És que, a més, dia 14 de novembre del 2016, va dir que es calculaven les liquidacions; dia 2 de maig del 2017, fa sis mesos, deia que s'havia fet una proposta de liquidació als consells insulars, i ara ens torni a dir el mateix. Vostè ens torna donar excuses davant uns fets que realment demostren que vostè ha anat tirant pilotes fora, ha anat posant excuses i sense respondre realment a la realitat.

Sra. Consellera, miri, si no em vol fer cas a mi, no em faci cas, però sí que tal vegada hauria de fer cas al Síndic Major, el Síndic Major, el passat dia 28 de març, a la Comissió d'Hisenda, va dir que una de les recomanacions més importants que ens feia era la de resoldre, d'una vegada per totes, la liquidació d'aquestes bestretes, el Síndic Major ha hagut d'intervenir, ha hagut de dir que, per favor, es liquidessin les bestretes, perquè era un dels problemes més importants a nivell comptable que tenia aquesta comunitat autònoma.

Sra. Consellera, deixi de fer volar coloms i es posi a fer feina, per favor, que ja duim dos anys i quatre mesos.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sr. President. Sr. Camps, feina n'hem feta molta, durant aquesta legislatura crec que tenim un recorregut de feina que vostès podrien tenir fins i tot enveja comparat amb el que feren a la passada legislatura. I en qüestió dels consells insulars, li he de dir que en aquesta legislatura hem millorat el

finançament en tres anys en més de 90 milions d'euros per als consells insulars, de l'ordre d'un 10% cada any. I la Llei de finançament qui l'ha dotada de contingut ha estat aquest govern, amb una política fiscal progressiva, aprofitant els ingressos que es produeixen a l'economia real, passant-los al pressupost, i, per tant, tenint en compte els consells insulars mirant el seu finançament.

Jo li he dit que aquest govern, des del primer dia treballa amb les bestretes, tot i que vostès no s'ho creguin i diguin que fem pilotes fora, digui el que vulgui dir, perquè forma part de la seva manera de fer el debat, els discursos, però sí que aquest govern s'ha compromès i fa feina en una liquidació i esperam, sempre i quan també hi posin de la seva part els consells insulars, un acord dins l'any 2018 per liquidar i fer un calendari d'aquest deute, que també, li ho record, el Partit Popular no va fer absolutament res la passada legislatura.

A mi m'agradaria que fos igual d'exigent al Sr. Montoro i que li reclamàs la millora del sistema de finançament, que és tan necessari per a aquesta comunitat autònoma; que li reclamàs el règim especial, que acceleràs la tramitació del règim especial; que milloràs les inversions dels pressuposts generals de l'Estat; que acomplís el Conveni de Carreteres; que flexibilitzàs la regla de la despesa, que és un dels motius que més dificulta poder créixer més el nostre pressupost i poder acomplir els compromisos, com per exemple les bestretes, etc.

M'agradaria que aquest mateix debat o aquesta mateixa exigència que fa aquí la faci també al Sr. Rajoy, faci PNL, faci tot el que pugui fer, demani una entrevista, faci el que pugui fer perquè també millori la situació d'aquestes illes i es millori el finançament, la flexibilització de la regla de la despesa, etc., ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, se li ha acabat el temps. Gràcies.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

... i podrem acomplir més aviat els nostres compromisos...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.9) Pregunta RGE núm. 12944/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reivindicacions dels treballadors de les diferents empreses públiques del Govern.

Passam a la novena pregunta, RGE núm. 12944/17, relativa a reivindicacions dels treballadors de les diferents empreses públiques del Govern, que formula el diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats.
Sr. Conseller, no se entiende la falta de actuación y desidia que usted tiene con los trabajadores de las empresas públicas de nuestra comunidad autónoma. Recordará, desde el inicio de mandato, los temas de IB3, del IDI o ahora de la Fundación BIT; el tema de IB3, los trabajadores de informativos, que incluso mientras la empresa concesionaria ha sacado un concurso, la empresa concesionaria compra coches de alta gama, los trabajadores claman por unas condiciones dignas de trabajo; en el IDI mantiene, no sé por qué todavía, pero mantiene una gerente sectaria, que persiguió a trabajadores, y ha tenido incluso que acudir a los juzgados a un acto de conciliación, y el tema de la Fundación BIT que tienen, que le acusan de no resolver los problemas que tienen entre ellos, por una serie de temas de contratos en fraude de ley.

Podrá decir que viene del pasado, pero el responsable en estos momentos es usted y es el que tiene que resolver los problemas que hay en este sentido. Son tres casos concretos que revelan que usted actúa de manera diferente según los trabajadores, y en el caso de los trabajadores de las empresas públicas no actúa como es debido, no vela por las condiciones laborales de estos trabajadores. Y creo que, en este sentido, lo debería hacer; creo que se ha puesto de manifiesto durante dos años cuál es la actuación, cómo actúa usted en las distintas consellerías o en las empresas públicas y sus trabajadores, y aquí creo que usted tendría que hacer algo para ver las condiciones en que están trabajando estos trabajadores.

Y a partir de aquí, ¿no cree que las demandas que hacen estos trabajadores son demandas adecuadas y dignas y se les tendría que dar una respuesta? *Gràcies, Sr. President.*

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tadeo. Té la paraula el Sr. Conseller, Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, presidente. En primer lugar, permítanme que hoy transmita *profunda dor, tristeza e solidariedade* con lo que está sucediendo en Galicia, con sus víctimas, con los trabajadores y con todo un pueblo que, después de quince años, ha vuelto a coger los cubos y los barreños para defender el recurso más valioso que tiene, que es su medio natural, los árboles de los que hablaba Castelao, hace más de cincuenta años. Y que una vez llegada la lluvia, *a choiva*, ha salido a las plazas para con dignidad volver a gritar *¡Nunca Mais!*

(Algunes aplaudiments)

Y hoy más que nunca hay que poner en valor el papel crucial de los servicios públicos, de todos los servicios públicos, de hacer fuerte el tejido público para enfrentarnos a los mayores a los que se puede enfrentar una sociedad, es la tercera vez que usted pregunta en este Pleno sobre las empresas públicas.

Le volveré a decir lo mismo: son reivindicaciones legítimas, reivindicaciones que están siendo escuchadas, que se están trabajando ahora mismo, mal que le pese, cada vez que hace una pregunta llega tarde, para recuperar los derechos recortados, sustraídos, robados por el gobierno del Sr. Bauzá y del Sr. Company.

Y dígame y contésteme a una pregunta, si es capaz, ¿qué servicio público ha creado o ha mejorado el Partido Popular cuando gobierna? Un solo servicio público que haya creado o mejorado el Partido Popular cuando gobierna y no los que ha recortado, ha minusvalorado y deja los servicios públicos como estamos en la actualidad. Muchas gracias.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sr. President. Lógicamente, nos adherimos a las palabras que ha dicho sobre el tema de los hechos que están ocurriendo en Galicia.

Pero, a partir de aquí, tampoco ha contestado, como cada semana, no contesta, usted elude su responsabilidad con los trabajadores de las empresas públicas de esta comunidad autónoma. No sé si es que ya ha decidido pactar directamente con los grandes hoteleros, y olvidarnos ya de los trabajadores; se le está cayendo la careta, Sr. Conseller.

A partir de aquí, yo creo que tiene que tomar decisiones, no puede mantener a la gerente del IDI. Y en el caso de los trabajadores de la Fundación BIT, no les puede mantener estos contratos en fraude de ley. Si vienen de antes o si vienen... usted lo que tiene que hacer es solucionar, y tirar siempre pelotas con el pasado... ya le hemos repetido muchas veces cuál es la situación, son situaciones distintas, su responsabilidad es resolver estos problemas de los trabajadores de nuestra comunidad autónoma y no lo hace.

Se le ha caído la careta, Sr. Conseller.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tadeo. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Creo que... creo, honestamente, que se ha hecho un pequeño lío. En primer lugar, los trabajadores de la Fundación BIT, que es, me imagino por lo que plantea la pregunta, acaban de finalizar una reunión en Montenegro, donde están interviniendo distintas consellerías, con una solución al problema. Si eso es no implicarse, si eso es no trabajar, el Partido Popular hace,

una vez más, el ridículo. Para recuperar los derechos recortados por ustedes era para lo que era esta reunión, y se está trabajando en esa línea, con acuerdo con los representantes sindicales.

Entiendo que les moleste, porque ustedes no saben lo que es dialogar y trabajar; pactos, pactos para mejorar las condiciones de vida de 137.000 trabajadores a los que todavía usted no veo que se alegre lo más mínimo, ya que habla de que no defendemos a los trabajadores. Creo que ustedes, vuelvo a decirlo, no tienen legitimidad ninguna para hablar así.

Porque nosotros recuperamos los derechos de todos los trabajadores, también los que están perdiendo en los servicios públicos, pero no podremos reparar los daños de los más de 270 trabajadores despedidos por ustedes, los 75 del Sr. Company, que parece que empieza a recuperarse de su larga afonía, despidos ilegales, que los tribunales han dicho que son ilegales,...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, se li ha acabat el temps. Gràcies.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

..., despidos que dice que son los trib...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Guardin silenci, per favor.

I.10) Pregunta RGE núm. 13605/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mosques en els quiròfans de l'Hospital de Formentera.

Passam a la desena pregunta, RGE núm. 13605/17, presentada en substitució de la RGE núm. 12992/17, relativa a mosques en els quiròfans de l'Hospital de Formentera, que formula el diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, una invasió de mosques en els quiròfans o avantquiròfans de l'Hospital de Formentera va fer tancar les sales d'operacions, suspendre les programades per al dia 2 d'octubre i activar el 061 per desplaçar amb helicòpter a Can Misses els possibles malalts que precisessin d'un acte quirúrgic.

El focus era una rata morta, després d'una desratització la setmana anterior.

A la compareixença del passat dia 22 de febrer, Sra. Consellera, demanada pel Partit Popular, després que succeís el mateix a l'Hospital de Can Misses, se li va demanar que

revisàs les infraestructures sanitàries per evitar que tornàs repetir-se aquest fet lamentable.

Per què no ho va fer, Sra. Consellera?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Té la paraula la Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Les revisions als nostres hospitals es fan de manera contínua, reglada i protocol·litzada, s'apliquen els protocols que corresponen. Això ens permet realitzar activitat de prevenció i activitat de tractament en cas necessari.

El que va succeir a Can Misses no té res a veure, res, amb el que ha succeït a Formentera, a Can Misses era un defecte en el segellat de l'estructura d'una obra que vostès varen recepcionar, vostès mateixos varen recepcionar, això va ser el problema de Can Misses.

Aquest és un totalment diferent.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. No té res a veure amb Can Misses i ha passat a les dues bandes, a Eivissa i a Formentera. El que ja no sorprèn és com executa la gestió diària, Sra. Consellera, perquè va esperar que tornassin aparèixer mosques a un quiròfan per efectuar una revisió de l'Hospital de Formentera. I encara que l'actuació va ser ràpida, ha tornat passar a l'àrea de salut d'Eivissa i Formentera, quan, vuit mesos abans, el 26 de gener, a l'Hospital de Can Misses va passar el mateix, obligant a la reparació d'un defecte de construcció.

Vostè diu que ha fet protocols d'actuació, però no es va efectuar cap revisió posterior a allò d'Eivissa, i això ha estat reconegut per un portaveu de la Gerència de l'Àrea de Salut, que va dir que, després d'haver passat això, s'havien segellat i reforçat alguns conductes, conductes que haguessin hagut de ser revisats molt abans, en base a aquests protocols que vostè ha incomplert.

Sra. Consellera, a la compareixença del passat 22 de febrer, amb motiu de la presència de mosques a l'avantquiròfan de l'Hospital de Can Misses, li vaig demanar una revisió de les infraestructures sanitàries d'aquesta comunitat per evitar un altre episodi d'insectes a quiròfans i avantquiròfans; li vaig demanar que prengué mesures, i vostè va dir que revisarien totes les baixants i forjats, però no ho ha fet. I no ho ha fet

perquè vostè incompleix sistemàticament totes les propostes que surten d'aquest Parlament.

Per això li anunciï que no demanaré compareixença aquesta vegada, perquè no serveix per a res. Gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, m'encantaria que vostès també fessin cas de les propostes que s'aproven o s'aprovaran en aquest Parlament i donassin suport a la petició o a la PNL que es presentarà després, de sanitat universal, que aquest sí que és un tema greu, un tema que varen trencar el dret de mils de persones a tenir sanitat en aquesta comunitat autònoma, esper que després donin suport.

I tornant a les mosques, quan es detecta un incident a un quiròfan es prenen totes les mesures necessàries, Sr. Serra, totes. En aquest cas, igual que d'altres, doncs s'estableixen les mesures que determina el protocol.

Per una altra banda, el passat dia 28 de setembre es va fer una desratització mensual, la desratització a l'Hospital de Formentera es fa de manera mensual. I el dilluns, dia 2, és quan es va detectar la presència de les mosques; es varen tancar els quiròfans, es varen tancar fins dia 4, tot i que dia 3 ja es podien obrir, ja es podien tornar obrir, previsiblement, o sigui, per tenir més seguretat varen estar tancats fins dia 4. Es varen ajornar tres intervencions quirúrgiques, una ja s'ha realitzat; l'altra està programa per al dia 27, i l'altra s'ha ajornat, a petició dels pacients.

Es va revisar tota la resta d'instal·lacions de l'hospital i no es va trobar cap incidència.

I ja li dic, torn repetir-ho, que el que ha succeït a l'Hospital de Formentera no té res a veure amb el que va succeir a l'Hospital de Can Misses. Com veu, ja està solucionat, s'han pres les mesures oportunes i es gestiona d'una manera excel·lent l'àrea d'Eivissa i de Formentera i la resta de la comunitat autònoma. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.11) Pregunta RGE núm. 12989/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a col·laboració amb l'IRIE.

Passam a l'onzena pregunta, RGE núm. 12989/17, relativa a col·laboració amb l'IRIE, que formula la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Sr. March, avui li deman per la seva manca de col·laboració amb l'IRIE, l'institut de recerca que es va crear la passada legislatura per dedicar-se a la investigació i millora de l'educació.

Després d'un llarg procés de posada en funcionament, des del conveni inicial amb la UIB a l'any 2012, es va posar en marxa a l'any 2015, però, un pic creat, aquesta legislatura no s'ha fet res. La seva col·laboració ha estat nul·la fins ara, en dos anys de mandat. I davant aquesta inactivitat, de dos anys oblidats, l'IRIE va presentar, fa més de mig any, un projecte important a la seva conselleria, per col·laborar el Govern amb la investigació d'un tema cabdal per a tots, com és l'abandonament escolar prematur; aquest abandonament, Sr. Conseller, dels joves de 18 a 24 anys, del qual som els pitjors a nivell nacional.

Li vull recordar que Balears té les pitjors dades d'abandonament; que, a l'any 2017, amb el segon pacte, varen arribar vostès a un 40%, 4 de cada 10 joves abandonaven prematurament els estudis. La passada legislatura es va començar a iniciar la recuperació i es va baixar a un 26, però ara les dades del 2016 mostren que vostès tornen pujar l'abandonament escolar i tornam estar al 27%, un altre pic per amunt, precisament a un any on Espanya té les dades més baixes de la seva història.

Però l'IRIE li presenta un projecte per lluitar contra l'abandonament escolar i vostè no vol col·laborar, ni contesta, ni vol donar suport a aquest projecte, ni ofereix quanties concretes. Per què, Sr. Conseller, tan poc interès a col·laborar amb un institut de recerca que s'ha dedicat precisament a investigar un problema com l'abandonament, en el qual vostè fracassa?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula el Sr. Conseller, Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades i diputats. No hi ha sessió parlamentària sense pregunta de la Sra. Riera.

Miri, un parell de qüestions. Això va començar a l'any 2011, amb la rectora Montserrat Casas, i sap per què va començar? Perquè hi havia grups de recerca, que jo coordinava, el grup GIFES, que tenia suficient currículum com per tirar endavant un projecte d'aquestes característiques, Sra. Riera. Lliçons de recerca de vostè, ni una, ni una!

I li diré dues coses més: quan vostè era consellera i jo era director de l'Anuari de l'Educació de les Illes Balears, vaig demanar a la seva conselleria dades per fer l'anuari, encara esper, i ho vaig demanar *por tierra, mar y aire*, eh, i encara esper la seva resposta.

(Remor de veus)

Sra. Riera, lliçons de recerca educativa a mi, ni una! Tenc sexennis, tenc projectes de recerca nacionals i internacionals, per tant, li diré exactament el que hem fet.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Nosaltres, la Universitat de les Illes Balears té un conveni damunt la taula des de fa mesos en què realment es concreta quin és el tipus de col·laboració i el tipus de col·laboració són dos tècnics, per un import de 50.000 euros, perquè hem llevat assessors docents, que vostès varen posar, nosaltres hem llevat assessors docents, nosaltres volem tècnics d'investigació que ajudin estructuralment l'IRIE. Per tant, hi ha un projecte, un conveni damunt la taula; col·laboram amb l'IRIE en jornades de recerca i innovació; col·laboram amb l'IRIE en la formació amb projectes d'innovació de la formació inicial del professorat. Per tant, jo li demanaria més informació i menys engany respecte d'aquesta qüestió.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, baixa del cel, eh!, senyor mestre, i ens deixi fer les nostres preguntes. Si li molesta tal vegada la setmana que ve en lloc d'una n'hi podem fer dues, perquè vostè ve aquí a contestar les coses que no funcionen a la seva conselleria. Per tant, sigui un poquet més humil i contesti les preguntes de l'oposició.

I digui'ns com està col·laborant i en què està fent feina. Si li molesta que amb vostè no es va col·laborar el que sí hauria de fer és col·laborar amb l'IRIE que es va trobar fet un institut per fer recerca i no l'empra. Varen enviar una carta demanant ajuda perquè vostè no col·labora. Ens varen dir que vostè no contesta oficialment ni ha confirmat la petició de l'IRIE, no li dic de fa dos mesos, li dic d'ahir horabaixa que ho vaig confirmar. Ens han dit que vostè ha promès dos tècnics, però que encara no ha firmat el conveni, el pot tenir damunt la taula, però si no el signa, Sr. Conseller, l'IRIE no es posa en marxa. No ha aclarit res.

Diu que li preocupa l'abandonament escolar, però no ho prioritza i la UIB es va queixar públicament a l'inici del curs universitari precisament d'aquesta falta d'aportació en innovació. Per tant, sigui...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Riera...

LA SRA. RIERA I MARTOS:

... un poc més humil i contesti, què pensa dedicar a l'IRIE...

EL SR. PRESIDENT:

... Sra. Riera, se li ha acabat el temps.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president. Sap com funciona realment un institut de recerca? A través de projectes competitius i els projectes competitius es donen en funció de convocatòries públiques europees, estatals, de les Illes Balears, quan els grups de recerca competitius que hi ha a la Universitat sol·liciten aquest tipus de subvenció. Nosaltres no subvencionam directament cap grup de recerca, cap. Nosaltres donam subvenció perquè l'IRIE tengui un suport estructural institucional, els grups de recerca són els que han d'obtenir doblers per dur a terme les seves investigacions.

Miri, la Direcció General de Recerca per a l'any 18 farà una convocatòria de projectes competitius on els diferents grups de recerca s'hi poden presentar. Per tant, nosaltres, torn repetir, a nosaltres no ens interessen els estudis d'abandonament educatiu perquè en tenim suficient, treballam per millorar l'abandonament i a favor de l'èxit educatiu. Més estudis no. Si jo fes més estudis vostè em diria, menys estudis i més accions, i nosaltres fem menys accions perquè tenim les dades suficients.

Moltes gràcies, Sra. Riera.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.12) Pregunta RGE núm. 12983/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a confiança en el vicepresident.

Passam a la dotzena pregunta, RGE núm. 12983/17, relativa a confiança en el vicepresident, que formula el diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula el Sr. Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Presidenta del Govern, en aquests darrers temps hem sentit parlar molt de la Fiscalia Anticorrupció i no sempre en el sentit que a vostè i als seus socis de Govern i de majoria parlamentària els agradaria.

Miri, sense anar més enfora, el portaveu del Grup Socialista en aquesta cambra, el Sr. Alcover, assegut darrera seu acaba de ser citat per l'Audiència Nacional en qualitat d'investigat, del que abans se'n deia imputat, i ho ha estat perquè la Fiscalia Anticorrupció ha decidit que el fet que una caixa d'estalvis

malbaratàs més de 100 milions d'euros en operacions immobiliàries al llarg de cinc anys mereixia que determinats membres del Consell d'Administració donassin explicacions de la seva conducta. Aquesta caixa és "Sa Nostra", Sra. Presidenta, supòs que sap de què li parl, és aquella que vostè i el seu grup parlamentari no varen voler investigar en aquest parlament fa un any, justament quan nosaltres, Ciutadans, ho va demanar, malgrat que durant la legislatura passada sí que volien fer-ho, i de quina manera ho volien fer llavors.

Però, miri, no hem vingut aquí a parlar del cas del Sr. Alcover ni de "Sa Nostra", hem vengut a parlar de la confiança que vostè té o no té en el seu vicepresident del Govern. Per tant, li deman, Sra. Presidenta, si la té aquesta confiança.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pericay. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern, Francina Armengol.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Pericay, per les seves preguntes. Crec que ha quedat molt clar i el vicepresident del Govern ha donat totes les explicacions en aquesta cambra parlamentària, en comissió, s'han pres decisions i responsabilitats polítiques que mai no s'havien pres en aquesta comunitat autònoma, i sí, tenc confiança en el vicepresident del Govern de les Illes Balears.

Ara bé, Sr. Pericay, en les seves paranoies no en tenc gaire. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta. Té la paraula el Sr. Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sra. Presidenta, hauria de controlar un poc el seu llenguatge, sobretot si perd el control, eh!, la gent diguem paranoica és realment una malaltia que està molt tipificada. Per tant, vagi alerta, per favor, en el que diu.

Bé, ja que em diu que té confiança en el seu vicepresident, li diré que això no és bo i que no és bo perquè el seu vicepresident està envoltat de casos de presumpta o de possible corrupció i si ho està el seu vicepresident, Sra. Presidenta, ho està vostè. Parl evidentment de la corrupció vinculada a tot allò on ha ficat la mà l'antic cap de campanya de MÉS, el Sr. Jaume Garau, aquell íntim amic del seu vicepresident, l'anomenat Cas Contractes, que és com se'l coneix actualment.

Fins ara les conseqüències polítiques s'havien limitat a la Conselleria de Cultura, ara s'hi ha afegit la de Turisme i el cas, a més, ha entrat ja en la via penal. I ja que parlam de la Conselleria de Turisme hem de veure també què passarà amb

la directora general que li facilitava la feina al braç dret de l'antic empresari, i actual presidiari, el Sr. Tolo Cursach.

En fi, el seu vicepresident, Sra. Presidenta, ha anat entregant fins ara tants de caps com han fet falta per salvar el seu, però per ventura d'aquí poc ja no n'hi quedi d'altre que el que du posat en aquest moment. I vostè haurà d'actuar, haurà de deixar-se de confiances, encara que ja quedi poc per al final de la partida i no disposi, aparentment, de cap recanvi.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pericay. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. A veure, Sr. Pericay, li explicaré una cosa que no sé si compartirà. Jo, Biel el conec fa molts anys i vaig tenir el plaer durant quatre anys poder fer oposició i lluitar contra les retallades que es feien i es practicaven de forma... des de la supèrbia, des de la manca de diàleg i des de la imposició per part de qui ens governava en aquesta comunitat autònoma, i vàrem lluitar junts contra les retallades en educació, contra l'eliminació de la sanitat universal, contra l'intent de tancament d'hospitals, contra la persecució a la llengua pròpia d'aquestes illes, contra l'especulació urbanística.

Jo no sé on era vostè ni Ciutadans, nosaltres lluitàvem aquí pel nostre petit país. Ara, gràcies que hem tengut l'oportunitat en el maig de 2015 de poder governar, canviem tot allò amb un interès clar, l'interès de tots els ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes i estam revertint la situació. Efectivament, hem retornat drets als ciutadans d'aquestes illes i efectivament milloram el nostre model econòmic i efectivament aconseguim que hi hagi major redistribució de la riquesa i efectivament aconseguim fites importants com que aquest govern no acota el cap davant Madrid, sinó que va a reclamar allò que és just per als ciutadans de les Illes Balears i, desgraciadament, mai no té el suport ni de Ciutadans ni del Partit Popular, ni aquí ni a Espanya que és on pertocaria lluitar en defensa dels ciutadans d'aquesta terra.

Per tant, Sr. Pericay, sí, tenc confiança en aquest govern, en aquests homes i dones que formen part del Govern d'esquerres i en aquests homes i dones que li donen suport perquè és molt difícil, però canviem les coses i les canviem a millor i podem dir amb el cap ben alt que ara es viu millor que fa més de dos anys en aquesta terra, i podem dir que també és gràcies a aquesta gent que treballa d'una forma intensa per canviar-ho. I ens hem equivocat en coses i hem demanat disculpes i hem assumit responsabilitats, cosa que no havia succeït mai.

Però, Sr. Pericay, permeti'm que li digui una altra cosa, és molt fort que vostè es fixi en això i que segueixi aplaudint que el Partit Popular, condemnat per haver pagat la seva campanya electoral i no ha tornat els 150.000 euros a aquestes illes, encara no els ho ha reclamat mai. Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta.

Passam a la tretzena pregunta, RGE núm. 129... -per favor, guardin silenci...

(Remor de veus)

..., guardin silenci, per favor!

I.13) Pregunta RGE núm. 12999/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a turisme de salut.

Passam a la tretzena pregunta, RGE núm. 12999/17, relativa a turisme de salut, que formula...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... -per favor, no m'interrompin-, relativa a turisme de salut, que formula el diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sr. President, bon dia a tothom, i molt especialment aquest dia també al poble gallec i als dos "Jordis" que avui han despertat a una presó de Madrid per haver organitzat manifestacions pacífiques a l'Espanya del segle XXI.

(Alguns aplaudiments)

Molt bon dia a tots ells, els desitjam bon ànim i coratge.

Sra. Armengol, és evident que som una destinació turística de primer nivell, són evidents els nostres atractius als quals ara sembla que es pot afegir l'atractiu de la qualitat de la nostra sanitat privada. Res a dir, és un negoci privat i per fomentar aquest turisme de salut s'ha creat un club de producte de turisme de salut, sembla ser una mesa de diàleg que pretén impulsar la promoció d'aquesta activitat a Balears mitjançant la col·laboració públicoprivada.

Aquí comencen les nostres preocupacions, és cert que Balears pot centrar la seva oferta en productes com l'estètica, fertilitat, oftalmologia, tractaments dentals, (...), (...), etc., i que aquest turista podria gastar fins a deu vegades més al dia que un turista convencional. No obstant això, el turisme de salut encara sembla ser incipient aquí.

La qüestió està en de quina manera es fomentarà des de les aportacions públiques aquest turisme de salut. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jarabo. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Jarabo, per insistir una vegada més sobre, evidentment, el motor econòmic d'aquestes illes que és el turisme i sobre com el gestionam des del Govern de les Illes Balears.

Li ho he explicat moltes vegades i ho tornaré fer avui, estam convençuts des del Govern que no s'ha de promocionar de cap manera el producte de sol i platja, que és el producte massiu a les nostres illes, que es ven tot sol, diríem aviat i de pressa, i que per tant nosaltres des dels doblers públics hem llevat tota la promoció als productes d'estiu evidentment per equilibrar les puntes, perquè era intenció nostra poder allargar temporada turística i poder oferir productes d'hivern i de tardor perquè els turistes estiguessin interessats a no només venir a l'època d'estiu, per tant, al sol i platja, sinó en altres productes que fossin específics d'aquestes illes, no?

I en aquesta línia política hem treballat i vull posar de manifest una cosa que és important, havíem sentir parlar moltíssim d'anys de la necessitat d'allargar temporada turística, la famosa paraula de la desestacionalització, bé, idò s'està aconseguint. Estam aconseguint que turistes vinguin a aquestes illes en temporada d'hivern i de tardor i de primavera cercant altres tipus de productes turístics, però s'han de crear, s'han de promocionar i efectivament hem creat grups de producte, com vostè explicava bé, molts d'ells i majoritàriament lligats al tema de cultura, al tema de gastronomia, al tema del senderisme, dels esports diríem que es poden practicar en èpoques no d'estiu i també hi ha un club de producte dedicat al turisme de salut que és un nínxol petit, però que té, és cert, algunes potencialitats en l'àmbit turístic.

Aquesta és la línia en què treballam i jo, sincerament, crec que els resultats són molt bons. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula el Sr. Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sr. President. A veure, hi ha dues maneres o dues perspectives de tractar aquesta qüestió, una que les clíniques privades puguin promocionar el seu producte directament i siguin elles les encarregades, evidentment, de promocionar el que volen fer o bé que sigui el Govern el que pugui promoure aquestes iniciatives.

Nosaltres entenem que no és tolerable que es treballi amb l'Agència de Turisme Balear per tal de dissenyar aquesta estratègia de manera conjunta i que es pugui comptar amb recursos públics per obtenir importants beneficis que anirien principalment a aquestes empreses de sanitat privada, i sense que això pogués revertir realment en una redistribució de la riquesa de la nostra comunitat.

Li he de recordar que som capdavanters en turisme, però també som capdavanters en privatització de la sanitat, som la

segona comunitat en inversions de convenis amb la sanitat privada.

Per tant, el dubte és: s'està creant un marc de subvencions a les clíniques privades que podria ser *gemelo*, bessó del dels hotelers? El Palau de Congressos serà el receptor també d'aquests turistes? Serà l'ATB qui pagui les inversions en la promoció d'aquest negoci?

Esperem que no s'estigui repetint el mateix *modus operandi* de subvencions encobertes als grans hotelers durant dècades, promocionar un negoci privat amb doblers públics. Per a això, ja l'avís, no tindrà el suport del nostre grup.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jarabo. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. No ens hem entès, Sr. Jarabo, no hi ha cap línia de subvencions a empreses privades ni a clíniques ni a altres empreses. Quan estam, per exemple, fent una promoció d'un producte que cream sobre gastronomia evidentment se'n veuen beneficiats restaurants d'aquestes illes, però no hi ha una línia directa de subvencions a això, igual que no hi ha la resta.

Cream productes de qualitat per estirar turisme de qualitat diferent del sol i platja i diferent del turisme incívic que no interessa a aquestes illes i en aquesta línia treballam.

I ja que em fa aquesta pregunta li recordaré una cosa que és important i que ha fet aquest govern i també la vull posar en valor: molts de turistes evidentment que vénen a les Illes Balears són pacients del sistema públic de salut i gràcies a una bona gestió d'aquest govern si a l'any 2014 es varen cobrar quasi 15 milions d'euros per la despesa que aporten aquests turistes al sistema de salut, a l'any 2015 hem cobrat 27 milions d'euros que reverteixen al sistema de salut pública de les Illes Balears. Moltíssimes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta.

I.14) Pregunta RGE núm. 12984/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a compliment de l'Estatut d'Autonomia.

Passam a la catorzena pregunta RGE núm. 12984/17, relatiu a compliment de l'Estatut d'Autonomia, que formula el Sr. Diputat Jaume Font i Barceló del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Presidenta, són moltes les vegades que en aquesta cambra, especialment els grups que donen suport a aquest govern, i nosaltres, que no li donam suport, però que també ho hem reivindicat, ens queixam que Madrid no compleix amb el finançament d'aquesta terra i que ens deu doblers i que no compleix, però, com sempre una cosa és predicar i l'altra és donar blat, perquè si d'una banda ens queixam del tracta que té Madrid cap a les Illes Balears el problema després ve del Govern balear cap als quatre consells.

He seguit amb atenció la pregunta del Sr. Camps a la consellera d'Hisenda, que la consellera d'Hisenda ha dit clarament que la conselleria està compromesa i que mirarà dins el que sigui possible, dins el que sigui possible, no es tracta que sigui possible, és que és una realitat a la qual arribam tard. No acomplir amb els nostres consells és exercir un centralisme des d'aquest parlament especialment, especialment, cap a Menorca, cap a Eivissa i cap a Formentera, que necessiten aquests doblers, perquè a Mallorca ens superposam i si no anam al consell, anam al Govern.

Davant aquesta qüestió, que han parlat, diguéssim, de les bestretes, a El Pi no li preocupen sols les bestretes, a El Pi li preocupa a veure si aquest govern vol donar compliment a l'Estatut d'Autonomia i a la Llei de finançament de consells insulars pel que fa al traspàs de competències pendents i al seu correcte finançament, perquè la situació econòmica que tenim avui no és la que hi havia fa quatre anys. Ho pensen fer?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Sr. Font, nosaltres som un govern que sí creu en el federalisme interior i sí creu en els consells insulars i de fet pactam les polítiques amb els quatre consells insulars.

I vostè em parla de dues qüestions diferents: la transferència de competències i el finançament dels consells, intentaré respondre amb aquests dos minuts i poquet les dues qüestions.

Transferència de competències. Precisament aquesta setmana tenim convocada la Comissió Mixta de Transferències per fer efectiva la transferència en temes de serveis socials als Consells de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, amb un acord important on el Consell de Mallorca ja passarà a gestionar la residència de Sant Miquel a Oms, a Palma, el Centre de dia, el Centre d'estades diürnes Can Clar a Lluçmajor, el Servei d'autonomia de personal de Son Bru a Puigpunyent, de Can Real a Petra i de Son Perxana a Vilafranca i també les transferències -com li deia- als altres

consells insulars en temes de reserva i ocupació de places en temes de centres residencials i centres d'estades diürnes.

En breu considerarem la posada en marxa de la transferència de promoció turística als consells que encara no la tenen i millorar la del Consell Insular d'Eivissa.

Si la cosa va per bon camí, i hi va, la setmana que ve podríem anunciar un acord amb el Consell de Mallorca per a la transferència en matèria de joventut, igual que tenim avançada amb tots els consells insulars la transferència de traspassos en tema de la part litoral d'ordenació del territori i en temes d'igualtat, que també és una demanda dels quatre consells insulars.

Per tant, crec que complim amb escriure el calendari de transferències de competències als consells insulars perquè hi creiem i perquè creiem que es gestiona millor des de l'administració més propera al ciutadà.

Finançament dels consells insulars. Sr. Font, en tres pressuposts, els tres següents, haurem augmentat 90 milions d'euros el finançament als consells insulars, quan el Govern de les Illes Balears a causa del Govern d'Espanya no podrà aquest pressupost del 2018 gastar tots els ingressos que té per la regla de despesa, però nosaltres pagarem als consells insulars com pertoca i com mana la Llei de finançament dels consells.

Ahir es repartia l'impost de turisme sostenible, un terç d'aquest anava a consells i ajuntaments, 20 milions d'euros. Per tant, és un govern que compleix amb els quatre consells insulars perquè hi creu, perquè creiem en l'Estatut d'Autonomia i perquè creiem en aquestes administracions.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta. Té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Sí, gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta, senyors diputats, joestic d'acord que l'enfado que tenim amb el Govern d'Espanya -i esper que el Sr. Company ho pugui arreglar- és important, a mi m'indigna el Sr. Montoro i m'indigna el Sr. De Guindos, trob que és de tenir poca vergonya venir aquí i dir fa dos anys que estam mal finançats, que això s'ha d'arreglar, venir un i altre a reunir-se amb els sectors econòmics i dir-ho i després passar dos anys, aprovar dos pressuposts i no tenir-nos en compte. Bé, però la pregunta avui no anava d'ells, anava del fet que nosaltres -nosaltres- a les Illes Balears hem fracassat en l'àmbit de cohesió de Balears.

Per què? Perquè hi ha hagut un centralisme que ha partit des d'aquí, des del Parlament que no ha estat capaç de fer contenta la gent, voti a qui voti, per a segons quines prestacions bàsiques a Menorca, a Eivissa i a Formentera. Aquesta és el gran error que té Balears, no saber fer una sola pinya, i és imprescindible que aquelles coses que tenim a l'Estatut les acomplim el més

aviat, perquè no podem acabar una altra legislatura sense complir amb aquelles mateixes lleis que nosaltres ens donam, perquè després no tenim força per demanar als altres de Madrid que també les compleixin.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Té la paraula Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Sr. Font, perquè el Sr. Company pugui ajudar a arreglar, hauria de parlar una miqueta, perquè, si no, no sé si arreglarem els problemes.

A veure, jo li tornaré explicar quant al finançament, quant a les competències, crec que queda clar, el calendari s'està complint, pactat a les Conferències de Presidents.

Finançament, el Govern no podrà gastar més de 200 milions d'euros d'ingressos que té per la regla de despesa que ens ha posat el Govern d'Espanya. Nosaltres augmentarem el pressupost als consells insulars, via la Llei de finançament, més de 90 milions d'euros. Crec que els comptes són clars, els números són clars i les voluntats polítiques també.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

I.15) Pregunta RGE núm. 12995/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a consens en relació amb el decret que regularà el coneixement del català a la sanitat pública.

Passam a la quinzena pregunta RGE núm. 12995/17, relativa a consens en relació amb el decret que regularà el coneixement del català a la sanitat pública, que formula la diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo del Grup Parlamentari. Té la paraula Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta. Primer de tot mostrar la nostra solidaritat amb els pobles de Galícia, Astúries, Castella i Lleó i Portugal per aquests terribles incendis que han causat ja més de 30 morts. I li deman Sra. Presidenta molt seriosament que corregeixi el seu conseller i que el faci rectificar aquestes declaracions culpant la gestió d'alguns aquests terribles incendis i aquestes morts. Això vostè no ho pot tolerar presidenta.

Passant a la pregunta, considera que el decret que regula el coneixement de català a la sanitat pública ha comptat amb el consens i el diàleg necessari? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Prohens. Té la paraula Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Prohens per aquesta pregunta que vostè em fa i que em permetrà explicar una miqueta més el que entén aquest Govern pel diàleg i per l'acord entre, en aquest cas vostè em demana pels sindicats, i el que entenien vostès, quan vostès governaven, i que cap de les mesures que prengueren la feren acordada amb ningú, sinó tot el contrari, més aviat des de la imposició més absoluta. O el Sr. Company va pactar amb algú els acomiadaments d'IBANAT? O el Sr. Bauzá va pactar els acomiadaments dels professors? O dels metges? O dels professionals de la sanitat pública? Sra. Prohens.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, és una mica surrealista el que vostè em demana. Ara li explicaré el que nosaltres fem, en base a l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, que diu que els ciutadans de les Illes Balears tenen dret a poder emprar les dues llengües oficials d'aquesta terra; en base a la Llei de normalització lingüística; en base a l'Estatut d'Empleats Públics que obliga a les institucions a proveir places perquè els ciutadans tinguin aquests drets lingüístics, que també són importants en aquesta comunitat autònoma, nosaltres vàrem canviar la Llei de funció pública, perquè si el ciutadà té dret a ser atès en la llengua d'aquestes illes, en la llengua pròpia i en l'altra llengua oficial, el castellà, evidentment l'empleat públic l'ha d'entendre.

Sra. Prohens, quantes esmenes va presentar el Partit Popular perquè el català no tornàs ser requisit a l'administració pública? Cap. A què es varen dedicar? Només al nivell 33 i als seus privilegis.

Sra. Prohens, estan absolutament "desnortats".

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. M'hauré de felicitar, avui només m'ha dit "surrealista", fa 15 dies me va dir "esquizofrènica" i avui ha dit "paranoic" al Sr. Pericay. Anam millorant el seu nivell d'educació, Sra. Presidenta.

No hi ha res més trampós que predicar diàleg i practicar imposició, no hi ha res més trampós que predicar diàleg i interposar l'interès d'un partit que ha tengut 15.000 vots, a l'interès general de tota una comunitat autònoma i la seva assistència sanitària. Perquè aquest és el debat Sra. Presidenta,

si pot per una vegada no manipuli, ho intenti, això no va ni d'estimar, ni de defensar més o manco la llengua pròpia, perquè si no hauríem de concloure que el director general de l'ib-salut i tots els gerents dels hospitals públics nomenats per vostè, que li diuen que aquest decret és una aberració i que suposarà un greu perjudici a la sanitat pública balear, tenen mania persecutòria contra el català. No és vera Sra. Presidenta?

No, Sra. Presidenta, això va que la seva política ideològica xoca amb la realitat de la nostra comunitat autònoma. Això va que vostè està condicionant l'assistència sanitària a condicions lingüístics i això va que tornen crear un problema on no n'hi havia. De les milers de queixes que hi va haver l'any passat per temes de servei, per temes d'atenció, per temes d'assistència, només 7, Sra. Presidenta, varen ser per temes lingüístics. Això va, Sra. Presidenta, d'excloure 3.530 infermeres, de les 5.058 registrades, centenars de metges i d'altres professionals sanitaris, per no tenir el nivell B2 de català, amb anys d'experiència i molts d'aquests també catalanoparlants.

Això sí, Sra. Presidenta, vostè que parlat tant del nivell 33, però bé que ha tengut cura en aquest decret d'eximir dels requisits a caps de servei, directius, comandaments intermedis i càrrecs de lliure designació. Són això privilegis, Sra. Presidenta? Privilegis i hipocresia política és això.

I això va d'imposició, de no deixar presentar al·legacions a la mesa sectorial. I això va, Sra. Presidenta, de tenir una presidenta més preocupada que el seu soci minoritari no s'enfadi, que en la salut dels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears. De tot això va, Sra. Presidenta.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, se li ha acabat el temps. Gràcies.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Prohens. Té la paraula Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Miri, això va de retornar drets en educació, en sanitat universal, en serveis socials, en Llei de dependència i va de retornar drets lingüístics als ciutadans d'aquestes illes. D'això va, Sra. Prohens!

(Alguns aplaudiments)

Drets que vostès varen llevar per imposició. I això va de diàleg i de complir la llei. O només hem de complir totes les lleis, menys la que parla de la llengua catalana, Sra. Prohens? És aquesta obsessió la que segueix mantenint el Partit Popular?

I això va de la modificació de la Llei de funció pública i no m'ha contestat. El PP, vostès,...

(Remor de veus)

... quina esmena varen fer perquè el català no tornàs ser requisit? Cap, cap, Sra. Prohens! Perquè no saben de què van! Perquè no tenen cap projecte polític per a aquesta comunitat autònoma. Era l'època que varen haver de sortir de la sala per no votar la Llei de símbols, perquè no sabien què havien de votar, si s'havien de barallar amb Bauzá o no s'hi havien de barallar. Aquesta és la seva obsessió, Sra. Prohens!

I miri, nosaltres farem possible evidentment el dret lingüístic del ciutadà i l'excel·lència de l'assistència sanitària i a les categories professionals deficitàries se'ls donarà un temps perquè es pugui acreditar el requisit de català, no posam en perill la salut, com feren vostès, però tampoc no posam en perill els drets dels ciutadans d'aquesta terra.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta.

II. Interpel·lació RGE núm. 6400/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en relació amb l'anomenat Pla Juncker.

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 6400/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en relació amb l'anomenat Pla Juncker.

Intervenció del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Una expressió que certament podria definir perfectament el *modus operandi* d'aquest Govern és el d'aquella màxima que diu *mucho ruido y pocas nueces*. I és que certament aquest Govern parla molt, anuncia moltes coses, fa moltes promeses, però després veiem com una a una van caient pel camí. I encara més evident és si fem la comparació entre el que deien quan eren a l'oposició amb el que ara fan quan governen, en aquest cas la diferència és encara més abismal, *mucho ruido y pocas nueces*, és així! Fan fer molt d'enrenou en determinades coses, que ara quan governen ja no volen ni recordar.

I ho hem vist en moltes coses i en molts de casos, avui mateix hem recordat les bestretes dels consells insulars, una qüestió que a l'anterior legislatura era de vital importància i, en canvi, ara tot són excuses per a no resoldre aquest tema. Un problema precisament creat, i ho hem de recordar, durant el segon pacte de progrés i que, per cert, el mateix autor intel·lectual d'aquell "xapussa" comptable, l'actual Síndic Major de la comunitat, ja va dir fa pocs mesos a la Comissió

d'Hisenda, que una de les més importants recomanacions que feia com a Síndic Major era precisament resoldre i liquidar el més aviat el tema de les bestretes. Però aquí tenim el Govern tirant pilotes fora i com si la cosa no anés amb ells.

Deia el Sr. Marc Pons...

(El Sr. Vicepresident Primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps, Sr. Camps! Un moment.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí?

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats un poc de silenci. Continui Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí. Deia el Sr. Marc Pons, dia 10 de febrer de 2015, precisament durant el debat d'una interpel·lació sobre el Pla Juncker, que una de les característiques de l'actual govern -es referia al Govern del Partit Popular- era la sorprenent incapacitat per atreure inversió pública a les Illes Balears, i deia que s'havien perdut més de mil milions d'euros de les inversions estatutàries i parlava que érem a la cua quant a inversions estatals. I encara deia: "Som la comunitat autònoma on menys inverteix l'Estat".

Vull recordar aquestes paraules, ara que ja han passat més de dos anys d'aquesta legislatura, i les vull recordar per comparar-les amb els resultats de l'acció del Govern d'avui. Crec que està bé veure què deien quan estaven a l'oposició i quins són els resultats ara que governen. És bo veure què han fet aquells que tan criticaven l'anterior govern de manca de capacitat per atreure inversió pública i comparar-ho amb els resultats de la seva gestió avui, i la realitat és estam igual o pitjor. Tant de parlar dels 1.000 milions en inversions estatutàries i jo em demanaria on són aquests mil milions; què ha fet o quines gestions ha fet el Govern per recuperar-los? Tothom es pensava que quan l'esquerra governés es recuperarien tot d'aquests milions. No s'havien d'exigir a nivell judicial?, demanaven l'anterior legislatura; ja han anat als tribunals? Tot era fer renou i en realitat els resultats són zero.

Encara esperam també on són els doblers del famós protocol d'intencions que es va firmar el mes de desembre de 2015, en el qual s'inclouien 240 milions del conveni de carreteres. Encara recordam com la consellera d'Hisenda, la Sra. Cladera, ens deia que els doblers estaven arribant; i on són aquests doblers?, on han arribat aquests doblers? L'any passat van posar als pressupostos 120 milions pel conveni de carreteres i no va arribar ni un euro; i l'any que ve posarem 120 milions més, i ja veurem què passa, i així i tot, renou, renou i resultats zero.

Seguim per altra banda estant a la cua d'inversions de l'Estat. Vostès, que eren tan hàbils negociadors, semblava que, pel que deien, era arribar vostès a Madrid i el ministeri els havia d'abocar el raig de doblers. La realitat, però, és que seguim estant a la cua en les inversions públiques estatals. La realitat és que és molt diferent el que vostès deien a la realitat d'avui, perquè no és gens fàcil batallar amb Madrid, hi hagi qui hi hagi, i dur inversions públiques a Balears és molt difícil, hi hagi qui hi hagi, i tampoc, certament, no hem avançat res en aquesta qüestió en aquests dos anys i mig que duim de legislatura. Certament els resultats d'aquests més de dos i mig de govern quant a dur a Balears inversions públiques són ben magres, els resultats són ridículs, els resultats són nuls.

Un altre tema en què també es va insistir molt durant l'anterior legislatura i que ara ja ningú no recorda és el Pla Juncker. Valdria la pena rellegir les preguntes, les interpellacions, les proposicions no de llei i les mocions que feia el Sr. Marc Pons, al final ja de l'anterior legislatura; són una espècie d'antologia del disbarat. Però, bé, en qualsevol cas, en els darrers mesos de l'anterior legislatura va ser un tema molt recurrent i obsessiu i, què curiós, va ser nomenar conseller el Sr. Marc Pons i oblidar-se completament d'aquest tema; mai més no hem sentit parlar el Sr. Pons sobre el Pla Juncker i sobre les inversions que havien de venir a Balears.

En qualsevol cas el Pla Juncker és -perquè encara hi és, encara està vigent- és un pla d'inversions impulsat per la Unió Europea que des de l'any 2015 fins a l'any 2020 pretén mobilitzar a tot Europa més de 500.000 milions d'euros en inversió pública, pública i privada. Segons ha sortit publicat l'any 2016, precisament a través d'aquest pla Juncker, es van invertir a Espanya 2.700 milions d'euros, Espanya va ser quart major beneficiari d'aquest pla de tot Europa, i vaig demanar al vicepresident del Govern, el Sr. Barceló, el passat dia 9 de maig quants d'aquests 2.700 milions d'euros havien arribat a Balears. Jo vaig pensar que donat que el Govern sempre diu que és tan espavilat, que és molt exigent i reivindicatiu i que a diferència del PP, que sempre som tan conformistes i que acotam sempre el cap davant Madrid, jo pensava i estava ben convençut que d'aquells 2.700 milions d'euros alguna cosa hauria arribat a Balears. El resultat, però, és que l'any 2016 no va arribar ni un euro. Dins el 2017 tampoc no arribarà ni un euro, i segons va dir el Sr. Barceló sembla ser que l'any 2018 podria arribar una inversió d'uns 60 milions d'euros, dels quals 30 milions els aportaria el Banc Europeu d'Inversions a través precisament del Pla Juncker, i que açò aniria destinat a renovar la flota de l'EMT de Palma a fi de reduir emissions de CO₂. Bé, i segons el Sr. Barceló aquest era l'únic projecte que tenia opcions clares de poder-se impulsar a través d'aquest pla Juncker. I jo li demanaria, Sr. Barceló, on són aquells 1.060 milions d'euros que exigia a l'anterior legislatura el Sr. Marc Pons? Quants d'aquells 1.060 milions d'euros d'aquí a l'any 2020 poden arribar a Balears? Perquè, clar, segons va dir vostè sembla que només n'arribaran 60; o sigui, que dels 1.060 només n'arribarien 60. Certament si açò és així seria tot un èxit d'aquest govern.

És important recordar que el govern del Partit Popular va presentar projectes al Pla Juncker per un import total de 519 milions d'euros. El Sr. Marc Pons, ja dic, insistia que a Balears com a mínim s'havien de presentar 1.060 milions d'euros; per

tant una pregunta que li feim, Sr. Barceló, és quants de projectes ha presentat l'actual govern al Pla Juncker a fi d'arribar a aquest mínim que deia el Sr. Marc Pons de 1.060 milions d'euros. I, és més, què ha fet el Govern per defensar els projectes que ja estaven presentats? Com és possible, Sr. Barceló, que en el conjunt d'Espanya arribin 2.700 milions d'euros i aquí no arribi ni un euro? On era vostè, Sr. Barceló, quan s'estaven negociant aquests 2.700 milions d'euros que havien d'arribar a Espanya?

El Sr. Marc Pons insistia l'anterior legislatura que s'havien d'incloure al Pla Juncker tres projectes: la remodelació de la Platja de Palma, un pla d'inversions per a la millora integral del port de Maó, i el projecte de campus universitari a Sa Coma, a Eivissa. Ha inclòs, Sr. Barceló, aquests projectes al Pla Juncker?, ja que eren unes idees que tenia i que proposava el Sr. Marc Pons.

Certament la sensació que tenim, Sr. Barceló, és que vostès han renunciat al Pla Juncker. Vostè ja ho va dir aquí: del Pla Juncker en dos anys només havien organitzat dues jornades i una reunió a l'oficina del Centre Balears Europa a Brussel·les. Seriosament, Sr. Barceló, només han fet això?, dues jornades i una reunió? És açò el resultat de la seva gestió en aquests dos anys i mig que duim de legislatura? Perquè m'agradaria saber, d'aquestes dues jornades i d'aquesta reunió, quins són els resultats visibles que podem gaudir els ciutadans d'aquestes dues reunions i aquesta reunió. Quines inversions han arribat gràcies, precisament, a aquestes jornades? Certament es miri per on miri és evident que el Govern s'ha desentès completament del Pla Juncker, no ha lluitat els projectes que s'havien presentat, no n'ha presentat cap ni un, i ha demostrat una total incapacitat a l'hora de dur inversions cap a Balears.

Ni Pla Juncker, ni inversions estatutàries, ni protocol d'intencions, ni inversions de l'Estat, ni res de res. Aquest govern és un *perro ladrador, poco mordedor*. Quantes vegades el Sr. Font -que ara no hi és-, els ha convidat a anar als jutjats per defensar les inversions estatutàries? I què han fet? Tampoc, res de res!, segurament perquè no hi ha possibilitats judicials però, bé, vostès exigien anar a tribunals.

I parlaven del Pla Juncker com una oportunitat històrica, única, per dur inversions a Balears, i el resultat després de dos anys i mig de govern és un rotund fracàs. Vostès no fan ni faran res perquè aquest govern està ja a les acaballes, aquest govern no té iniciativa, aquest govern està acabat. Han viscut de rendes fins ara, però ara se'ls acaben les rendes; fins i tot en el Pla Juncker han viscut de les rendes dels projectes que va presentar el Partit Popular i que vostès han estat incapaços de defensar ni de lluitar. I li llegiré, Sr. Barceló, les paraules que el Sr. Marc Pons va dirigir al conseller d'Hisenda l'anterior legislatura, i que perfectament podrien anar dirigides a vostè: "L'actual govern de les Illes Balears ha fracassat perquè no ha sabut agafar la iniciativa, no ha sabut tenir l'habilitat de tocar els fils adequats, d'aconseguir els suports suficients; no ha fet la feina que li tocava en el moment que tocava, i ha optat per deixar-se endur i s'ha convertit així en un convidat de pedra a les reunions de màxim nivell..."

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps, ha d'anar acabant.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Vaig acabant. "...on es prenen les decisions, on es decidien els criteris de repartiment dels recursos públics. És així, Sr. President, vostè ha fracassat, el Govern està fracassant".

Sr. Barceló, vostè està en qüestió dins el Govern, no només pels problemes de corrupció que tots ja coneixem, sinó també per la seva escassa capacitat de gestió...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sr. Camps...

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

...i el Pla Juncker és només un exemple, la punta de l'iceberg d'aquesta manca de lideratge i de capacitat de gestió de la seva conselleria.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Té la paraula el representant del Govern, el Sr. Vicepresident Sr. Gabriel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Gràcies, Sr. Vicepresident. Bé, ja que parlem del Pla Juncker i el Sr. Camps ha volgut fer aquesta intervenció per a lluitament propi, plena de disbarats, de mentides, d'exageracions i de demagògia, com és habitual en el seu estil, jo aprofitaré, que em dona peu a parlar del Pla Juncker, que precisament pren el nom de l'actual president de la Comissió Europea, Jean-Claude Juncker, i, per tant, em permet fer un comentari inicial, i llegiré els dos articles del Tractat de funcionament de la Unió Europea. L'article 2, articles fonamentals, diu: "La Unió es fonamenta en els valors del respecte a la dignitat humana, de la llibertat de la democràcia, de la igualtat, de l'estat de dret i del respecte als drets humans, inclosos els drets de les persones pertanyents a minories. Aquests valors són comuns als estats membres, en una societat caracteritzada pel pluralisme, la no discriminació, la tolerància, la justícia, la solidaritat i la igualtat entre homes i dones." I l'article 3, diu que "La Unió Europea té com a finalitat promoure la pau, els seus valors i el benestar dels seus pobles. La Unió ofereix als seus ciutadans un espai de llibertat, de seguretat i de justícia."

Idò bé, la Comissió Europea, presidida pel Sr. Juncker, és la institució que ha de guardar els tractats i té la responsabilitat de garantir que els estats membres respectin la legislació de la Unió Europea. Tenint en compte això, i independentment de l'opinió política que cadascú tenguí en relació amb el conflicte

entre els governs de Catalunya i Espanya, és perfectament plausible que la Comissió Europea, en particular, i les institucions europees, en general, puguin jugar un paper de facilitadors per tal de trobar solucions polítiques dialogades a l'actual situació que hi ha a l'Estat espanyol.

És més, malgrat les intervencions negatives que fins ara ha fet el mateix Sr. Juncker respecte d'aquesta qüestió, és molt probable que algú ja faci aquest paper de manera discreta i esperam que amb qualche èxit.

I ara, que ja tenim presos polítics a Espanya, que tornem tenir presos polítics a Espanya, es fa més necessari que mai aquest diàleg i aquest respecte a les llibertats i principis democràtics. Vull expressar, per tant, la meua solidaritat, des d'aquesta tribuna, cap als representants del moviment socials catalans empresonats, el Sr. Jordi Cuixart i Jordi Sánchez.

(Alguns aplaudiments)

Que els senyors del Partit Popular i del Govern de Mariano Rajoy continuïn ara per ara obstinats a rebutjar aquesta visió que aposta pel diàleg i pels principis democràtics és una mala notícia per a tothom. I que vostès considerin un problema que hi hagi gent, com jo, que ho vegi així, és que no entenen que un govern democràtic s'ha de preocupar pel compliment dels valors i dels principis democràtics. Per tant, qui té un problema i un problema greu són vostès i, de passada, tota la societat.

I entraré en algunes de les qüestions que ha parlat, per cert, m'ha parlat de les inversions estatutàries, avui em volia interpel·lar pel Pla Juncker, però vostè aprofita per parlar de qualsevol cosa, bé, idò miri, gràcies a aquest govern, no a vostès, gràcies a aquest govern s'han salvat algunes de les inversions estatutàries que eren a punt de perdre's, primer anant a veure el Sr. Montoro i dialogant amb ell i arribant a un acord per prorrogar algunes de les inversions, i segon, executant aquestes inversions. Sap vostè què varen executar vostès de les inversions estatutàries la passada legislatura? Zero, Sr. Camps, zero, zero.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Aquesta legislatura nosaltres hem obert el Centre BIT de Menorca amb inversions estatutàries; hem fet avanços importants amb el Centre Toni Catany de fotografia i amb el Sindicat de Felanitx; estam a punt d'obrir, l'any que ve, el complex científic del Parc BIT, i hem fet recursos judicials, vostè ara parlava de quins recursos judicials, idò sí, per defensar els doblers que ara el Govern d'Espanya ens reclama per les inversions de la Platja de Palma i de S'Enclusa, inversions de Platja de Palma i de S'Enclusa a Menorca que vostès no varen fer quan tocava, i per això ara el Govern d'Espanya ens reclama i per això aquest govern ara les ha de reclamar i ha d'anar al contenciosoadministratiu per defensar els doblers dels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears, que el seu govern, del Sr. Bauzá, i que vostè li donava suport assegut aquí mateix, no va ser capaç d'invertir res.

Per tant, no ens vengui a donar lliçons de si sabem o no sabem fer inversions.

Miri, hem aconseguit en el nou Pla operatiu d'inversions europees, els plans FEDER, Fons de Garantia Juvenil i Fons Social Europeu, una quantitat mai vista a les Illes Balears, una quantitat superior a totes les que s'havien fet; només de fons FEDER més de 200 milions en aquest pla operatiu, i que ha estat aquest govern que ha negociat i que ha sabut negociar.

Mirin, el Govern, efectivament, ha mantengut, com vostè ha recordat, un paper actiu per donar a conèixer les possibilitats de finançament que ofereix el Pla d'inversions per a Europa, l'anomenat o conegut com a Pla Juncker, i hem acostat l'existència d'aquesta línia d'ajuda als agents econòmics i als potencials beneficiaris. Hem promogut a totes les illes, a les diverses illes, a través del Centre Balears Europa, jornades específiques de treball; hem fet una jornada amb membres del Banc Europeu d'Inversions, amb membres de la Comissió Europea; hem fet també sessions de treball tant a Menorca com a Mallorca, per veure quines de les inversions es podien adequar a aquest Fons europeus per a les inversions estratègiques. I s'ha arribat, efectivament, a concretar alguna inversió, com vostè ha recordat, l'Empresa Municipals de Transports de Palma, per a la renovació de la seva flota d'autobusos, que ja ha estat aprovada, una inversió total de 60 milions d'euros dels quals 30 procediran d'aquest fons, que permetrà disposar de 180 autobusos nous, no contaminants i silenciosos i que tindrà un efecte positiu sobre la reducció de les emissions de CO₂ i la millora de la qualitat de l'aire. A més de les jornades, també, que hem fet amb el director de representació de la Comissió Europea per a Catalunya i les Illes Balears en el Centre BIT de Menorca. A més, hem participat, el setembre del 2016, en defensa dels interessos de Balears, en la Comissió per als recursos naturals del Comitè Europeu de les Regions, on la presidenta del Govern va instar la Comissió Europea i el Banc Europeu a desbloquejar fons del Pla Juncker per fomentar la inversió i ajudar les PIME del sector turístic. I també hem participat, el maig d'enguany, el 2017, a través del director general de Fons Europeus, en la jornada de treball de l'Intergrup de mars, rius, illes i àrees costaneres del Parlament Europeu a Estrasburg, on varen assistir diversos europarlamentaris i es va reclamar la necessitat de reformular l'enfocament del Pla Juncker perquè els seus beneficis es distribueixin, efectivament, al llarg de tota la Unió Europea. Es varen posar qüestions que limiten l'eficàcia del Pla Juncker, per desgràcia, en els territoris insulars.

Malgrat aquestes limitacions del Pla Juncker a territoris insulars com els nostres i considerant únicament els projectes presentats, no consorciats, és a dir, aquells que són promoguts per l'única entitat, les Illes Balears, som una de les deu comunitats autònomes que té aprovats fons del Pla Juncker, només hi ha deu comunitats de les desset, nosaltres en som una. De fet, Madrid i Catalunya són els territoris més afavorits per aquest instrument de finançament, per raons òbvies, és a aquests dos territoris on el percentatge de grans empreses és més elevat.

I si la mida importa, si l'escala d'intervenció és un criteri bàsic per valorar aquest tipus de projectes, aleshores illes com les Balears, que tenim un territori fragmentat, aïllat del continent, amb una estructura econòmica basada en serveis de baix valor afegit i amb un mercat local reduït, no ens podem veure afavorits amb la mateixa mesura que altres territoris o

regions amb majors possibilitats d'aglomeració, clusterització i innovació. I, per desgràcia, el Pla Juncker no ha tengut en compte aquestes circumstàncies les quals evidentment el Govern ja ha exposat en el Parlament d'Estrasburg, que el Govern ha exposat a la Comissió per als recursos naturals del Comitè Europeu de les Regions i que el Govern, per tant, ha reclamat en aquest sentit.

En qualsevol cas, el que hauríem de veure és que el Pla Juncker pretenia mobilitzar fins a 315.000 milions d'euros en inversions privades i públiques fins a l'any 2018, 315.000. Idò avaluem els resultats globalment, idò les darreres dades publicades és que, ara per ara, només s'ha mobilitzat una quantitat propera als 164 milions d'euros; és a dir, pràcticament només s'ha arribat a la meitat del que s'havia previst. Per tant, és evident que la Unió Europea s'ha de fer un replantejament en relació amb l'eficàcia del Pla Juncker.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Barceló. Correspon la rèplica del grup parlamentari que ha produït la interpel·lació, té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, ja veig que vostè aprofita qualsevol ocasió per parlar del tema que li interessa, que és Catalunya, la resta ja veig que li és completament igual. I jo li diré una qüestió, és a dir, ningú no s'ha negat a dialogar res, tothom vol diàleg, el Partit Popular vol diàleg, però evidentment hi ha una qüestió prèvia, que aquest diàleg es produeixi dintre del marc de la Constitució, dintre del marc de la legalitat. Evidentment, nosaltres no dialogarem a veure de quin color serà la bandera de la república catalana, ni com serà aquesta transició a la independència, evidentment que açò no ho dialogarem, el diàleg es fa sempre dintre de la llei i dintre de la Constitució.

I Sr. Barceló, no hi ha presos polítics, per molt que vostès ho vulguin dir, hi ha presos en aquests moments perquè van impedir a la Comissió judicial fer els escorcolls a les conselleries de la Generalitat de Catalunya; van destrossar, però van destrossar, literalment, cotxes de la Guàrdia Civil; els dos "Jordis", es van posar damunt un cotxe de la Guàrdia Civil amb un megàfon cridant a la gent, evidentment, és a dir, si estan tancats a la presó no és per manifestar-se ni és perquè els coartin la llibertat d'expressió, és, precisament, per aquestes qüestions.

I li diré una altra qüestió, també, les inversions estatutàries...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps, hauria d'ajustar-se als termes de la interpel·lació.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sr. President, estic content que vostè em digui açò, però al Sr. Conseller i Vicepresident del Govern no li ha dit res quan parlava de Catalunya, escolti, o tots...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps...

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

... o tots acomplim les normes o ningú acomplim les normes, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

..., Sr. Camps, ajusti's a la interpel·lació, per favor, du dos minuts parlant d'un tema que no es tracta...

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Em sembla molt bé, Sr. President, però, evidentment, havia de contestar les qüestions que ha plantejat el vicepresident.

També parlava de les inversions estatutàries, i jo he de recordar que 150 milions d'aquestes inversions estatutàries que van arribar a Balears durant el segon pacte de progrés es van destinar a despesa corrent. I efectivament que hi va haver molts de projectes que no es van poder fer, precisament perquè s'havien gastat aquests doblers en despesa corrent.

I el Partit Popular, a l'anterior legislatura, vam salvar molts de projectes, vam haver de prorrogar molts de projectes i, segurament, en vam deixar dos: el de S'Enclusa, que vostè deia, i l'altre, és cert, els ha tocat a vostès salvar-los; nosaltres vam salvar molts altres projectes d'aquests 150 milions d'euros que vostès havien destinat a despesa corrent.

I jo li deman una qüestió, és que li he demanat diverses qüestions que vostè no m'ha contestat: quins projectes ha presentat el Govern al Pla Juncker?

El Sr. Marc Pons deia que a Balears tocaven 1.060 milions d'euros. El Partit Popular era, era, bé, havia presentat 519 milions d'euros en projectes i això era un desastre, perquè érem súper, súper, bé, que no arribàvem a aquestes cotes d'audàcia que demanava el Sr. Marc Pons en aquell moment; d'aquests 1.060 milions d'euros que demanava el Sr. Marc Pons, entre els 519 que ha presentat el Partit Popular i aquests 1.060, quins projectes ha presentat el Govern, quins projectes?

La realitat, perquè al final la realitat és la que és, de tots els projectes que s'han presentat, que només són els 519 que va presentar, els 519 milions que va presentar el Partit Popular, només arribaran 60 milions. Vostè pot dir que evidentment hi ha qüestions que limiten, limitacions del Pla Juncker perquè es puguin invertir a les zones insulars, perfecte, hi ha les mateixes limitacions avui que les que hi havia a l'any 2015, quan el Sr. Marc Pons exigia 1.060 milions d'euros. El Sr. Marc Pons forma part d'aquest govern, seu al Consell de Govern amb vostè, expliqui-li açò al Sr. Marc Pons, expliqui-li açò, perquè

ell exigia 1.060 milions d'euros. El resultat, en qualsevol cas, és que dels 1.060 milions d'euros, només n'arribaran 60. I açò, Sr. Barceló, vesteixi-ho com ho vulgui vestir, és un autèntic fracàs per a la seva gestió, és un autèntic fracàs per a la gestió d'aquest govern.

Que vostès, que són tan hàbils negociadors, vostès, que són tan reivindicatius, d'aquests possibles 1.060 milions que havien de venir a Balears, només n'arribin 60, és realment per fer-s'ho mirar.

Per tant, Sr. Barceló, m'agradaria que aquí, primer, que contestés les preguntes que li hem fet, si han presentat cap projecte o no n'han presentat cap, perquè, evidentment, si no han presentat cap projecte, Sr. Barceló, què fa vostè aquí assegut? Què fa vostè aquí assegut quan des de l'anterior legislatura ens exigien presentar més i més projectes? Certament és lamentable, és decebedora l'actitud del Govern; vostès no han estat a l'alçada de les circumstàncies; vostès, com deia abans, han deixat caure el Pla Juncker, aquesta oportunitat històrica que el Sr. Marc Pons deia per a Balears, que arribessin doblers públics, inversions públiques aquí, a Balears, vostès han passat olímpicament d'aquestes inversions.

Certament, ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps, vagi acabant, per favor.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

... -sí, vaig acabant-, veiem poca iniciativa pel Govern, veiem poca voluntat d'aconseguir inversions per a Balears i veiem certament el que deia abans un govern ja a les acaballes, un govern sense iniciativa i sense capacitat de diàleg i d'acord amb Madrid i amb Brussel·les.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. En torn de contrarèplica, té la paraula el Sr. Vicepresident, Sr. Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sr. Camps, jo sí que hi ha una cosa molt curiosa, molt curiosa, vostès ara fa estona, fa setmanes que no els sent parlar de la persecució dels dissidents i de la posició a Veneçuela i a Cuba, fa molta estona que no els en sent parlar, molta estona fa...

(Remor de veus)

..., eh, perquè la comparació no s'aguanta, Sr. Camps, la comparació no s'aguanta i, per desgràcia, per desgràcia, efectivament el que els ha passat al Sr. Jordi Sánchez i Jordi Cuixart no és la primera vegada que ho veiem a Espanya, ho hem vist amb la persecució als sindicalistes a la darrera vaga

general, que varen ser acusats, també pel seu govern, de... i, per sort, per sort, han estat absolts, però aquesta persecució ja l'hem viscuda.

Bé, miri, vostè diu que els doblers de les inversions estatutàries el Govern d'Antich, anterior, les va destinar a despesa corrent i per això no varen poder gastar. Miri, miri, hi ha caixa comuna, caixa comuna...

(Remor de veus)

..., hi ha caixa comuna, nosaltres ara gastam els doblers en inversions estatutàries, amb el seu raonament, com que ja estan gastats, no podríem haver obert el Centre BIT o no podríem el complex científic del Parc BIT; no varen gastar ni un duro allà on tocava i es varen perdre.

(Remor de veus)

Perquè vostè ha dit: varem salvar molts projectes. Quin? Sr. Camps, varen salvar molts projectes? Ni un, de fet, vostè ha estat incapaç de dir cap nom, perquè no varen ser capaços de salvar ni un projecte d'inversions estatutàries. Els que hi ha fets són els que va fer o el govern anterior progressista o aquest govern; vostès, amb quatre anys del Sr. Bauzá, no varen inaugurar ni una sola inversió estatutària...

(Remor de veus)

..., ni una, ni una, ni salvar-la, varen perdre la de Platja de Palma i la de S'Enclusa.

Miri, aterrant en el Pla Juncker, si la reformulació de les polítiques es basàs en un reconeixement més clar de la diversitat territorial, si estimulam amb major intensitat el potencial dels territoris com l'insular, aleshores les inversions donen molt més recursos que el Pla Juncker, i prova d'això és el Fons FEDER i el Fons Social Europeu a les Illes Balears, que sí donen resultats, a diferència del Pla Juncker.

Miri, vostè diu: què fa vostè aquí assegut, que ha estat incapaç de salvar res del Pla Juncker? Idò miri, salvar el desastre que ens varen deixar vostès en fons europeus. Quasi res, efectivament, l'any passat, 2016, sap quants milions varem certificar que corresponien al programa operatiu FEDER 2007-2013, els que vostès havien d'haver gestionat? Sap quants milions va certificar aquest govern? 44 milions del programa operatiu FEDER 2007-2013, i 14,5 del programa operatiu del Fons Social Europeu, 2007-2013; és a dir, certificacions d'inversions corresponents a la passada legislatura i que el Govern anterior no va ser capaç de fer: 14,5 milions del programa operatiu del Fons Social Europeu i 44 del programa FEDER, en total més de 58 milions d'euros que han permès que l'actual govern pugui dir que hem pogut absorbir el cent per cent de l'ajuda assignada per la Unió Europea a aquests programes, el cent per cent. Sr. Camps, cap govern de la història de les Balears no pot dir que ha pogut absorbir el cent per cent dels programes europeus.

Em sembla molt bé que vostè insisteixi en el Pla Juncker, el Pla Juncker per a les Illes, li ho he dit, no serveix, no serveix! El cent per cent d'aquest Govern ha estat capaç d'absorbir el

programa operatiu 2007-2013, el Govern ha salvat així una situació d'alt risc de pèrdua de fons, que ja vàrem advertir a l'inici de l'actual legislatura, i que també varen posar de manifest tant les autoritats espanyoles com europees, les autoritats espanyoles i europees varen dir que el Govern de les Illes Balears estava a punt de perdre fons europeus, 2007-2013. De qui eren? Seus, seus!

El Govern del Partit Popular de la passada legislatura va ser un desastre en moltes coses, però també en gestió de fons europeus. I a Madrid i a Brussel·les n'eren ben conscients Sr. Camps, n'eren ben conscients, els ho puc assegurar. Si des d'aquest Govern actual d'esquerres no haguéssim intervingut ràpidament per justificar aquests milions que els he explicat, hauríem perdut aquestes ajudes. Això sí que ho hauríem perdut! És clar, s'aferren al Pla Juncker perquè aquí hi ha un Govern que ha actuat amb eficàcia, i amb el Pla Juncker cap illa no ha estat capaç d'arribar a això.

Bé, a això hi hem de sumar la previsió de certificacions per a enguany, enguany 2017, pujarà a 30 milions d'euros d'inversions cofinançades pel fons FEDER i Fons Social Europeu de Garantia Juvenil. Aquest Govern tindrà la capacitat d'haver invertit 30 milions d'euros del fons d'inversions FEDER i Fons Social Europeu de Garantia Juvenil, no perdrem doblers com perdria el Govern del Sr. Bauzá.

Per tant, podem dir que en aquests dos primers anys del Govern actual ja hem pogut justificar un 68% de la quantitat total de l'anterior legislatura, en dos anys el 68% en relació a l'anterior legislatura. I hem accelerat el ritme d'execució anual en més d'11,3 milions d'euros, més d'11,3 milions d'euros de capacitat, el ritme actual, en relació a vostès; és a dir, un 36% més que la legislatura del Govern de Bauzá. Les comparacions no s'aguanten entre el Govern actual i el Govern anterior, amb diferència el Govern actual en gestió de fons europeus està anys llum del seu govern.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicepresident.

III. Moció RGE núm. 12706/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern a l'IBAVI, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 10141.

Doncs passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 12706/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern a l'IBAVI, derivada del debat d'interpel·lació RGE núm. 10141/17.

Intervenció del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidente, y gracias a los diputados que me escuchan, en este caso, y a los consellers.

Bien, esta moción viene derivada de la interpelación que presentamos hace dos semanas relativa a materia de vivienda y a la política general que se estaba llevando a cabo por parte del IBAVI. Una interpelación que nos podríamos haber ahorrado, ya que no se nos contestó a prácticamente nada de lo que preguntamos. No se nos contestó ni cuál sería la planificación de construcción de vivienda de protección oficial por parte de este Govern durante esta legislatura, teniendo en cuenta que ya llevamos más de dos años y medio de legislatura; no se contestó si sabían cuál iba a ser la previsión de construcción de vivienda a precio tasado; no se nos contestó tampoco cuál era el estado del convenio con la SAREB, convenio bastante polémico y que aquí ya hemos debatido en alguna ocasión; no sabemos ni se nos contestó cuánto o si se iban a incrementar las ayudas para el alquiler social de fondos propios.

Básicamente la intervención del conseller se limitó a ensalzar la Ley de vivienda, una Ley de vivienda que, tras dos años y medio de legislatura, ni quiera hemos comenzado a debatir en este pleno. Así que evidentemente pues su aprobación, en el caso de que se produzca, se retrasará unos cuantos meses más, y al final, como mucho, la podrán aplicar el último año de legislatura, una ley que tenía que ser prioritaria, una ley que iba a acabar con todos los problemas de la vivienda de nuestra comunidad y que, como digo, a día de hoy esta ley ni siquiera está aprobada y ni siquiera hemos comenzado su debate en este parlamento.

También se limitó a justificar prácticamente durante más de 10 minutos la decisión de desahuciar a familias en pisos del IBAVI, se limitó a justificarlo y además evidentemente tampoco debió escuchar mi primera intervención, la respuesta ya la debía tener preparada porque, desde el Partido Popular, durante un breve minuto, minuto y medio, lo único que le dijimos a este respecto es que en primer lugar nos sorprendía esta decisión, ya que había un acuerdo plenario que se había aprobado en noviembre del 2015, precisamente para mantener la paralización de desahucios, paralización que fue propuesta por, creo recordar, por Fina Santiago la pasada legislatura, aprobada por unanimidad en el pleno y el Partido Popular cumplió. Nos llamaba la atención porque si ya conocían de la existencia de esta problemática de familias que no estaban cumpliendo, que se aprobase, que se mantuviese la paralización de los desahucios en el IBAVI nos parece pues que era un lavado de cara, quedar bien y una incoherencia si realmente conocían estas cuestiones.

Pero también nos producía desconfianza, nos producía desconfianza porque ya recordamos que por ejemplo a la gerente del IBAVI le han solicitado entidades que se dedican a luchar contra los desahucios la de dimisión en repetidas ocasiones, por su falta de sensibilidad. Así que nos producía desconfianza que quedase en manos de estas personas y del conseller en este caso, la decisión que estas familias fuesen desahuciadas, y el conseller ampliamente, en lugar de

contestarnos a todo lo demás, intentó justificar esta polémica decisión que había sido también muy polémica en prensa.

Y es por este motivo que dentro de la moción el punto número 1 va dirigido a paliar, por decirlo de alguna manera, esta desconfianza. Y en el punto número 1 se insta al Govern a que cualquier procedimiento de desahucio de viviendas del IBAVI sea valorado y aprobado por la comisión técnica derivada del protocolo para la incorporación de manera extraordinaria al procedimiento de adjudicación de viviendas vacías, además de contar con los preceptivos informes técnicos de servicios sociales. Explicaré brevemente que este protocolo al que hacemos referencia es un protocolo que sirve precisamente para solucionar casos de urgencia de familias que se encuentran en situación de desahucio, derivada por los servicios sociales municipales, y a los que en teoría el IBAVI debe dar una solución. Digo en teoría porque, aunque el conseller diga que funciona en todos los casos, la realidad es que con las respuestas escritas que nos han pasado de su consellería, la realidad es que cuando un ayuntamiento ha hecho esta solicitud, al no tener viviendas en esos municipios, al final los propios ayuntamientos se han tenido que buscar la vida.

Pero, al margen de este inciso, dentro de este protocolo, en el marco de este protocolo existe una comisión técnica que evalúa estas situaciones. Así que nosotros lo que pedimos es que además de valorar estas situaciones, esta comisión técnica también deba valorar y aprobar las situaciones en las que una familia vaya a ser desahuciada de viviendas del IBAVI. Es decir, que estos desahucios se produzcan con las máximas garantías, una que pase por esta comisión técnica y evidentemente sean técnicos los que valoren esta situación y otra que evidentemente, según nos dijo el conseller, siempre se realizaba, que venga avalado también por el informe de servicios sociales. Este es el primer punto.

El segundo punto que solicitamos, ya que tampoco se nos aclaró, es que el Parlament de les Illes Balears inste al Govern a elaborar, en el plazo máximo de seis meses, un estudio de la previsión de construcción real de viviendas a precio tasado. En agosto de este año se aprueba el decreto por parte del Govern que regula la vivienda a precio tasado y que permite desarrollar la construcción en las reservas estratégicas del suelo. ¿Qué es lo que pedimos nosotros? Nosotros lo que pedimos es que, sabemos que evidentemente la construcción de estas viviendas no corresponde al Govern, que corresponde a promotores y constructores privados, pero creemos que es muy importante conocer cuál va a ser la previsión de construcción real, cuando digo real me refiero no a la que evidentemente permiten las reservas estratégicas del suelo, sino que se pueda hacer un estudio hablando con promotores, con constructores, con los municipios afectados de cuál es la previsión que tienen de construir viviendas, cuáles se van a destinar a la venta, cuáles se van a destinar a alquiler social, porque evidentemente teniendo esta información creemos que será mucho más fácil y será mucho mejor planificar la política general en materia de vivienda, y evidentemente detectar cuáles son las necesidades reales y cuáles son las carencias reales en esta materia.

Respecto al punto número 3, nos encontramos con algo que yo definiría como sorprendente, nosotros aquí lo que pedimos

es que en el plazo también de 6 meses el Govern elabore un plan de construcción de vivienda de protección oficial, con su calendario y su previsión económica. En la interpelación nosotros solicitamos al conseller que nos explicase cuál iba a ser la previsión de construcción de vivienda de protección oficial, se lo dijimos en la primera y en la segunda intervención, no se nos contestó. Y ayer sorprendentemente la Sra. Armengol hizo un anuncio, un anuncio que evidentemente lo consideramos positivo, pero hizo un anuncio de que en Palma se iban a construir 140 viviendas de protección oficial. Vuelvo a decir que nos alegramos y evidentemente nos alegramos que de estos más de mil millones de presupuesto que tienen de más algo vaya destinado a vivienda.

Pero nos resulta sorprendente y extraño porque si hace menos de dos semanas, interpelado el conseller sobre esta materia, no es capaz de decirnos nada, nos preguntamos si es que desconocía que se iba a producir este anuncio, si es que no nos quiso avanzar, yo no digo contar todos los detalles, pero evidentemente avanzar que se estaba trabajando en este sentido, o que, como decía, tal vez sea de estos anuncios apresurados que están haciendo durante estas semanas para preparar el debate del estado de la comunidad, un anuncio, una rueda de prensa que se hizo sin el conseller, creo que porque el avión tuvo un retraso, aunque teniendo en cuenta que la rueda de prensa era a las once venía bastante justo; también porque desde la Gerencia de Urbanismo desde el Ayuntamiento de Palma no se han iniciado los trámites de cesión de estos cinco solares que, según anunció la presidenta Armengol, iban a servir para construir estas viviendas de protección oficial y otras promociones que irían a cargo de solares propios del IBAVI, y evidentemente nos extraña.

Así que nosotros mantenemos, evidentemente, nuestra propuesta, primero porque queremos saber cuál va a ser la previsión de construcción de vivienda no sólo en Palma sino también en todo Baleares, y evidentemente también saber si en Palma, a parte de estas promociones de vivienda de VPO se van a realizar más o serán estas en Palma; nos gustaría que evidentemente nos aclarasen cuál va a ser la previsión de construcción en todo Baleares.

Que se realice un calendario, pero un calendario no sólo de inicio, como presentaron ayer, pero ya no solamente que sea de inicio sino que sea de inicio real, porque ustedes ayer reanunciaron la construcción o la rehabilitación de cinco viviendas en la calle Regalo de Palma; digo reanunciaron porque ustedes ya lo habían anunciado, en concreto el 24 de marzo de este mismo año, diciendo que las obras de estas viviendas, de estas cinco viviendas iban a empezar en junio de este año; sin embargo ayer, cuando la presidenta anunciaba, decían que no, que iban a empezar en enero de 2018, así que nos gustaría que cuando hagan el calendario se haga un calendario de inicio real de las obras y evidentemente de las diferentes fases y cuándo estarán acabadas estas obras. Y también que haya una previsión económica, pero no solamente de cuánto van a costar, evidentemente, todas estas viviendas, sino cómo se van a pagar; ¿los presupuestos de qué años irán destinados a pagar todas estas viviendas?

Estos son los tres puntos de la moción que hemos presentado. Se han presentado por parte del Grupo Podemos

dos enmiendas; ya quiero anunciarles que a una votaremos a favor, a otra presentaremos una transacción, pero esperamos a que sea el propio grupo que nos explique sus enmiendas.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Fernández. Intervenció del Grup Parlamentari Podem Illes Balears per defensar les esmenes RGE núm. [13630](#) i [13654/17](#). Per defensar-les té la paraula el Sr. Aitor Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gràcies, Sr. President. Sra. Fernández, “consejos vendo que para mí no tengo”. Resulta que la política... se quejan ustedes de que la presidenta del Govern anuncie la construcción de 147 viviendas en Palma cuando en realidad ya son 147 más de las que ustedes hicieron en toda la legislatura pasada. Por lo tanto creemos que... y le instamos, instamos a todo su grupo, a que tengan en esto de la vivienda un poco de mesura y de sensibilidad, sobre todo porque... entendemos que no únicamente es si el IBAVI hace una cosa, si el IBAVI hace otra; ustedes lo están tratando todo de una forma exclusivamente puntual cuando el problema de la vivienda, siendo como es tan grave, o muy grave, tiene varias vertientes desde las que ser tratado.

Usted en la interpelación, como bien dijo, reconoce que la comunidad autónoma es... el precio de la vivienda en la comunidad autónoma es el segundo de todo el estado, pero eso no es casualidad, y a lo mejor piensen que viene de la liberalización del suelo que produjo la ley de Aznar y de toda la escalada de la burbuja inmobiliaria que, ¿qué ocurre?, aquí en Baleares se mezcla con la burbuja turística, y también hay que incidir en el aspecto turístico. El problema de la vivienda en Baleares está muy ligado al mercado de alquiler turístico, y por eso también tenemos que incidir. No únicamente es el IBAVI, hay que plantear el tema de la vivienda no en acciones concretas de un organismo sino en todo lo que supone la acción de gobierno, y por eso creemos que ceñirse al detalle exacto al que se ciñen de una forma, además, sorprendente cuando en realidad no han hecho nada durante sus permanencias en los gobiernos, en distintos gobiernos, en el gobierno de la comunidad autónoma y en el gobierno del Estado, para prevenir los desahucios, por mucho que digan que aquí se paralizaron.

También uno de los problemas que hay que atajar son todas las viviendas vacías que están en manos de especuladores, y especuladores pueden ser eso que usted dice que nosotros hablamos de forma casi hasta despectiva de grandes tenedores de vivienda. No se trata de que sea una forma despectiva, se trata de que es una descripción de quien posee más viviendas de determinado número para poder actuar ante posibles conductas que son meramente especulativas y que van contra el derecho a la vivienda.

Tenemos que tomar acciones que desmercantilizan el derecho a la vivienda, y eso tiene que ser en todos los aspectos,

y una de las acciones que llevará..., no es fácil, no es fácil, o sea, con el grave problema que tenemos en vivienda aquí en Baleares, pero una de las acciones va a ser la Ley de vivienda que se ha tardado también más de lo previsto en salir, es precisamente porque lo que queremos es que sea una ley que abarque lo más posible las acciones tendentes a mitigar ese gran problema que tenemos en todo Baleares.

Sabemos que el IBAVI tiene un gran problema, un gran problema de no poder atender a las 2.600 familias que nos informó el Sr. Conseller que están en lista de espera, sobre todo por las 1.800 viviendas únicamente que tiene el IBAVI. Por lo tanto necesitaremos que exista una movilización de vivienda vacía, pero una movilización de vivienda vacía no únicamente hay que referirla a la construcción de vivienda pública, sino también a atacar o atajar todo lo que conlleva esa bolsa de viviendas vacías que existe en la comunidad y que lo único que hacen es mercantilizar mucho más y especular sobre el derecho a la vivienda. Nos llamaba un poco la atención que todavía, a pesar de que, bueno, son pocos meses trabajando respecto... después de haber tomado la decisión de afrontar por fin de una vez por todas todo lo que es el agujero económico del IBAVI y todo lo que son las deudas que los inquilinos o que las familias inquilinas tenían con el IBAVI, que son 236 con las que se ha podido trabajar, todavía quedan unas 586 familias que son morosas y que están pendientes de que el IBAVI trabaje. Por lo tanto seguramente, y esperemos que sean las menores posibles, habrá también familias que sean susceptibles de ser desahuciadas, pero de ser desahuciadas por una administración pero no de una forma ilegítima, porque, claro, usted compara un desahucio, porque ya por el mero hecho de producirse un desahucio es un desahucio ilegítimo o que no tiene por qué darse. Si esa familia, si esos deudores con la comunidad autónoma no lo son de buena fe, es decir, tienen ingresos suficientes y no sólo tienen ingresos suficientes, sino que a lo mejor están realizando negocios que a lo mejor no son del todo lícitos en viviendas públicas, pues lo razonable es que la administración lo que haga es desalojar a esas familias para alojar familias que realmente necesitan esas viviendas.

Entonces no me extraña que el conseller haya necesitado diez minutos para explicar eso que es inmediato, Sra. Fernández, porque usted se pasó gran parte de la intervención metiéndose con esos desahucios como si fuese algo que fuese el demonio colorado, cuando en realidad lo que está haciendo el IBAVI en este caso es proteger el derecho a la vivienda del resto de familias que son deudoras de buena fe, porque la situación económica en Baleares le anuncio, si no lo conoce, es muy difícil y hay muchas personas que están pasando mucha necesidad. Por eso nos parece que diez minutos... le ha sorprendido pero parecía que los necesitaba para que lo entendiesen.

Bueno, respecto ya al contenido de la iniciativa nos parece, estamos de acuerdo con ese punto, con el punto 1, que intervenga la comisión técnica derivada del protocolo para la incorporación de manera extraordinaria del procedimiento de adjudicación de *habitatges vacants*, nos parece correcto.

No estamos tan de acuerdo en el punto 2, sobre todo porque viene referido a la enmienda que le hacemos en el punto 3. No estar de acuerdo con el punto 2 está referida con la enmienda

que le hacemos al punto 3, y al punto 3 lo que le proponemos es que se haga un plan, o sea, el término de seis meses de un plan de construcción de *habitatges de protecció oficial destinats al règim de lloguer o de cessió d'ús en la seva calendarització i previsió econòmica*. ¿Por qué? Porque creemos que tenemos que cambiar de dinámica, esta administración no tiene ni que contemplar la construcción de vivienda oficial destinada a la venta o a la compra, y eso mismo tiene que ser también referido a las políticas en las que tenga el sector privado que se refieran a una misma dinámica que nos ha venido, o sea, que ha devenido en todos los problemas económicos que ha tenido esta sociedad, que es la burbuja inmobiliaria y que las familias tuviesen que correr con el riesgo de la financiación de los pisos. Y eso no tiene que ser contemplado por la comunidad autónoma ni por políticas públicas de vivienda, porque en ningún caso las familias han de correr otra vez con los riesgos financieros que suponen, con el paso del tiempo lo hemos visto, una gran estafa.

Luego proponemos una enmienda en la que instamos o que se inste o que el Parlamento inste al *Govern de les Illes Balears que en el termini de sis mesos s'iniciï la rehabilitació dels habitatges del Camp Redó*, que son propiedad del IBAVI. Lo hacemos porque entendemos que, habiendo una bolsa de viviendas dentro de ese barrio de la ciudad, dentro de esa zona residencial, que estén todavía sin rehabilitar pues nos parece muy grave teniendo en cuenta la necesidad que estamos viendo que existe y de los solicitantes, o las familias solicitantes, que hay en torno al IBAVI para conseguir una vivienda.

Por lo tanto, Sra. Fernández, le pedimos que, a usted y a todo su grupo, que además como vamos a tratar el tema de la vivienda si tanto quieren proteger ese derecho a la vivienda tengan en cuenta los contenidos que ya vienen en la ley que ya está ingresada dentro del registro de este parlamento y también las enmiendas que haremos en función y con base a proteger ese derecho, a no mercantilizarlo y a ayudar a tener una sociedad más justa que no espere continuamente la especulación de terrenos y de viviendas para tener una sociedad más enriquecida, sino que proteja el derecho a la vivienda y que la gente, las familias tengan un techo donde vivir con sus familiares.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Morras. Passam al torn de fixar posicions. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Joana Aina Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies, Sr. President. Som avui aquí per debatre sobre l'habitatge, crec que és una de les principals preocupacions de la gent.

Crec que els senyors del Partit Popular en la seva moció reflecteix la gran part, una gran part de les actuacions que aquest govern del canvi té en marxa en aquest sentit i que ha fet feina des del primer moment. També vull recordar la feina no només d'aquest govern sinó també de l'Ajuntament de Palma

amb l'Oficina Antidesnonaments que ha fet feina també des del primer moment per acompanyar les persones assetjades pel banc i ajudar-les a aconseguir una mica de justícia. Han atès una mitjana de 60 casos mensuals.

Però mentrestant que feia el Partit Popular? Mentrestant donava més bé 40.000 milions d'euros de fons perdut als bancs, això feia el Partit Popular mentre altres a les oficines ajudaven a la gent a no perdre les seves cases. Això feia el Partit Popular. També negar-se, el que feia el Partit Popular, negar-se a canviar una llei hipotecària injusta i desigual quan Europa deia dia i dia que havia de canviar aquesta llei hipotecària perquè era desequilibrada i injusta amb la gent. Per tant, vostès només afavorien el sistema financer. Aquesta és la postura del Partit Popular.

També, què va fer el Partit Popular? Vendre aquests habitatges producte de desnonaments a fons d'inversió i a empreses amigues que han fet un negoci sobre la desgràcia i la injustícia de molta gent. Això és el que ha fet fins ara el Partit Popular. I més coses, més coses, lleis urbanístiques i turístiques que han afavorit l'especulació. Avui malgrat, i crec que ha sortit el tema aquí, estam en el 2015 va fer una reforma de la Llei de monts que habilita les comunitats autònomes, diguem, a donar usos urbans a terres cremades de forma excepcional. Va modificar, o sigui, què fa ver?, va invertir, es va passar d'una desincentivació a intencions de generar terrenys urbanitzables i ha passat a una incentivació a generar terrenys urbanitzables. Mentrestant el poble gallec, les lleters pateixen les conseqüències d'aquesta política depredadora del Partit Popular.

En relació amb... bé, en relació amb la moció, en relació al primer punt nosaltres creiem recordar que aquest protocol d'adjudicació i aquesta comissió tècnica per a l'adjudicació d'habitatges de lloguer és una iniciativa precisament d'aquest acord pel canvi i és una eina imprescindible per a la presa de decisions de l'administració en consens amb la societat civil i que nosaltres, des de MÉS per Mallorca, sempre hem defensat.

Sí que votarem a favor perquè volem transparència, volem una màxima objectivitat en temes tan importants per a les persones.

Bé, recordar les dades que ja ha donat el conseller: 1.800 habitatges que té l'IBAVI; 822 que no paguen, es va trobar aquesta situació; unes 2.000 persones en llistes d'espera, i bé, crec que s'ha de fer, s'ha de fer revisar tots aquests expedients de gent que no paga i veure per quines raons són per les quals no paguen. Si s'ha iniciat contactant amb 236 famílies i hi havia 14 que podien pagar perquè els seus ingressos ho permetien i es negaven a pagar jo crec que sí que s'ha de fer alguna cosa perquè aquestes 2.000 persones que esperen un habitatge social s'ho mereixen i hem de fer feina per a aquestes 2.000 persones que esperen. El que no hem de defensar és gent que s'aprofita de l'administració. Crec que això està ben clar, jo això ho tenc clar. Que vostès volen que això passi per la comissió? Perfecte, nosaltres no hi tenim cap problema, cap problema, perquè també defensam aquesta transparència. Ara bé, també conseller defensam la recuperació de la resta d'impagades quan hi ha raons per defensar-ho i quan hi ha raons perquè aquesta gent diguéssim ha pagat.

Crec que ja es va dir a la interpel·lació, vostè va dir que no se li va contestar, però a mi em sona que després de llegir que deia que es varen reflectir a quins acords s'havia arribat amb moltes famílies. També es va dir que hi havia 53 famílies de les que s'havien contactat en aquests primers expedients de revisió que no podien pagar, que no podien pagar i que seguiran en els seus habitatges perquè estan en una situació d'extrema debilitat. Idò clar, nosaltres això, des de MÉS per Mallorca, també ho defensam, s'ha d'acompanyar aquesta gent i això és la política que nosaltres creiem que han de defensar.

També, crec que ja s'ha dit en altres ocasions, la política que la renda fixada en aquests lloguers socials estiguin entre un 5 i un 20% dels ingressos. Crec que per sota d'aquesta 30% que moltes entitats socials demanen i que han demanat fins i tot a nivell genèric. Crec que això és una feina que ja es fa des del Govern i des de l'IBAVI des de fa temps, l'adequació de les rendes als ingressos de les famílies. Això és importantíssim.

Convenis de col·laboració amb els ajuntaments per atendre situacions d'emergència, cessió d'habitatge a entitats sense ànim de lucre per a col·lectius en risc d'exclusió social, també, això són polítiques positives perquè s'ha de tenir en compte tot. El problema de l'habitatge, com ja s'ha dit i han dit companys que han explicat abans, és complex, és complex i depèn de moltes polítiques, de molts de factors.

Però bé, en el segon punt vostès parlen d'habitatge de preu taxat, jo crec que un marc legal ja es va aprovar, ja es va aprovar i la iniciativa és privada i ja... vull dir, són uns promotors privats que diran o que tenen una previsió. Ja sabem quina previsió tenien teòrica, quan facin efectives aquestes promocions sabrem quina serà la real, però bé, crec que amb això... vostès aquí demanen una cosa que crec que ja està feta, però bé... nosaltres tampoc no entrarem en aquesta qüestió.

Al Pla de construcció d'habitatges de protecció oficial en sis mesos, bé, crec que es demana una cosa en la qual ja es fa feina, ja li ho he dit al començament, nosaltres creiem que aquesta moció realment reflecteix la feina que està fent aquest govern del canvi, per tant, cap problema.

I ja s'ha dit aquí que es varen presentar dilluns habitatges per a Palma i nosaltres sí que MÉS per Mallorca sí que defensam que la prioritat ha de ser el lloguer social, no la construcció per vendre, crec que en això estam -esper- tots o la majoria d'acord, però sí que MÉS per Mallorca crec que qualsevol pla d'habitatge s'ha de centrar en el lloguer social. Aquest ha de ser la prioritat primera.

Però bé, nosaltres ara aquí, per concloure, jo crec que com li he dit és un tema global i aquest govern pel canvi no només ha permès tot això que hem reflectit, ha permès aprovar una renda garantida, importantíssima per a les famílies que tenien problemes; pagar menjadors escolars, que vostès feien avançar uns doblers a les famílies, que no podien pagar ni tan sols podien avançar aquests doblers, això s'ha invertit; poder pagar menjadors socials; ajuts al pagament de subministrament bàsic, el que demanam progrés energètic, d'energia i aigua. Aquestes eines i aquests factors són importantíssims per lluitar per un habitatge digne i assequible de totes les famílies.

Crec que ens hem de centrar i hem de veure en globalitat la quantitat de mesures que s'han dut a terme.

I sí que és vera que bé, s'ha fet front a una primera llei d'habitatge de les Illes Balears que està en tramitació, serà una eina... crec que és una eina, és una eina fonamental, no l'única, és evident, perquè ja he dit que és un problema molt transversal i molt global, però sí que és una oportunitat. És una oportunitat per a tots, per a tots els que som aquí en aquesta cambra, hi ha un projecte de llei, tots podem trobar en quines coses, en què consideram tots que la podem millorar.

Però ja que vostès han fet aquesta moció, senyors del Partit Popular, jo els dic: és una oportunitat, senyors del Partit Popular, per demostrar amb les seves esmenes i reflectir la seva preocupació per les persones amb dificultat per disposar d'un habitatge digne i assequible. Veurem a l'hora de la veritat, com passa normalment al seu partit, si s'obliden d'aquest postureig i al final defensen els promotors en lloc de defensar la gent, o si aposten... si només aposten pels grans tenidors o aposten per defensar, diguem, una llei que defensi les persones.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Campomar. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, el nostre grup parlamentari donarà suport a aquesta iniciativa com ho faran els altres, tot i que del to dels seus discursos es pogués desprendre una altra cosa, però bé, en definitiva crec que s'aprovarà per unanimitat, però nosaltres li ho diem ja de bon començament.

Jo em cenyiré a la proposta, crec que ja s'han dit moltes coses i per tant evitaré la reiteracions. És evident que hi ha un problema d'habitatge a les Illes Balears. Aquest problema d'habitatge és nou? No, no és nou, n'hi ha que es pensen que la vida comença amb ells, però és que aquest problema d'habitatge existia abans de la Llei del sòl d'Aznar, perquè, és clar, aquí sembla també que el problema d'habitatge a les Illes Balears va començar amb Aznar i no és vera, aquest problema d'habitatge ja existia, ha existit des de fa molts d'anys a les Illes Balears.

I aquest problema d'habitatge és multifactorial i encara que alguns només vulguin assenyalar un culpable, eh?, que és el lloguer turístic i el PP, bàsicament diguem que s'entremesclen, eh?, és evident que aquest problema d'habitatge té molts de motius que l'expliquen.

Un dels motius principals és el creixement demogràfic de les Illes Balears, és clar, quan un país creix en quinze anys un 40% de la seva població, ha de tenir un parc immobiliari molt important per poder acollir i donar habitatge, residència a tot

aquest contingent humà que s'instal·la en aquest país, i aquesta és la dificultat bàsica i aquest és el problema que tenim en habitatge i aquí ni s'ha dit fins ara, la qual cosa per a mi és prou sorprenent perquè aquest és el problema bàsic i, per tant, això és el que ha generat aquest problema de la carestia més aguda, sempre ha existit, però s'ha accentuat en relació amb l'habitatge.

I també, i nosaltres ho diem, la política restrictiva urbanística. Si aquí els diferents governs del color polític amb accents diferents, però... s'han caracteritzat per fer una política restrictiva urbanísticament, és evident que això també genera que no hi hagi molta oferta d'habitatge i si hi ha poca oferta d'habitatge és evident que els preus tendeixen a pujar.

Per tant, tot i que el gran debat de l'habitatge l'hem de tenir en la Llei d'habitatge i crec que és allà on s'ha de produir aquest debat, que evidentment no és la solució de tot, però sí una eina important, com s'ha dit, crec que està bé que com a mínim diagnosticuem un poc... d'una manera ampla les causes del problema d'habitatge que tenim.

I nosaltres volem dir a la portaveu de MÉS que hauriem de ser capaços en política de no fer-ho tot... amb una divisió de bons i dolents, o estàs a favor dels promotors o estàs a favor de la gent, això és el discurs que sentim de MÉS per Mallorca, i em sap greu, perquè el que hauriem d'intentar és que els promotors fossin agents actius de la solució del problema d'habitatge i que fossin uns col·laboradors, i no l'enemic a batre que és el que es desprèn del seu discurs.

Jo sincerament crec que anam malament en aquest sentit, com anam malament en dir: les famílies no han de tenir riscos financers. Les famílies han de tenir riscos financers perquè hi ha una llibertat de mercat, la qual cosa no vol dir que l'administració no hagi de lluitar contra els abusos financers, que és diferent, però una cosa són els abusos financers i una altra cosa són els riscos financers, Sr. Borràs. Crec que aquesta distinció és important, però bé...

En definitiva, estam a favor de la seva iniciativa perquè el primer punt dona més garanties als processos de desnonaments. Li he de dir que em va sorprendre algun tuit del Partit Popular que semblava que estava en contra dels desnonaments, la qual cosa per a nosaltres era... realment per quedar bocabadats que l'esquerra estigués més en la línia de... que no hi hagués aprofitament injust dels béns públics dels pisos de l'administració.

El segon punt aposta per donar més informació i això sempre ha de ser benvingut i el tercer punt aposta per més planificació, per la qual cosa evidentment no podem fer altra cosa que donar-hi suport.

Per tant, té el nostre suport. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula la Sra. Patricia Gómez... Patricia Font, he dit Patricia Gómez?, Patricia Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President, gràcies, per la correcció. Bon dia a tothom, no deixa de sorprendre'm com els grans defensors de la Constitució Espanyola acostumen a obviar els articles que protegeixen la ciutadania, com pot ser l'article 47, que proclama el dret a gaudir d'un habitatge digne i adequat.

Per açò, rellegint el *Diari de Sessions* de la interpel·lació de la qual deriva aquesta moció, m'ha cridat l'atenció el to de la Sra. Fernández, és ben clar que compartim la preocupació per la situació de l'IBAVI, però a la vegada no puc deixar de pensar en els 400.000 desnonaments fets durant la legislatura 2011 i 2015, i hem demanat si també en aquelles situacions el Grup Popular es va preocupar per saber quines eren les condicions de les famílies abans de deixar-los al carrer.

Segons l'INE entre 2014 i el primer trimestre del 2017 es varen produir a Espanya un total de 313.031 execucions hipotecàries de les quals més de la meitat, més de 180.000, varen correspondre a habitatges, molts dels damnificats varen ser famílies, més de 116.000 persones, famílies, perdonau, i la resta persones jurídiques.

Només entre gener i març del 2017, amb l'economia espanyola recuperada, segons el *Gobierno de España*, hi va haver més de 9.000 execucions hipotecàries d'habitatges. Aquesta xifra, que equival a una mitjana de 100 al dia, reflecteix com la recuperació pregonada pel *gobierno* no ha acabat ni molt menys amb aquest problema.

Vull fer un incís aquí per mostrar la nostra preocupació per la pujada de preus en l'àmbit del lloguer que estam vivint i la poca relació amb els salaris. Em sembla que poc o res hem après de la crisi immobiliària i que tornarem a topiar amb els mateixos errors si no aplicam polítiques econòmiques més socials a llarg termini.

La situació de l'IBAVI era i és difícil. El fet de paralytizar els desnonaments el 2012, tot i que es va rebre amb alegria, s'hauria d'haver fet precisament amb un mètode.

El conseller Pons va explicar a la seva compareixença quines mesures s'han plantejat per poder ordenar l'IBAVI i en resulten quatre: carència en el pagament, adequació del lloguer a la renda, acords de pagament i fraccionament del deute i canvi d'habitatge dins l'IBAVI.

És important reduir el deute de l'IBAVI? Sí, però és igual o més important que l'IBAVI serveixi pel que va ser creat, donar resposta a aquelles persones i famílies en situacions vulnerables. Per açò, entenem que quan una família millora la seva situació ha de donar pas a aquelles altres famílies vulnerables que estan en llista d'espera. Entre els deutors entenem que hi haurà aquelles persones de bona fe i que estaran més disposats a negociar amb l'IBAVI, per a aquests totes les facilitats.

Però l'IBAVI no pot fer feina tot sol, necessita d'una estreta col·laboració amb altres administracions com són els ajuntaments, primer, perquè són aquests que millor coneixen les situacions de vulnerabilitat dels seus habitants i, segona,

perquè coneixen el seu parc immobiliari i quants d'habitatges buits tenen. Dic açò darrer perquè no crec que la situació sigui construir més i més habitatges, de què ens serveix tenir noves promocions si els centres dels nostres pobles es buiden i tenim pisos buits que es degraden per no ser habitats?

Un exemple, l'Ajuntament de Maó a l'inici d'aquesta legislatura, i ja sé que no és la primera vegada que els ho parlo, va fer un recompte dels habitatges buits al municipi i sortiren uns 300. S'ha d'analitzar per què estan buits i si els propietaris estarien disposats que fos l'ajuntament o l'IBAVI que gestionés el seu lloguer.

El cert és que la gent desconeix els procediments pels quals l'IBAVI atorga un habitatge a una família i existeix una manca de confiança, la transparència és fonamental quan parlem de doblers públics i és l'eina que enforteix l'administració. Faig aquest comentari per tot un seguit de comentaris que he llegit a la premsa de les nostres illes i que posen en dubte en més d'una ocasió el sistema d'adjudicacions o per comentaris que em fan pel carrer. Pot ser no caldria parlar de l'IBAVI si el mateix sistema fos capaç de controlar els preus de lloguer i que aquests fossin adequats als ingressos mitjans de la població, però no és així, i ens tornam a trobar amb lloguers de 800, 900 i més amb uns salaris que a les nostres illes es troben un 8% per sota de la mitjana nacional.

El primer punt de la moció demana que els procediments de desnonaments siguin valorats per la comissió tècnica derivada del protocol. Segons el Sr. Pons l'IBAVI ha incorporat perfils més socials i juntament amb la Mesa de l'Habitatge, a la qual hi ha entitats socials, són els que fan el protocol sobre el qual fer feina. Per tant, aquest primer punt el podem votar a favor ja que la incorporació d'aquests treballadors socials de l'IBAVI, dels ajuntaments i dels consells, així com de les entitats socials afavoreixen aquest vessant social que mai no hauria d'haver perdut l'IBAVI.

Entrant en els punts 2 i 3 hem de dir els nostres emperons perquè no veim clar que s'hagi de seguir construint sense abans conèixer de quins pisos es poden disposar a cada municipi. Volem seguir mantenint un model de ciutat mediterrània? Doncs, necessitam dinamitzar els centres dels nostres pobles. Sabem per què tenim habitatges buits? Per què els propietaris no els volen llogar? Sabem si estarien disposats a fer-ho mitjançant la intervenció de l'IBAVI?

Creiem que aquesta anàlisi és fonamental abans de posar-se a encomanar més construccions, tot i que just ahir es va anunciar la inversió de 17 milions d'euros per fer 140 nous habitatges socials a Palma. El problema rau en la manca d'habitatges de lloguer a preus assumibles per a tothom que fa que les administracions hagin de suplir amb lloguers socials el que l'àmbit privat és incapaç d'oferir.

En resum, i per acabar, donam suport a les esmenes presentades per Podem així com a la transacció que es proposarà. El nostre posicionament respecte de la moció és votar-hi a favor.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Pel Grup Parlamentari Mixt? No intervén el Grup Parlamentari Mixt.

Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Damià Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, president. Política social d'habitatge. El fet de no poder pagar, no poder, no pot ser un argument ni una excusa a l'hora de fer que les capes més dèbils, com deia el Sr. Company, despectivament, quan encara parlava al Parlament, no puguin disposar d'un habitatge digne.

L'any 2012, Comissió d'Hisenda, 14 de novembre, el Sr. Company, llavors conseller responsable d'Habitatge, afirmava que ell no era cap de les -cometes- conselleries responsables d'afers socials o coses així, afers socials o coses així. Quina finesa.

Açò sí, ho hem de reconèixer, el Sr. Company va posar pisos de l'IBAVI a lloguer, ens va explicar el mateix 14 de novembre -cometes- hem tengut moltes dificultats per vendre perquè no es venen, què hem de fer? Posar les cases a l'abast de la gent. No es tractava de destinar pisos, a pal·liar els estralls de la crisi, sinó de vendre pisos. Però com que no es venien es varen destinar a lloguer per a coses així. Tret de dos pisos que va convertir en un magatzem per a arxius de l'IBAVI.

El Sr. Company trobava que amb el segon pacte de progrés -cometes- es varen comprar molts de solars que tal vegada, ja dic, en altres moments podien tenir lògica, però que així com varen anar evolucionant els temps possiblement s'hauria d'haver estat més prudent. I seguia, "nosaltres què podem fer? Doncs, mirar de vendre una sèrie de solars perquè a curt i fins i tot mig termini veiem que no es podrà fer res i el que intentem fer és el que faria qualsevol empresa, o el que fa qualsevol empresa, en instrucció d'aquestes i és descarregar viatge, descarregar viatge com qualsevol empresa, el Govern com qualsevol empresa". Quins viatges del Sr. Company, en diligència cap al *far west*.

Han passat cinc anys, on som ara? Som al mig termini on segons el Sr. Company no es podia fer res? Quina visió de futur. El PP ens demana que fem habitatges públics quan varen malvendre sòl públic per descarregar viatge en plena crisi, per exemple -més cometes- del Sr. Company, un solar aquí dalt sa Murada que també, la veritat, fer una finca de promoció social a primera línia, a primeríssima línia del Passeig Marítim la millor situació que té Palma, doncs, poden fer demagògia i dir que el Sr. Company no vol que puguin viure a primera línia, i va deixar punts suspensius. No puguin viure qui? Sort que ens va enviar el qualificatiu ple de menyspreu a temps. No és demagògia, simplement mostrar la cara que hi ha darrera la careta de "portamut" del Sr. Company.

El Pla d'habitatges de protecció oficial que ens demana el PP deu ser el Pla autonòmic d'habitatge que va anunciar dia 6 de novembre de 2013 el Sr. Company. Ho demanen després de

no fer el pla i de vendre tant de sòl públic com varen poder, un sòl que ara es necessita per poder fer el pla.

Els farà un petit anticip del pla. La presidenta ahir va presentar la construcció de 140 habitatges a Palma a solars propis de l'IBAVI i a d'altres cedits per l'ajuntament, a més de 100 milions d'inversió, alguns projectes fets per l'anterior pacte de progrés i aturats pel conseller Company, destinats a lloguer, tot i que la venda de pisos s'ha reactivat i es comencen a pagar millor, com desitjava el promotor immobiliari Company.

L'IBAVI ha deixat de ser una API, 140 pisos són 140 més del que va ser capaç de fer el PP, sense descomptar els dos que va convertir en un magatzem. Per no parlar dels 14 habitatges de protecció oficial a Formentera que va començar el conseller Carbonero i ha acabat el conseller Marc Pons, enmig el conseller Company es va dedicar només a encarir la seva construcció.

El pla que reclama el PP tindrà l'ajut imprescindible de la Llei d'habitatge, que ara està en període d'esmenes. Els governs s'expliquen amb els pressuposts i amb les lleis que proposen i l'oposició ho fa amb les esmenes, ben prest sabem què pensa el PP del registre d'habitatges desocupats i de les obligacions dels grans tenidors de cedir-los temporalment per a lloguer social; sobre la definició d'habitatge desocupat, que els habitatges de protecció oficial ho siguin en qualificació permanent i de reforç de l'obligatorietat, que ara no es compleix; del dipòsit de les fiances de lloguer o de les mesures contra la pobresa energètica del servei d'acompanyament del ciutadà i de la contundència del seu règim sancionador. Ben prest sabem qui defensa polítiques socials i qui és partidari de "les coses així".

De moment sabem que el Sr. Company critica que encara no estigui aprovada una llei que dia 6 de novembre de 2013 el conseller Company va anunciar que tramitaria durant el 2014, i açò que es va trobar amb un esborrany a punt damunt la taula.

El PP també ens demana que instem el Govern a elaborar un estudi de la previsió de construcció real d'habitatges a preu taxat. Les previsions són sempre anteriors a l'execució real, Sra. Fernández, només són açò, previsions, que la realitat s'encarregarà o no de confirmar.

La qüestió d'habitatge de preu taxat, tot i emparar-se en la regulació pública, ha de ser d'iniciativa privada, per fer-ho possible el Govern ha aprovat un decret que permet impulsar promocions a les reserves estratègiques de sòl creades per la Llei 5/2008 del segon govern Antich. Es tractava d'obtenir sòl a bon preu aportat per promotors, un sòl que el Sr. Company no va poder vendre perquè no era del Govern.

Gràcies al decret es podran construir prop de 700 habitatges de compravenda a un preu assequible amb el control i la garantia de l'administració, 700 habitatges que han de ser destinats a domicili habitual durant vint anys, durant els quals estan subjectes a un preu màxim de venda fixat per l'administració. Però no podem demanar al Govern que ens digui la previsió de construcció real, quants pisos i quan es faran; la xifra seria d'una manera ineludible una dada aproximada, la manifestació d'una voluntat que en tot cas

depèn de voluntats alienes, una estimació. Ara, si volen una previsió *stricto sensu* no hi podem estar d'acord. Per cert, si el PP accepta les esmenes de Podemos, les votarem a favor, inclosa la transacció que li proposaran, que proposarà vostè.

El PP vol que demanem al Govern que qualsevol procediment de desnonament d'habitatges per part de l'IBAVI sigui valorat i aprovat per la comissió tècnica derivada del protocol per a la incorporació de manera extraordinària del procediment d'adjudicació d'habitatges vacants. D'acord. I vol que -cometes- compti amb els preceptius tècnics de Serveis Socials; si fossin preceptius hi haurien de ser sí o sí, sense que ho haguessin de demanar, però no ho són; ara, és bo que hi siguin, qualsevol cautela és i ha de ser benvinguda. S'ha de filar molt prim per destriar qui pot pagar i no vol de qui, tot i voler, no pot, perquè açò separa una autèntica política social de les coses així del Sr. Company, la nit i el dia, la dreta i l'esquerra. Quan era conseller el Sr. Company acostumava a parlar dels descosits; ara calla. Han posat tants de filtres a la seva loquacitat que ha emmudit, mut i a la gàbia, però coneix la situació a bastament: el conseller Pons la va explicar el novembre passat en una reunió on van assistir tots els grups, i el Sr. Company va ser l'única veu discordant, desafinada. I la va tornar a explicar el conseller fa quinze dies aquí a la interpel·lació.

El Sr. Company ho va dir aquí un munt de vegades, bravejant, com sempre; i també ho va dir el president Bauzá: el Govern del PP no desnonarà ningú per no pagar; per no voler pagar, no per no poder. Des d'abril de 2012 l'efecte cridada va ser massiu: tot i poder, molts van decidir no voler. Hi ha gent que no podia llavors i que no pot ara, dissortadament, però n'hi ha d'altres que, tot i poder, van fer cas al tàndem Company-Bauzá, *tanto monta, monta tanto*, i van deixar de pagar. I per si algú, tot i ser exonerat pel duo Bauzá-Company, volia seguir pagant, varen baixar els preus de lloguer de manera indiscriminada, tant si l'inquilí podia pagar el censal com si no podia. Hi ha 822 persones que no paguen, més de la meitat dels llogaters són morosos i molts, casualitat, no paguen regularment des de l'època de l'anunci perdonavides del Sr. Company. Hi ha més de 250 llogaters que deuen més de 20 rebuts; alguns, més de 80, i mentrestant hi ha més de 2.000 persones, 2.000 famílies, que estan a l'espera, que necessiten un habitatge. A qui ha de protegir la política social? A qui necessita un habitatge per poder viure amb dignitat o a qui, tot i poder pagar, gaudeix d'un habitatge públic de franc perquè el Sr. Company els va convidar a no pagar?

Ho va explicar aquí fa quinze dies el conseller Pons. IBAVI fins ara ha contactat amb 236 famílies, el 30%, sempre amb el suport dels serveis socials, amb informes personalitzats; només 14 no tenen cap voluntat d'arribar a acords. Molts d'aquests poden pagar i de retruc generen conflictes de convivència amb els veïns que compleixen. Ho podem permetre?, ho hem de permetre? No ho podem permetre, en nom de tots els honorats llogaters de l'IBAVI que, tot i les enormes dificultats, fan tot el que poden i més per pagar, i en nom de les més de 2.000 famílies que necessiten un habitatge.

L'IBAVI ha arribat a pactes de pagament amb 64 famílies; s'han adequat les rendes de 62 i n'hi ha 47 més en tràmit; n'hi ha 53 que no poden, no poden, pagar. Mentre ho passin tan

malament tindran sempre amb aquest govern una solució pública d'habitatge. Estam d'acord a tractar i valorar els possibles desnonaments amb la comissió mixta de control; la sola existència del protocol és la prova que s'estan impulsant polítiques d'habitatge amb recursos i espais de decisió compartits que garanteixen la màxima objectivitat. Com més complicitats en la presa de decisions, millor, i amb la participació sempre dels serveis socials, amb transparència, justícia i equitat. Ara, qui pot pagar i no vol i abusa del bé comú ha de cedir l'habitatge públic de tots a qui més el necessita.

No hi pot haver barra lliure, l'IBAVI no pot seguir essent el *saloon del far west* del xèrif Company, que va multiplicar per 4 la morositat i va incrementar per 5 l'ocupació il·legal dels habitatges. Quan parlava es dedicava a vendre sòl públic i a perdonar lloguers a qui podia pagar, tot perjudicant qui ho passava més malament, a fer polítiques (...) en tot de fer habitatges, com sí ara fa i farà aquest govern. (...) es dedicava a no fer política social, ara calla, *las mata callando*.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Borràs. Intervenció del grup parlamentari proponent. Té la paraula la Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidente, pero igual le pediría un poco de flexibilidad en el tiempo, ya que creo que no he agotado mi primera intervención y son muchas las cosas a contestar.

Quiero agradecer el apoyo de los grupos parlamentarios a esta moción. Quiero decirles, y creo que contestando a prácticamente a todos los portavoces, que llega a ser un poco desesperante que no escuchen realmente lo que en este caso estoy diciendo, incluso cuando leen la interpelación tampoco leen lo que realmente he dicho, y, vuelvo a repetirlo, en primer lugar yo no cuestioné y no se cuestionó que se pudiesen realizar desahucios en las situaciones que se han comentado por parte del IBAVI, lo que se cuestionó fue la incoherencia de votar un acuerdo plenario que paralizaba o que mantenía la paralización de estos desahucios cuando se sabía que estaban estas situaciones; y después evidentemente, que también lo han cuestionado algunos, quiero recordar que la paralización de desahucios en 2012 se produce por parte del Partido Popular pero a raíz de un acuerdo plenario propuesto en este caso por la Sra. Santiago en este parlamento, con lo cual tan desencaminados no debían ir, ¿no? Ese es uno de los puntos, y el segundo punto, que lo hemos vuelto a repetir en varias ocasiones, porque desconfiamos, evidentemente, de la gestión de la gerente del IBAVI y queremos las máximas garantías, con lo cual, por favor, escuchen lo que les digo o lean lo que está escrito y creo que nos iría mucho mejor porque así contestarían realmente a lo que estoy diciendo y no a lo que ustedes piensan que estoy diciendo.

De la misma manera que, Sr. Morrás, nosotros además, y lo he repetido en dos ocasiones, nos alegramos del anuncio que hizo ayer la presidenta Armengol de construcción de viviendas

de VPO, pero nos sorprendió, primero, que no se nos hubiese dado esta información o algo de esta información en la interpelación, porque precisamente era para ello; que también la portavoz de MÉS decía que es el reflejo del trabajo que se está haciendo, pero evidentemente trabajo que desconocemos, porque nosotros ejercemos nuestra labor de oposición, preguntamos e interpelamos, y no se nos da esta información y la conocemos a través de los medios de comunicación. Dicho esto, bienvenido sea.

Pero también dudamos si ha sido un anuncio oportunista y un anuncio sin realmente tener una planificación por los motivos que les he expuesto, y estos anuncios, ya los hemos visto repetidos en muchas ocasiones, lo que generan son muchas expectativas. Por eso nuestra moción, que creo que estamos todos de acuerdo en el punto número 3, es precisamente esa, que haya una planificación con un calendario y una previsión económica real.

He de decirles, y también lo han comentado algunos, y recordarles que mientras el Partido Socialista era el que aprobaba los desahucios exprés un gobierno del Partido Popular fue el que ha aprobado el real decreto que permite la paralización de desahucios a familias vulnerables y a familias que no tengan recursos. Esa era la política del Partido Popular; ¿que podíamos haber hecho más y que no lo hicimos lo suficientemente bien?; de acuerdo, pero lecciones de quienes aprobaban desahucios exprés contra quienes precisamente lo que hacíamos y lo que hemos hecho es hacer un real decreto que se mantiene a día de hoy para paralizar los desahucios a familias vulnerables, creo que es bastante incoherente y tampoco tiene sentido.

Quiero recordarles, porque ustedes también lo dicen mucho, que la oficina antidesahucios del Ayuntamiento de Palma la puso en marcha el Partido Popular; ustedes la externalizaron pero, en marcha, ya estaba.

Respecto al punto número 2, que también se ha cuestionado por parte de varios portavoces, nosotros, bueno, para empezar quiero decirles que fue el Gobierno al que tanto MÉS como el portavoz de Podemos dan apoyo el que ha hecho este decreto que regula la construcción de vivienda a precio tasado. Si no estaban de acuerdo, si querían prohibir que privados construyan a precio tasado, haberse puesto de acuerdo con el Govern y haber sacado otro decreto, pero la realidad es que está ahí. Y también nos preguntamos, ustedes que hablan tanto del diálogo, del consenso, ¿no pueden hablar con los promotores, no pueden hablar con los constructores para ver cuál es la previsión que tienen para construir?, porque, lo vuelvo a repetir, cuando hablo de real hablo de no, evidentemente, lo que pone las reservas estratégicas de suelo, sino preguntarles “oigan, ¿tienen previsión...?”; siéntense con los promotores, que no muerden, también son personas, se sientan con los promotores, y si les pueden decir cuál es su previsión evidentemente podrán planificar, creo que de mejor forma, para saber cuáles son las carencias teniendo en cuenta la previsión o las construcciones que van a hacer ellos, cuáles van a ser de alquiler, cuántas tienen previsto que sean en venta, y creo que así planificarán mejor, no creo que sea tan difícil sentarse a hablar.

También decían, y creo que lo han repetido algunos portavoces, que en la ley, en el debate de la ley que en algún momento veremos, a lo mejor cuando queden dos meses de legislatura, no sé si iniciaremos este debate, pero bueno en cuanto lo hagamos, que se verá nuestra predisposición, se verá qué es lo que realmente piensa el Partido Popular, si aceptamos su ley, si..., básicamente es que ustedes el consenso -y nos lo han repetido en más de una ocasión- es si nosotros aceptamos sus planteamientos. Si nosotros aceptamos sus enmiendas hay consenso, pero no si ustedes aceptan las nuestras. Esto lo digo por algunos portavoces porque por suerte no todos son así. Creo que debemos tener un diálogo sereno, un diálogo realmente para intentar llegar a un acuerdo y evidentemente eso supone cesión y pacto por varias partes.

A la portavoz de MÉS, bueno, el tema de los incendios en Galicia, creo que... me parece lamentable que intente utilizarlos para hacer política, así que no voy ni a entrar a contestarle, evidentemente como ya ha dicho nuestra portavoz nos solidarizamos y damos el máximo apoyo a todas estas personas que lo están pasando tan mal por los incendios.

Decirle, pero, recordarle que los acuerdos, els *acords pel canvi* que ustedes firmaron no establecen que se haga un protocolo, establecen que se haga un plan de lucha contra los desahucios que ustedes no han hecho y han hecho este protocolo, pero evidentemente la ambición de sus acuerdos era bastante más que un simple protocolo.

Decir al portavoz de El Pi que, bueno, me he sentido totalmente identificada con lo que ha dicho en su intervención, también convendría reflexionar sobre esta política que algunos pretenden hacer de buenos y malos y siempre o estás en un bando o estas contra otro, creo que debemos dar un paso más allá y evidentemente entender que las soluciones pasan a veces por los grises...

Es importante...

(Remor de veus)

... -sí, sí, sobre todo, sobre todo porque como ustedes tienen en este sentido la mentalidad totalmente sucia y siempre intentan darle la vuelta a todo...

(Remor de veus)

... pero bueno, por si acaso..., por si acaso, déjeme hablar...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

... ustedes es que es lo que les digo, es que no escuchan lo que se dice, sino lo que creen que se está diciendo, creo que deberían hacer un esfuerzo...

(Remor de veus)

...un poco mayor por intentar entender, este matiz, por si acaso, por si les queda alguna duda, que yo he nacido en democracia, evidentemente soy demócrata y no hay ningún problema, no quiero ni que vengan los grises, pero el gris también es un color. Abran la mente, el gris también es un color...

(Remor de veus)

...que es cuando combinas el blanco y el negro, abran la mente.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Es muy importante, decía la portavoz de MÉS per Menorca, que es importante reducir la deuda, pero que no es lo más importante, totalmente de acuerdo, pero lo que sí que es básico es no triplicar la deuda del IBAVI como hicieron ustedes en el segundo pacto.

Decirle al portavoz del PSOE, aparte de que tiene una obsesión con el Sr. Company tremenda, decirle que bueno, la portavoz de vivienda en este caso soy yo, (...)...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Fernández, per favor, vagi acabant.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Sí, un momento, me puede dejar..., que no se preocupe que se van a cansar -que se van a cansar- de escuchar al Sr. Company, creo que les debe faltar como un año y medio, seguro que le podrán escuchar cada martes y podrán escuchar sus contestaciones cuando ustedes le hagan las preguntas de control al gobierno, tranquilícense que le podrán escuchar.

Ha hablado también el portavoz del PSOE de Carbonero, no me bastaría ni un pleno entero para hablar de las políticas...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Fernández, ja he estat prou generós amb el temps, em sap greu, se li ha acabat el temps.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

...bueno, pues, ¿puedo leer la transacción?

EL SR. PRESIDENT:

Sí, sí, per favor.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Bueno, leo la transacción que le proponemos al portavoz de Podemos en su enmienda...

(Remor de veus)

... -pero le he pedido al presidente si me deja proponer la transacción, y me ha dicho que sí. La transacción sería: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a arribar a un acord amb l'Ajuntament de Palma, en

el termini màxim de sis mesos, per tal d'iniciar un projecte de rehabilitació integral dels habitatges del Camp Redó que estigui consensuat amb els veïns de la zona".

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Fernández. Sr. Morrás, entenc que accepta la transacció de l'esmena.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Sí, Sr. President, estam d'acord amb la transacció.

EL SR. PRESIDENT:

Sí. La resta de portaveus estan d'acord amb la moció... tal com així queden les esmenes? Sí?

Doncs la podem deixar per aprovada per assentiment? Sí?

Doncs queda aprovada per assentiment.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les proposicions no de llei.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 10348/17, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, Podem Illes Balears, MÉS per Mallorca i MÉS per Menorca, relativa a atenció sanitària universal.

En primer lloc debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 10348/17, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, Podem Illes Balears, MÉS per Mallorca i MÉS per Menorca, relativa a atenció sanitària universal.

Intervenció dels grups parlamentaris proposants, pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Vicenç Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia a tothom, tornam a parlar del dret a l'assistència sanitària universal i sí, ho fem perquè el PP continua excloent una part dels ciutadans de l'atenció sanitària. Ho hem dit diverses vegades, l'article 43 de la nostra Constitució reconeix el dret a la protecció a la salut i constitueix una senya d'identitat del nostre estat social.

La Llei general de sanitat diu que són titulars del dret a la protecció de la salut i a l'atenció sanitària tots els espanyols i els ciutadans estrangers que tinguin establerta la seva residència al nostre territori nacional.

La mateixa Llei de salut de les Illes Balears de l'any 2003 estableix aquest dret a la protecció de la salut que reconeix la Constitució i també declara una sèrie de principis, universalització, equitat, superació de desigualtats territorials

i socials i afavorir col·lectius més desprotegits. I l'article 2 reconeix com a titulars de dret els ciutadans residents i no residents, independentment de la seva situació legal o administrativa. I especialment important és el que diu l'Estatut d'Autonomia al seu article 25.1, que és llei orgànica, que diu que s'ha de garantir el dret a la prevenció i la protecció de la salut mitjançant un sistema sanitari públic i de caràcter universal.

Així podem resumir que tenim un ventall normatiu important a nivell estatal i a nivell autonòmic que ens situa qui són els titulars de dret a la protecció de la salut.

Desgraciadament el Govern d'Espanya del Partit Popular va realitzar un canvi del model assistencial d'una manera unilateral i va rompre consensos bàsics que havien lligat la política sanitària en els darrers trenta anys al nostre país, que es resumeix amb el concepte d'universalitat de l'atenció sanitària.

El famós Reial Decret Llei 16/2012, que curiosament té un nom i llinatges, que diu que és per garantir la sostenibilitat del Sistema Nacional de Salut, i el que es va fer després al mes d'agost que regula la condició d'assegurat i beneficiari a efectes d'assistència sanitària i defineix que la condició d'assegurat és la que constitueix... en que pot rebre atenció sanitària i aquelles persones que no tenen la condició d'assegurat automàticament el Partit Popular les treu del Sistema Nacional de Salut.

És a dir, el Partit Popular fa cinc anys va decidir que prioritzava reduir despesa en sanitat, que no prioritzava l'atenció sanitària i tot en base en un concepte com la sostenibilitat que val a dir que no s'ha sostingut en el temps.

I ja... aquest reial decret, evidentment són 80 pàgines del BOE, i conté altres coses, algunes molt importants com és establir per primera vegada un copagament farmacèutic als pensionistes, que això no és una mesura que vagi a favor de l'equitat, sinó a l'inrevés, que hi ha un factor econòmic que condiciona la continuïtat del tractament. I per si no ho saben, actualment encara els pensionistes de les Illes Balears aporten 8,5 milions d'euros cada any per aquest concepte.

És veritat que aquest estalvi que diu el PP de 8 milions i mig, diuen que és eficiència i bona gestió, tot el contrari.

Podríem comentar altres qüestions que varen passar en l'anterior legislatura que van en contra d'aquesta sostenibilitat, com eliminació de recursos, d'activitat assistencial, acomiadar professionals, etc., però sí que és ben cert que aquest reial decret va suposar un canvi del model sanitari, fou a finals d'abril de l'any 2012 i és que hem viscut el creixement del Sistema Nacional de Salut varem tenir molt clar que aquell dia es trencava el nostre sistema sanitari, perquè suposava una cosa molt concreta, passar d'un sistema de drets a un sistema d'assegurament, l'atenció sanitària es converteix en una contraprestació per allò cotitzat. Deixa de ser un dret de ciutadania, deixa de ser un dret universal. I per tant, es lliga el dret a tenir una feina i és una passa enrera, perquè hem de recordar que la salut no és un bé de consum.

Fa cinc anys que estam en aquesta situació. Ha estat igual que la Defensora del Poble, el Tribunal Constitucional, el Consell d'Estat hagin dit coses negatives d'aquest reial decret, per començar que no suposa cap estalvi rellevant en qüestió de reducció de dèficit, però sí que té un impacte en termes de salut molt important, perquè posa entre altres coses en risc la salut pública de la comunitat. Fou el darrer conseller de Salut del Partit Popular, el Sr. Sansaloni, que va dir aquí en seu parlamentària, que havia retirat 20.000 targetes sanitàries; és a dir, 20.000 persones de la nostra comunitat passaven a no tenir una assistència sanitària normalitzada, a qui se'ls demanava entre altres coses, un compromís de pagament.

Aquestes persones varen desaparèixer del sistema sanitari, però existien. Això es va denunciar al Sr. Bauzá i al Sr. Sansaloni. Poc va valer que professionals sanitaris que varen fer objecció de consciència i varen mirar de donar atenció sanitària, organitzacions col·legials, ONG d'àmbit sanitari i social, tothom es va declarar en contra d'aquesta normativa, excepte el Partit Popular, i ara el Grup de Ciudadanos. I és curiós si l'objectiu era la sostenibilitat del sistema sanitari, per què el PP s'ha oposat i ha continuat oposant-se que aquesta mesura es mesuri? Han negat valorar la seva efectivitat, no han deixat que es faci una avaluació d'aquest tema.

Evidentment nosaltres sempre que parlem d'aquesta situació, hem de parlar d'una conseqüència dramàtica que va ser anunciada i va existir, i jo avui no puc oblidar-me del nom d'Alpha Pam, perquè és una conseqüència d'aquesta normativa d'exclusió social, exclusió sanitària normalitzada, exclusió de prestació farmacèutica que entre altres coses impedeix adherència al tractament.

Nosaltres des del primer moment ens vàrem oposar a aquesta normativa i vàrem demanar la seva derogació. I també, com que el PP s'hi oposava, vàrem proposar establir mesures que poguessin, entre cometes, permetre una assistència sanitària el més normalitzada. El Partit Popular sempre es va oposar, el Govern del PP no va fer absolutament res, a l'inrevés. I és per això que a l'any 2015, el Govern que va sorgir de les noves eleccions, mitjançant els acords pel canvi, va decidir tornar als ciutadans els drets que el Partit Popular els havia llevat, els havia espoliat, sí els havia espoliat, perquè no eren decisions econòmiques, eren decisions polítiques, decisions clarament ideològiques.

Dins aquest ventall de drets a retornar, evidentment el nou Govern no podia discriminar aquest col·lectiu de 20.000 persones que el PP els havia tret el dret a rebre una atenció sanitària normalitzada. I per donar aquest compliment, per complir el nostre Estatut d'Autonomia, nosaltres vàrem crear una normativa per intentar proporcionar als professionals de la sanitat pública uns criteris uniformes d'actuació. La realitat és que a Espanya avui en dia hi ha una regulació molt heterogènia, molt dispar i això crea desigualtat en salut dins el nostre país. S'ha romput l'equitat territorial en termes de salut. I ho torn dir, es va establir el juliol del 2015 un procediment per a l'accés a l'assistència sanitària de les persones estrangeres sense recursos econòmiques dins la gestió del servei de salut. Una instrucció que continua vigent.

Vàrem presentar aquesta proposició no de llei, juntament amb els grups que donen suport al Govern, perquè va sortir una sentència del Tribunal Superior de Justícia, que nosaltres no compartim, i la presentem aquí en seu parlamentària perquè crec que avui ens hem de pronunciar políticament tots els grups parlamentaris sobre quin costat estam, si els ciutadans tenen dret a una assistència sanitària universal o no. La norma d'aquí continua vigent, però també ens hem de definir.

La proposició no de llei té dues parts molt clares: per una banda, derogar el reial decret per restablir la universalitat, assegurar la sostenibilitat del sistema sanitari, donar-li el caràcter universal, de qualitat, finançat per pressuposts i accedir a una cartera bàsica i comuna. I la segona l'únic que fa és recollir el que diu el nostre Estatut d'Autonomia: garantir assistència sanitària.

Sé que el PP ha retirat avui de matí una esmena, crec que és una bona notícia i no sé si donaran suport a aquesta iniciativa. Necessitam a dia d'avui continuar denunciant aquesta situació, treballam per augmentar la sensibilització sobre aquest tema, però el que hem de fer entre tots, és canviar aquest reial decret que proclama una exclusió sanitària d'una part important de la nostra població.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Thomàs. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula la Sra. Marta Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, Sr. President, bon dia. Bé, repetiré un poc l'argument que ha donat el Sr. Vicenç Thomàs, però bé, intentaré d'alguna manera reivindicar el que realment hem vingut a fer que és defensar la sanitat pública universal i de qualitat.

Per als que creiem en l'estat democràtic, social i de dret, que proclama l'article 1 de la Constitució Espanyola i per als que creiem igualment en l'existència d'un dret a l'assistència sanitària pública, universal i gratuïta, que és una exigència de l'article 43.1, el desenvolupament del Reial Decret 16/2012 ens és incoherent, fatídic i a més a més menyspreable.

Per al nostre actual Govern, que és palès que no combrega amb la idea d'un estat social i que, a més, estan donant inequívocues passes que demostren el seu desinterès per l'estat de dret, el títol de la llei hauria d'haver estat la supressió del dret a la sanitat, a l'assistència pública, universal i gratuïta. Aquest és el camí triat pel reial decret, que amb el pompós nom mesures urgents per garantir la sostenibilitat del Sistema Nacional de Salut i millora de la qualitat i seguretat de les seves prestacions, es comet la decidida liquidació del model sanitari espanyol.

I no parlam del famós copagament farmacèutic, que ja existia per als treballadors en actiu, sinó d'una cosa molt més

greu, més profunda: la privació d'assistència sanitària a diversos col·lectius de ciutadans. La tècnica per aconseguir tan injustificable propòsit no és altra que desvincular la sanitat pública dels ciutadans que la sostenim amb els nostres impostos, per vincular-la exclusivament a qui tingui la condició d'assegurat del sistema de Seguretat Social.

Això, dit en poques paraules, no té cap sentit i, a més de no tenir-lo, contradiu la vigent legislació sanitària. Per què? Perquè, en primer lloc, cal recordar que fa molts d'anys, moltíssims, que la sanitat pública va deixar de finançar-se amb les cotitzacions dels treballadors per dues raons, la primera perquè econòmicament era impossible si es volien desenvolupar unes estructures sanitàries de les quals poguéssim sentir-nos orgullosos. La segona, perquè jurídicament s'imposava l'extensió del dret a la protecció de la salut a tots els ciutadans per mandat de la Constitució, que no és poc. També es va recollir a la Llei general de sanitat del 1986, a la Llei de pressuposts generals de l'Estat per al 1999, a la Llei de cohesió i qualitat del Servei Nacional de Salut, i, finalment, la Llei general de sanitat pública va consagrar el dret de totes les persones a beneficiar-se de les actuacions en matèria de salut pública, i totes les persones vol dir exactament el que sembla, tant en el llenguatge jurídic com en el del carrer.

El sil·logisme és clar, la sanitat pública la financem tots, ja que tots paguem impostos, per aquest motiu tots ens hem de beneficiar de la sanitat pública. Pel que cregui que hi ha qui no paga impostos, cal aclarir que tots ho fem cada dia, fins i tot dormint, en això precisament es basen els impostos indirectes, IVA, impostos sobre hidrocarburs, sobre alcohols, sobre la cervesa, sobre el tabac, sobre l'electricitat, encara que no ens adonem que els paguem.

Cotitzant a la Seguretat Social no està finançant, amb les seves quotes, sinó un altre tipus de cobertures, pensions, prestacions socials, però no la sanitària, o és que hi ha algú que encara no s'ha adonat que l'assistència sanitària pública ja no la presta l'Institut Nacional de la Seguretat Social, sinó les comunitats autònomes a través dels seus propis serveis sanitaris?

L'estalvi estimat d'aquesta mesura realment no va ser cap, de fet s'ha comprovat, la conseqüència és evident, com bé diu l'informe emès per l'Organització Mèdica Col·legial, amb data del 20 de juny del 2012, diu que ja va dir que no es podia concloure la prestació sanitària pública a cap sector de la població i la llei o norma legal que ho fes podia ser titllada d'inconstitucional, com esdevé en el supòsit del reial decret. Una elemental política sanitària, com ens recorda també aquesta organització, quan tendeix a preservar la salut de tota la població es desenvolupa, en conseqüència, a favor de totes les persones. Per aquest motiu, els estrangers es troben en idèntica situació jurídica que els nacionals.

Que aquesta norma és un despropòsit en tots els sentits, jurídic i sanitari, sembla evident; que tengui solució a curt termini sembla una quimera, això planteja un problema addicional, la col·lisió amb l'obligació deontològica o teoria del deure de donar assistència als pacients siguin els que siguin, més enllà de l'etiqueta d'assegurats. Sobre això, que no és

matèria jurídica, ja s'han pronunciat amb suficient claredat l'Organització Mèdica Col·legial i les associacions mèdiques.

Les conseqüències de fer política només de cara als pensionistes i a les classes benestants van donar com a resultat morts, morts d'aquests immigrants, el nostre record és per a Alpha Pam i per a totes les víctimes anònimes d'aquest decret de la vergonya. Mentre destinem milions per a suport al desenvolupament, mitjançant la cooperació internacional, i mentre moltes d'aquestes persones arriben a Espanya fugint de situacions que possiblement han estat provocades o som còmplices d'aquestes situacions, encara tenim l'oportunitat de fer-ho aquí mateix, però sembla que el Partit Popular no està disposat a atendre'ls, una incoherència com tantes altres d'aquest partit. Els ajudem per en la llunyania.

Sent anunciar-los que el món es mou i no podran bloquejar els moviments migratoris, existeixen i un país no pot legislar per evitar això, que és el que han intentat fer amb aquest decret de la vergonya.

El rescat sanitari que vol recuperar la salut és un dels objectius dels partits del pacte del Govern que han signat els acords pel canvi i que s'ha vist plasmat en mesures, com el retorn de les targetes sanitàries, sense excepcions, un punt fort que és al nostre programa electoral i que és un compromís amb la ciutadania. Ara tenim un conflicte amb el reial decret, però el compromís electoral amb la gent de les Illes continua, la sanitat universal sense excepció és el que va votar la nostra gent, amb bon criteri.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Maicas. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula la Sra. Bel Busquets.

LA SRA. BUSQUETS I HIDALGO:

Moltes gràcies, president. Una vegada més, MÉS per Mallorca presentam, conjuntament amb el Grup Socialista, Podem i MÉS per Menorca, aquesta proposició no de llei que pretén restablir la universalitat del dret a l'assistència sanitària pública i la recuperació del sistema públic de sanitat. I per què una vegada més? Perquè el Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears ha donat resposta al recurs contencioso-administratiu presentat pel Govern d'Espanya del PP, davant una decisió que ja el juliol del 2015 va prendre el Govern de les Illes Balears. El nostre govern, al servei de les persones, amb la finalitat de donar compliment al que estableix el nostre Estatut d'Autonomia i, sobiranament, amb la voluntat de garantir els serveis públics i de donar atenció sanitària normalitzada als ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears, sigui quina sigui la seva situació administrativa, aquest Govern de les Illes Balears, ja el 15 de juliol del 2015 va dictar una Instrucció a l'ib-salut, amb l'objecte de garantir el dret de l'accés a l'assistència sanitària de les persones estrangeres sense recursos econòmics suficients, a l'àmbit de la gestió del Servei de Salut de les Illes Balears.

Gràcies a aquesta instrucció fins ara un total de 8.281 persones immigrants ja han recuperat l'atenció sanitària normalitzada, és a dir, l'accés a l'atenció primària, a l'atenció hospitalària i a la prestació farmacèutica.

L'aprovació del Reial Decret 16/2012, que demanam derogar en aquesta proposició no de llei, de mesures urgents per garantir la sostenibilitat del Sistema Nacional de Salut i millorar la qualitat i la seguretat de les seves prestacions, va tenir unes conseqüències greus per a la salut individual i pública de la ciutadania, acaba amb el Sistema Nacional de Salut igual per a tothom; retalla indiscriminadament les prestacions sanitàries amb la reducció de la cartera bàsica de serveis; redueix l'aportació pública sobre medicaments; discrimina col·lectius i perjudica més les persones amb malalties cròniques, la gent gran, les persones immigrades i les de menors recursos econòmics.

El Reial Decret Llei 16/2012 modifica de forma contundent el sistema sanitari de l'Estat espanyol, deixa de ser un sistema universal per passar a ser un sistema de persones assegurades i d'assistència arbitrària per al col·lectiu de ciutadans que no estan assegurats. Va suposar un canvi del model del Sistema Nacional de Salut que, emparat per la crisi econòmica, deixà centenars de milers de persones sense assistència sanitària i ens dugué a un desfasat sistema d'assegurament i copagament per a la prestació de determinats serveis. Però el més greu és l'expulsió de la cobertura pública sanitària dels estrangers sense permís de residència, amb les greus conseqüències que implica en termes de salut individual, de salut col·lectiva o de salut pública, a més de la retallada de drets que suposa i que no respecta principis constitucionals, com és el de la dignitat de la persona.

Després dels anys d'aplicació d'aquest sistema d'exclusió, no s'ha pogut acreditar cap estalvi per al sistema sanitari, però sí existeixen nombrosos casos en què la falta d'accés normalitzat a l'assistència sanitària ha conclòs amb persones que han vist agreujades les seves malalties i unes altres que fins i tot han perdut la vida, després de ser-los rebutjada la possibilitat de ser assistits per personal mèdic. Un balanç cruel basat en una imposició tan inútil com injusta que urgeix rectificar.

Perquè assumim el manifest de REDER, *red de denuncia y resistencia*, al Reial Decret 16/2012; defensam l'atenció sanitària pública universal i sense repagaments, per tant estam en contra de qualsevol tipus de xarxa paral·lela al Sistema Nacional de Salut. Consideram que és obligació de l'Estat, incloses les comunitats autònomes, proveir de serveis sanitaris per a tota la població en base als mateixos criteris de qualitat. Qualsevol canvi de model sanitari ha de ser fruit d'un consens social i ha de fer-se amb les suficients garanties democràtiques.

Reivindicam que la sanitat no és un negoci, la tendència a la seva privatització implica necessàriament una desprotecció de les capes més vulnerables de la població les quals no poden proporcionar els marges de beneficis desitjats per les empreses asseguradores. I entenem que l'atenció primària és l'eix central del Sistema Nacional de Salut on es poden prevenir i disminuir les desigualtats socioeconòmiques i promoure una societat més equitativa.

Per aquest motiu, defensam que l'accessibilitat dels immigrants a l'atenció primària ha de ser prioritària.

I donam suport als i a les professionals del Sistema Nacional de Salut, els grans herois d'aquesta història, tant de l'administració com de categories sanitàries, que, exposant-se a sancions, continuen exercint el seu treball atenent tota la ciutadania sense distincions, obviant l'existència d'aquest reial decret.

I per què vostès, senyors del PP, que s'omplen la boca de l'estat de dret, que cal complir les lleis que el... i s'omplen la boca que el marc constitucional és inalterable? El dret a la protecció de la salut està reconegut a l'article 43 de la Constitució Espanyola i estableix la competència dels poders públics per organitzar i tutelar la salut pública per mitjà de mesures preventives i de les prestacions i serveis necessaris, article 43 de la Constitució Espanyola. La Llei 14/1985, de 25 d'abril, general de sanitat, estableix en el seu article 1.2 que són titulars de dret a la protecció de la salut i a l'atenció sanitària tots els espanyols i els ciutadans estrangers que tinguin establerta la seva residència en el territori estatal.

I les nostres lleis, les del nostre govern, les que s'han gestat des d'aquí, des de les Illes, aquelles que encara no s'han atrevit a recórrer, a les Illes Balears ens trobam l'article 25.1 de l'Estatut d'Autonomia, en què es garanteix el dret a la prevenció i a la protecció de la salut mitjançant un sistema sanitari públic. O la Llei 5/2003, de salut de les Illes Balears, a l'article 2, que diu que s'aplica als ciutadans residents i no residents, amb independència de la seva situació administrativa. I també a l'article 3, com a un dels principis informadors, la universalitat de l'atenció sanitària per a tots els ciutadans de les Illes Balears.

Aquestes lleis també s'han d'acomplir, amb quin motiu s'atreveixen a no complir aquestes lleis? Amb quin motiu, més encara, s'atreveixen a no deixar complir-les? Jo els ho diré: perquè vostès no creuen ni en els serveis públics ni en l'estat de les autonomies. Però per això nosaltres som aquí, perquè som un govern que sobiranament prioritza els serveis públics i el benestar de la ciutadania, el nostre principal motiu.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Busquets. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula la Sra. Patrícia Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President, bon dia de nou. Jo seré breu, no és la primera vegada que debatem de salut universal en aquesta cambra i el nostre posicionament sempre ha estat i serà el mateix: defensam la salut universal com a un dret fonamental i com a protecció de tota la comunitat. I estam convençuts que les decisions preses en matèria de salut durant l'anterior legislatura varen ser autèntics abusos cap a la ciutadania. Hem criticat en nombroses ocasions el Reial Decret Llei 16/2012,

per inhumà i per ineficient, ja que, a hores d'ara encara no s'ha avaluat l'impacte que va suposar.

Durant aquests cinc anys que han transcorregut des de l'entrada en vigor del reial decret llei han estat publicats diferents informes d'organismes internacionals que han cridat l'atenció a Espanya pel que fa a la regressió dels drets de les persones immigrants a Espanya, i un incompliment de les obligacions d'Espanya en matèria de drets humans, entre els quals el Pacte internacional de drets econòmics, socials i culturals i la Convenció internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial. El redactor especial sobre les formes contemporànies de racisme, discriminació racial, xenofòbia i formes connexes d'intolerància va mencionar, expressament, aquesta qüestió a l'informe relatiu sobre Espanya. I què ens diu aquest informe? Doncs que els immigrants, sobretot aquells que es troben en situació irregular, segueixen sent objecte de discriminació en l'accés als serveis públics com la salut. A més, cal afegir que el Comitè Europeu dels Drets Socials va concloure, el gener del 2014, que la decisió presa per Espanya, de restringir l'accés a l'atenció mèdica gratuïta per als immigrants indocumentats, infringeix la legislació europea de drets humans.

És clar que també és cert que ja ens hem acostumat que el Govern del PP mai no escolti les recomanacions que ens fan en drets humans.

Per açò vam decidir presentar el recurs al Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears tot just es va retornar la targeta sanitària a tothom.

Avui presentam aquesta proposició no de llei per demanar, per enèsima vegada, la derogació del Reial Decret Llei 16/2012, que respon exclusivament a una estratègia per desmantellar i privatitzar el nostre sistema sanitari i encoratjar el Govern de les Illes Balears a mantenir i garantir el dret a l'assistència sanitària sense fer cap tipus de distinció.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. El Grup Parlamentari Popular, mitjançant l'escrit [RGE núm. 13708/17](#) ha retirat l'esmena [RGE núm. 13606/17](#). Doncs, passam al torn de fixar posicions, pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Vicent Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Una vegada més duem a aquest parlament, i duem set vegades ja, el Reial Decret Llei 16/2012, de 20 d'abril, amb la intenció de derogar-lo, a pesar de ser mesures urgents per garantir la sostenibilitat del Sistema Nacional de Salut, com es transcriu a la PNL; un reial decret llei que no es pot presentar aïllat d'un conjunt de mesures que es varen aplicar a un context de crisi econòmica, freqüentment oblidat per aquest sector de la cambra i que el Sr. Zapatero hi va contribuir d'una forma important, tant per no reconèixer una crisi que va començar el 2008, com per les mesures de

sostenibilitat que al darrer i corrents i de pressa també va haver d'aplicar.

Som, per tant, davant d'un altre exemple del "bifidisme" polític del PSOE que quan governa fa una cosa i quan és a l'oposició la critica. El PSOE va prendre mesures de sostenibilitat tard, però abans del Reial Decret Llei 16/2012 del Partit Popular ja n'havia fet, no un, sinó tres reials decrets de retallades, com a vostès els agrada dir o anomenar aquest tipus d'actuacions, el Reial Decret Llei 4/2010, el 8/2010 i el 9/2011, i saben què retallaven aquests reials decrets? Idò retallaven la despesa farmacèutica; congelaven les pensions contributives; susprenien amb retroactivitat el pagament de prestacions i eliminaven, per exemple, el famós xec bebè, entre altres, a un moment que crec que va tenir una alta incidència (...) a Espanya.

Però d'això no en parlem perquè no forma part del discurs polític de l'esquerra, però que quan governa el PSOE les fa, i això tant MÉS com Podem ho saben, almenys de tant repetir-ho aquí, i, per tant, comparteixen i accepten de forma tàcita aquestes mesures socialistes que aquí no he sentit criticar mai.

I saben què deia el darrer reial decret llei del Govern del Sr. Zapatero, el 9/2011, com he repetit aquí altres vegades, textualment: "*El actual contexto económico en que nos movemos hace necesario que las políticas públicas se orienten más que nunca hacia escenarios de austeridad*". És clar, amb un deute del Sistema Nacional de Salut de 16.000 milions d'euros, 16.000 espanyols sense cobertura sanitària i mil milions de despesa pel turisme sanitari, no es podia dir altra cosa, però com que ho va dir el PSOE, MÉS i Podem es tapen les orelles, els ulls i callen.

I fan el mateix quan a la darrera mesura sanitària del Sr. Zapatero, que vostès citen a l'exposició de motius, i, per tant, està signada per tots els grups que donen suport al Govern balear, és a dir, la Llei 33/2011, de 4 d'octubre, general de salut pública, que diu que la protecció dels col·lectius que poguessin necessitar assistència sanitària es regularia en funció de la situació financera del sector públic, això ho va dir firmat pel Sr. Zapatero, i ja he dit com estava la situació econòmica quan ens trobàvem en una situació determinada en el conjunt de l'Estat espanyol.

I amb aquestes condicions el Partit Popular, efectivament, va assumir el Govern i va ser quan va arribar el quart reial decret llei, la darrera normativa de sostenibilitat sanitària per intentar reflotar un sistema sanitari nacional en fallida gràcies a la gestió socialista. Per tant, el plantejament de les mesures, totes les que allà es varen estipular eren i són de sostenibilitat, perquè el Partit Popular, que ningú no ho dubti, està a favor, des del principi, de l'assistència sanitària universal i, si no, repassin la història de les prestacions sanitàries a Espanya.

I per què es va haver de fer aquest reial decret? Doncs, perquè el PSOE no va traslladar al nostre ordenament jurídic una directiva europea per la qual qualsevol europeu pot optar a la nostra excel·lent sanitat pública, però el Govern espanyol no podia facturar aquest servei a l'estat de procedència, i això varen ser milions d'euros que vàrem pagar nosaltres a qui ben bé ho podia pagar; se'n recorden del turisme sanitari? Doncs

era el que ha esmentat avui la presidenta dient que s'havia incrementat la recollida d'ingressos per turisme sanitari, gràcies al Reial Decret 16/2012 que vostès es volen carregar.

El PSOE va mantenir els pensionistes amb rendes iguals o superiors a 7.000 euros, sense pagar res per medicaments d'un sistema en crisi, ara paguen un màxim de 61 euros al mes amb el Reial Decret 16/2012.

I tot això ha fet que persones sense recursos passassin a pagar les medecines d'un 40% amb governs socialistes a res amb el Partit Popular; que els aturats que perdessin el subsidi d'ocupació passassin a pagar d'un 40% amb governs socialistes a res amb el Partit Popular, i que 700.000 persones més fossin titulars d'una targeta sanitària que amb governs socialistes. I tot això és el que també va dins el Reial Decret Llei 16/2012, que tots vostès es volen carregar.

És cert que l'aplicació de l'article 1.3 d'aquest reial decret llei va ser controvertida, ja ho he dit aquí diverses vegades i ho he reconegut diverses vegades, hi ha mesures que quan es posen van bé i unes altres que s'han de reavaluar, però no caurem en la demagògia de qui, havent format part d'aquesta política que els socialistes defnien com *necesaria*, ara al·ludeix a la seva responsabilitat dels passats, amagant-se dins una esquerra que els protegeix i, per tant, avala la seva gestió, basada en l'Informe Abril del Govern de Felipe González dels anys noranta.

La mort d'Alpha Pam és lamentable, però no va haver-hi omissió del dret a l'assistència, ni mala praxis, ni homicidi imprudent, mentre aquí es feia demagògia de la mort sense saber com havia passat. I per això el Jutjat ha arxivat la querella i el govern d'aleshores va prendre les mesures corresponents davant els errors que s'havien pogut cometre quant a les directrius d'aplicació de la normativa sanitària.

Efectivament, la targeta sanitària, per sentència el Tribunal Superior de Justícia de Balears ha anul·lat la instrucció que va aprovar aquest concepte, que donava assistència sanitària als immigrants sense papers, al·legant que les competències d'aquest àmbit són del Govern central, efectivament, és que són competències del Govern central; el que passa és que aquí es van crear falses expectatives perquè la mateixa presidenta va dir que la tornada de la targeta sanitària als immigrants es faria amb els mateixos drets que la resta de ciutadans de les Illes, això ho va dir el juliol del 2015, ja d'entrada. Per tant, era un document que no era la targeta sanitària, que era un document de reconeixement temporal el qual, a més, ha estat fàcilment anul·lat pel Tribunal de Justícia i, per tant, s'han creat falses expectatives.

Vostès varen dir... potser que el conseller Sansaloni hagués dit que eren 20.000, però és que vostès han augmentat a 24.000, fins i tot a 30.000 en algunes manifestacions, el que sí és cert és que n'han recuperades 8.000. I això què vol dir? Doncs vol dir que les xifres es van disparar i que, segurament, feia falta una revisió de les targetes sanitàries, d'això en podem parlar a un altre moment. Per tant, més prompta o més tard haguéssim hagut de revisar tota la distribució de les targetes sanitàries de l'Estat.

Però una altra puntualització, el Reial Decret Llei 16/2012 no elimina ni exclou, no exclou de la cobertura pública l'estranger sense permís, sinó que limita l'assistència sanitària amb l'article 1.3, que modifica la Llei 16/2003, de 28 de maig. Per això, jo crec que amb cinc anys, i tenint aquest argument de base sòlid, no hem de recórrer a altres arguments que són falsos, com per exemple dir, com diu la introducció d'aquesta PNL, que aquest reial decret llei exclou de la prestació sanitària, juntament amb els col·lectius d'immigrants, és a dir, no especifica si són irregulars, diuen que no queden exclosos... que queden exclosos tots els immigrants, però a més, persones majors, pensionistes, col·lectius vulnerables. Però, senyores i senyors diputats, si amb aquest reial decret llei, exceptuant els immigrants irregulars, a la resta se'ls va donar major cobertura, estan utilitzant la mentida per guanyar raó.

A més, aquesta cobertura sanitària a persones immigrants irregulars queda semblant a altres països d'Europa, tampoc no s'ha inventat res. I altres països d'Europa, amb diferents sensibilitats polítiques, amb diferents ideologies: a França i a Portugal, es fa per nivell d'ingressos, es passa factura, amb un límit de tres mesos; Regne Unit, límit de 12 mesos (...) metge; Alemanya, abans han d'anar als Serveis Socials; Itàlia, atenció urgent i essencial, més salut pública; Holanda, el mateix.

Està clar que tots voldríem les mateixes prestacions per a tots, però es perd sostenibilitat, per això el Govern balear actual no posa 11 milions d'euros al pressupost per compensar el copagament farmacèutic que tots pregonen. Per això el Govern tampoc no paga el plus d'insularitat al personal sanitari i per això no paga la carrera professional a Infermeria, que, a més, discrimina salarialment, perquè això són mesures de sostenibilitat; perquè si es paga el sistema no és sostenible, i això és una mesura de sostenibilitat més.

Per tant, i quant a les propostes, volíem deixar clar un altre tema que vostès plantegen a la seva introducció, el fet que vostès anomenen que amb una cobertura econòmica..., és a dir, vostès anomenen la Llei 16/2003 parlant del consens que donava universalitat d'assistència a tots els residents en el territori estatal espanyol, però el que vostès no diuen és que qui era al front del Govern en aquells moments era el Partit Popular, per tant queda demostrat que el Partit Popular és partidari de l'assistència universal, però també és partidari de mantenir una sostenibilitat del sistema, que és el millor que podem fer per intentar que tots els recursos estiguin ben aprofitats.

I per tant, i quant a les propostes, a la proposta número 1 votarem abstenció, per coherència amb el votat, per exemple, el 15 de desembre del 2015, perquè consideram que el Reial Decret Llei 16/2012 sí es pot revisar, perquè crec que hi ha hagut canvis en les prestacions sanitàries a diferents comunitats autònomes, pensam que la situació econòmica ha millorat, perquè l'únic copagament real és el farmacèutic, per tant s'haurà d'aclarir dins aquest reial decret el qual també ha quedat desfasat, i perquè, per fi han inclòs el concepte de sostenibilitat que fins ara no havien inclòs mai.

I quant al punt número 2, crec que el primer que s'ha d'assegurar és la sostenibilitat i després l'extensió de la cobertura i, per tant, és el que demana en el punt número 1. I

tot aquest debat s'ha de concloure i s'ha de fer i s'ha de treure per evitar recursos judicials, és evitar-ho de tal manera que es faci a través dels organismes oportuns, com sembla el Consell Interterritorial de Salut.

Per tant, una abstenció als dos punts.

Gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. Avui els grups que donen suport al Govern presenten una proposició no de llei, entenem, i així ho han confirmat diferents portaveus, motivada per la Sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears que ha anul·lat la devolució de la targeta sanitària als immigrants en situació irregular.

Quan el Govern del Partit Popular va modificar el Sistema Nacional de Salut amb el Reial Decret Llei 16/2012, de 20 d'abril, que estam totalment d'acord que s'ha de derogar, com es demana en el punt 1, doncs, com deia, quan es va modificar aquest sistema de salut vostès varen prometre que si governaven retornarien la targeta sanitària.

Jo parlaré del govern d'aquí, perquè del Govern de l'Estat ja se n'ha parlat pels portaveus que han presentat la iniciativa i també pel Sr. Serra, de fet, dia 14 de juliol del 2015, la presidenta, Francina Armengol, va anunciar el següent titular: "El Govern tornarà tot d'una la targeta sanitària als immigrants". Però avui, més de dos anys després i segons les dades del Govern, s'ha retornat la targeta a 8.281 persones de les 20.000 que la varen perdre el 2013, una xifra molt més baixa de l'esperada.

I malgrat els números són evidents, quina és la resposta a la sentència? Un altre titular: "garantirem l'assistència sanitària a tothom", en aquest cas donat per la Sra. Costa, el dia 8 de setembre. En El Pi li hem dit nombroses vegades, menys titulars i més fets, menys *autobombo* i més actuacions, menys fum i més feina, perquè si es tiren endavant ja ens va bé, però, com que no són reals, no és seriós.

La seva llista de compromisos sense aconseguir en salut és llarguíssima i a aquesta s'hi sumen tots els problemes que han sorgit aquests dos anys i no s'han resolt. Hem de tornar pensar que s'ha presentat aquesta proposició no de llei per tornar donar un titular, per treure un dels seus temes estrella i obviar tots els temes que es troben damunt la taula i es troben pendents de resoldre?

Dit això, els avanç que votarem a favor de la iniciativa, perquè volem que tothom tenguí dret a l'assistència sanitària i perquè rebutjam que hi hagi una sola persona a Balears sense

cobertura en salut. Ara bé, manifestada la nostra postura envers aquesta proposició no de llei, com que vostès m'han permès pujar aquí per parlar de salut, els recordaré un seguit de problemes que té aquesta terra en l'àmbit de la salut i no s'ha resolt, vendré a parlar *de mi libro*, com diuen, de problemes de les nostres Illes, i que hi són: el tema dels llits en els passadissos d'urgències, que és un tema que ha estat un problema greu a Son Espases i a l'Hospital d'Inca arribant a incomplir la normativa de seguretat; el tema del servei d'ambulàncies, problemes amb la distribució d'ambulàncies per zones i amb alguna empresa contractada per l'ib-salut en temes de pagaments i de convenis laborals; també per part de treballadors i usuaris, queixes a Son Espases pel mal manteniment pel que fa a les instal·lacions, un altre tema estrella d'aquest govern, la gratuïtat del pàrquing de Son Espases, el darrer titular deia que es construirien 500 places noves i gratuïtes per a pacients.

Una altra qüestió que ens preocupa, l'esperadíssima reforma d'urgències a l'Hospital de Manacor la qual, avui per tu i demà per jo, segueix sense començar.

Més temes, la radioteràpia a Menorca.

I a Eivissa, la saturació d'urgències de Can Misses i assegurar personal suficient en els centres sanitaris d'aquesta illa.

De tot això, quines solucions hi ha? M'aturaré aquí, però saben ben bé que podria seguir, perquè de titulars i de promeses n'hi ha haguts molts, i així com demanen compliment per l'Estat, que hi estam totalment d'acord, també demanam compliments i que els facin vostès per a aquestes Illes. Per això, des d'El Pi donarem suport a aquesta proposició no de llei, però els demanam molt seriosament que es posin a fer feina de valent en tots aquests conflictes que pateix la gent del nostre sistema de salut.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Pel Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente, señoras y señores diputados. En Ciudadanos apoyaremos el segundo punto y nos abstendremos en el primero.

En cuanto al primer punto, comentar que ya existe un acuerdo firmado con el Partido Popular, que está en el Gobierno, en la medida 44 del acuerdo de investidura entre Ciudadanos y el Partido Popular, que dice: "Garantizar la universalidad de la cobertura del Sistema Nacional de Salud asegurando la sostenibilidad de un sistema sanitario público, que sea, pues, universal, de calidad, gratuito, garantizando la igualdad en el acceso y con una misma cartera básica de servicios para todos los ciudadanos en un marco de amplia descentralización". Esta es la medida 44 de las 150 medidas del

pacto de investidura y que firmó y a la que se comprometió este gobierno con Ciudadanos.

Ciudadanos en el Congreso ya ha instado, este septiembre, al Gobierno central, a que cumpla con esta medida y con este compromiso y lleve a cabo las modificaciones legales oportunas a fin de restablecer la universalidad en el acceso a los servicios y prestaciones sanitarias que limitó el Real Decreto de 2012. Esta misma medida también fue firmada por el Sr. Sánchez, en su día, por lo que parece que es una medida en la que hay acuerdo.

Efectivamente, en el año 2012, como se ha dicho aquí, se aprobó el Real Decreto de medidas urgentes para garantizar la sostenibilidad del Sistema Nacional de Salud, el cambio de modelo sanitario que supuso esta norma fue un claro retroceso, pasando los ciudadanos de ser titulares del derecho a la protección de la salud a asegurados, en base a su afiliación a la Seguridad Social. Esto supuso la exclusión de ciudadanos que hasta ese momento gozaban de servicios sanitarios, haciendo que aquellos que no cumplieran con las condiciones de asegurado tuvieran que abonar unos costes asistenciales que, en la mayor parte de los casos, era inasumible por sus rentas. De hecho, y esto no se puede negar, el Defensor del Pueblo recogió en su memoria, relativa al año 2012, el triple de quejas, siendo en su mayoría relativas a problemas de acceso a los servicios básicos, cuando, hasta el momento, las principales quejas derivaban del problema de calidad asistencial. Por lo tanto, el decreto hizo del sistema sanitario un sistema menos accesible.

Pero es que la norma tampoco supuso una mejora de la cohesión territorial en materia de sanidad, puesto que fue incapaz de eliminar las trabas burocráticas y fronteras digitales para conseguir un verdadero Sistema Nacional de Salud. Pero es que tampoco consiguió reducir las diferencias de derechos a tratamientos y prestaciones de los ciudadanos según la comunidad autónoma en la que residieran. Por lo tanto, la principal reforma legislativa de la décima legislatura en materia de sanidad supuso un claro retroceso e hizo que nuestro sistema sanitario fuese menos universal, menos cohesionado y menos accesible.

La iniciativa aquí propuesta va en la línea de lo acordado por Ciudadanos con el Gobierno, falta ahora que el Sr. Rajoy cumpla con su palabra. Asimismo, esta propuesta, y por ello nos abstenemos, posee una diferencia con lo ya acordado con el Gobierno, y es que en esta iniciativa se pide la derogación de toda la norma. Como saben ustedes, en Ciudadanos no somos partidarios de la tierra quemada, sino que creemos más efectivo y ágil mejorar y reformar la norma acorde a nuestro proyecto, y por eso nos abstenemos en este primer punto.

En cuanto al segundo punto, que apoyamos, Ciudadanos ya tiene registrada una iniciativa en el Congreso instando al Gobierno a garantizar la asistencia sanitaria, mediante el sistema sanitario público, a las personas en situación irregular en el acceso a servicios sanitarios esenciales, en base a criterios de prevención y tratamiento temprano de enfermedades graves, de enfermedades infecto-contagiosas, a la atención de urgencias, así como la cobertura completa a las mujeres gestantes y a los menores de edad, dando cumplimiento a los

critérios de la Organización Mundial de la Salud. Por tanto, el redactado del segundo punto lo apoyaremos, se insta a que se garantice la asistencia sanitaria, a través del sistema sanitario público, para la prevención y protección de la salud.

Con nuestra iniciativa registrada en el Congreso no solo pedimos la prevención y la protección de la salud, sino que se aumente la cobertura asistencial de las personas en situación irregular en cuanto a la protección de la salud, siguiendo los criterios de la OMS y que el Decreto del 2012 había reducido drásticamente a la atención de urgencias y para las personas adultas no gestantes.

Y nada más, comentar, así pues, que en el punto primero nos abstendremos y el segundo lo apoyaremos.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ballester. Intervenció dels grups parlamentaris proposants? Té la paraula el Sr. Vicenç Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Moltes gràcies, president. El primer de tot és agrair als diversos grups parlamentaris que donaran suport a aquesta iniciativa.

Sr. Serra, el problema existeix, no ens l'inventam, per tant ho durem aquí les vegades que sigui necessari, fins que vostès no rectifiquin, això és el motiu de dur-ho, perquè varen ser vostès que varen fer una exclusió sanitària d'una part dels nostres ciutadans. I no s'enrotlli en qüestions d'altres governs, qui va prendre la decisió d'excloure de l'atenció sanitària normalitzada va ser el Partit Popular, i aquí *cada palo que aguante su vela*.

Ho va treure el Partit Popular, i és una mesura política i ideològica, qui va dir que s'havien retirat 20.000 targetes va ser el seu conseller i ja se n'han recuperades prop de 9.000.

I vostè, que diu que tot ho va fer per la sostenibilitat, doncs jo ara li faré un parell de preguntes: és sostenible augmentar la desigualtat en salut? És sostenible el copagament farmacèutic? És sostenible la retirada de la targeta sanitària? És sostenible crear unes llistes d'espera demolidores per a la població? És sostenible posar una desgravació fiscal per a assegurances sanitàries privades? És sostenible treure 1.400 treballadors? Li puc fer multitud de preguntes, tot això només té una resposta: cap d'aquestes preguntes es contesta d'una manera diferent que dir: no, no és sostenible.

I per favor, no parli de turisme sanitari, no hi ha cap immigrant que vengui aquí per motius de turisme. No, no, és clar, vostès diuen turisme sanitari, i fa demagògia. A mi em preocupa, em preocupa.

I miri, i vostè és sanitari, i quan diem que no donen atenció sanitària normalitzada vol dir que: tenen un metge de família assignat? No. Tenen un centre de salut assignat? No. Tenen targeta sanitària? No. Poden anar lliurement a una consulta

externa d'hospital? No. Es poden intervenir? No. Tenen dret a una prestació farmacèutica? No.

Vostè és còmplice de tot això, és còmplice; a mi em sap greu però és així, i el convidaria a llegir l'expedient de l'ib-salut sobre el cas Alpha Pam; no sé si l'ha llegit. Jo també, i la darrera vegada, ahir vespre, i és vergonyós; el que hagi dit un jutge ho he de respectar, que no hi ha un il·lícit penal ho puc respectar, però, per favor, llegeixi l'expedient, i és una absoluta vergonya!, i vostè, com a sanitari, segur que ho compartiria.

Expliqui'm per què hi ha tanta diversitat avui en dia. Sap que hi ha dotze comunitats autònomes que tenen normatives específiques per intentar això, algunes governades pel Partit Popular. Em pot dir per què un senyor, que supòs que li sona, el Sr. Alfonso Alonso, ministre de Sanitat 2015 pel PP, per què diu que hem de treure un document per donar cobertura a aquestes persones?; ho dirà perquè hi ha un problema; ho va dir. Què ha fet el PP?, res absolutament després de dos anys i mig. I és vera que vostè ho diu sempre, que no defensa l'article 1 d'aquest reial decret, però és que implícitament està a favor de l'exclusió sanitària. És així, no podem dir altres coses.

Molta demagògia. Jo em pensava avui matí que quan han retirat l'esmena -que era vergonyosa, també, que era vergonyosa- era una oportunitat per posicionar-se a favor; me n'he duit una gran decepció. I, perdoni, amb el que ha dit del consell interterritorial, no sap quines són les funcions del consell interterritorial; això és una decisió política d'un govern, el consell interterritorial no pren decisions executives.

Per tant, llàstima, no són capaços de modificar, però vostès són els culpables que hi hagi exclusió sanitària en aquest país.

A El Pi, Sra. Sureda, amb tot l'afecte, jo no cerc un titular; ara, som caparrut, i sempre que existeixi la necessitat el meu grup i jo personalment durem aquesta iniciativa i crec que és de justícia, i aquí continuam, aquest govern continua donant assistència sanitària, amb major o menor cobertura legal, però ho continuarà fent.

I vull finalitzar amb Ciudadanos. Sra. Ballester, amb tot el respecte, ve aquí amb el *libro del gobierno, todo lo que consiguen con el Partido Popular*. Però, bé, no entenc per què no donen suport al primer punt, perquè el reial decret són 80 pàgines de BOE. Jo l'he llegit diverses vegades, i hi ha temes que fan molt de mal a aquesta comunitat autònoma, perquè aquí només parlem de dret a l'assistència sanitària, però podem parlar d'altres coses; aquí només parlem del copagament farmacèutic als pensionistes, vol que parlem dels altres quatre que són legals en aquest país?, que va posar el Partit Popular, de transport sanitari no urgent? Però existeixen, són al BOE, ningú no els ha derogat, ningú no els ha derogat. Vol que parlem de la política farmacèutica que marca aquest reial decret?, o dels temes d'acreditació? En podem parlar; també han tengut una oportunitat, però, bé, si ens hem de consolar ens consolarem amb el fet que donen suport al segon punt.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Thomàs.

Doncs fem votació separada punt per punt.

Passam a la votació del punt 1. Votam.

35 vots a favor; cap en contra i 20 abstencions.

Passam a la votació del punt 2. Votam.

37 vots a favor; cap en contra i 18 abstencions.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 12516/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a suport als cossos i forces de seguretat de l'Estat com a garants de l'estat de dret.

Doncs finalment debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 12516/17, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a suport als cossos i forces de seguretat de l'Estat com a garants de l'estat de dret.

Intervenció del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Juan Manuel Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, presidente. Tal como se ha dicho en anteriores puntos de este orden del día hemos manifestado desde el Grupo Popular pues... lamentar y manifestar nuestra preocupación sobre los incendios en Galicia, en Asturias, en León y en Portugal, pero también queremos añadir, lamentar y manifestar nuestra condolencia por la muerte en accidente de un piloto del ejército esta mañana en Torrejón, en Madrid, y manifestar nuestra condolencia en este caso.

Si un parlamento nacional o autonómico de cualquier país democrático de la Unión Europea se plantea una propuesta de acuerdo en la que se dé soporte a las fuerzas de seguridad por su labor en defensa de los derechos y libertades de todos los ciudadanos, por la legalidad constitucional, por la soberanía nacional, el estado de derecho, la democracia y la convivencia, y si además se solicita que cesen acciones de asedio sistemático y violento a miembros de los cuerpos de seguridad condenando cualquier declaración que ampare o minusvalore estos ataques y rechazando toda conducta antidemocrática, y que atente contra la convivencia en la paz y en la libertad, y que trate de socavar los fundamentos de nuestra democracia, y que además se solicite que con determinación y firmeza pero con proporcionalidad y oportunidad se defienda la soberanía del pueblo español, el interés general de España, de la Constitución y de la ley, y actuar con las herramientas del estado de derecho da contra la ilegalidad, la vulneración del marco constitucional a favor de la unidad del país y en defensa de la unidad democrática del pueblo español, si una propuesta así se presentase en cualquier parlamento nacional o autonómico de un país democrático de la Unión Europea estoy seguro que tendría el apoyo unánime de ese parlamento, y esa es la propuesta que trae a consideración de esta cámara el Partido Popular. Pero desgraciadamente y mucho me temo que lo que

sería normal en cualquier parlamento democrático europeo no lo será aquí.

Es cierto que nos encontramos en momentos muy complicados de la historia de nuestro país y que los ciudadanos tienen derecho a que se digan las cosas con claridad y que no se cree más incertidumbre. Desde la defensa del pluralismo político, del respeto a quién tiene opiniones políticas diferentes, el Grupo Popular defendemos como principios esenciales el respeto a la integridad territorial del país, la defensa del estado de derecho y el imperio de la ley, principios que creo que compartimos con otras formaciones políticas como el PSOE y con Ciudadanos, y que estamos seguros que compartimos con la inmensa mayoría de los españoles. Y es cierto que hay otras posiciones políticas en esta cámara que no comparten estos principios; por un lado, quienes defienden las ideas independentistas y pretenden que a la larga Baleares se incorpore en la supuesta república catalana independiente, y por otro lado quienes desde posiciones populistas defienden cualquier ruptura del estado democrático derivado de la Constitución del 78.

Pero España es un estado democrático consolidado, con derecho a decidir en el marco de las respectivas competencias -lo garantiza así la Constitución- las leyes y los estatutos. Cataluña no es ninguna colonia ni ningún estado ocupado. Cada uno, de acuerdo con el reparto competencial, tiene derecho a decidir; los ciudadanos tenemos derecho a decidir dentro de nuestras competencias y de acuerdo con la ley los ayuntamientos dentro de sus competencias, las comunidades autónomas dentro de sus competencias, el Estado dentro de sus competencias y la Unión Europea dentro de las suyas. Este es el marco legal que nos hemos dado democráticamente, y que coincide con los principios fundacionales de la Unión Europea y que se pueden cambiar si no estamos conformes, pero siguiendo los pasos que establece la ley. Y estar sujetos al imperio de la ley en un estado democrático supone que las autoridades, todas, deben respetar y acatar las resoluciones judiciales. Confundir las resoluciones judiciales con resoluciones del Gobierno es manipular y además es actuar con mala fe.

La Policía Nacional y la Guardia Civil han actuado cumpliendo las instrucciones dadas por resoluciones judiciales, tratando de hacer cumplir resoluciones, como la del Tribunal Constitucional de suspender la ley ilegal del referéndum, o la orden del Tribunal Superior de Justicia de Cataluña, que instruye casos por presuntos delitos de sedición, prevaricación, desobediencia, malversación de fondos públicos. Si en algún caso estos cuerpos de seguridad se hubiesen excedido de sus funciones, serán los propios tribunales quien así lo digan. Por ahora, lo que parece evidente es que hubo quien no cumplió esas obligaciones legales y quienes tenían encomendadas órdenes, no las cumplieron y como consecuencia crearon mayores problemas de orden público. Pero sus responsabilidades tendrán ante los tribunales correspondientes.

El Grupo Popular está con quienes cumplieron las resoluciones judiciales, quienes respetan el ordenamiento jurídico y no con quienes intentan dar un golpe de estado contra la Constitución, el Estatuto y las leyes. Y es muy importante en estos momentos, con moderación, pero con

firmeza, dar apoyo a los cuerpos y fuerzas de seguridad, a todos y cada uno de sus miembros, y en especial a los que han pasado situaciones complicadas en Cataluña, a aquellos que, por cumplir sus obligaciones, han sido insultados, escupidos, llamados asesinos, a quienes se ha llamado fuerzas de ocupación, a quienes se ha acosado en sus alojamientos, incluso aquellos a los que se ha acosado a sus hijos en los centros de enseñanza, caso concreto en que hasta los compañeros tuvieron que dar apoyo a los hijos de miembros de la Guardia Civil, publicado por la prensa.

El Grupo Popular quiere dejar bien claro que apoya a quienes con su trabajo salvaguardan la convivencia, la seguridad y la tranquilidad de todos, con respeto y con moderación, pero con claridad y con contundencia. Hay que dar apoyo a quienes cumplen la ley y no a quienes la vulneran.

Podemos intuir que quienes no dan apoyo a esta propuesta, tratarán de poner la excusa de la actuación judicial, actuación que no se habría producido si se hubiese cumplido lo acordado por el Tribunal Constitucional, si quienes tenían que cumplir la orden del Tribunal Superior de Justicia la hubiesen cumplido, si los concentrados hubiesen hecho caso de las peticiones reiteradas de los agentes de autoridad, en lugar de insultarlos, empujarles y tirarles todo tipo de objetos. Y siendo conscientes de la ilegalidad de sus actos, pusieron en negligente peligro la integridad de menores y personas de edad. Y con el tiempo se han puesto al descubierto más de una premeditada manipulación de hechos y de supuestas agresiones.

A nadie le gusta ninguna escena de violencia y menos que se manipule y se engañe con ellas. Si hay excesos policiales, como he dicho, serán revisados evidentemente por los tribunales, como también si hay alguna omisión grave o desobediencia premeditada. Y esto no puede ser excusa para no mostrar en estos momentos el apoyo unánime de esta cámara, o como mínimo mayoritario, a la Policía Nacional y a la Guardia Civil. Si en un estado de derecho los que tienen la función de hacer cumplir la ley, no tienen ese reconocimiento evidentemente el estado de derecho no funciona. Ya sé que esto les encantará a algunos y por eso votarán en contra, pero a nosotros no.

Y es cierto que somos muchos los que miramos con gran preocupación e inquietud los acontecimientos, que queremos una solución dialogada y el diálogo siempre será la solución, pero el diálogo dentro de la legalidad. Para reconducir el grave deterioro de la convivencia que vive Cataluña, pasa por la vuelta a la ley, a la normalidad institucional de la Generalitat y a no hacer más daños económicos a Cataluña, que lleva más de 700 empresas que han cambiado de domicilio social y más daño al bienestar de los ciudadanos.

Los ciudadanos de Cataluña no nacionalistas también son ciudadanos y, por tanto, también merecen ser protegidos, no pueden quedar en ningún caso desamparados, ni tampoco silenciados, ni obligados a un proceso ilegal que no desean.

Como dijo Josep Borrell, el día 8 en Barcelona: “tenemos derecho a la tranquilidad y a gozar del progreso de la España democrática, de la que nos podemos sentir orgullosos”, solicitando al Sr. Puigdemont y al Sr. Junqueras, que dejen de

engañar a los catalanes, porque lo que defienden es contrario al ideal europeo, a la ley y a la solidaridad.

Por ello para continuar trabajando por el diálogo dentro de la ley, creemos que ahora es más importante y más necesario que nunca, el apoyo a las fuerzas y cuerpos de seguridad del Estado, como garantía democrática de los derechos de todos, de los que están de acuerdo y de los que no están de acuerdo, absolutamente de todos. Y por eso solicitamos el apoyo explícito de esta cámara a esta propuesta.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Intervenció del Grup Parlamentari Socialista per defensar l'esmena **RGE núm. 13677/17**, té la paraula la Sra. Maria José Camps.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. Vull començar també la meua intervenció manifestant des d'aquí tot el suport i solidaritat del Grup Parlamentari Socialista amb Galícia i tots aquells pobles que han vist el foc de tan a prop amb la devastació que ha suposat.

Sr. Lafuente, ara mateix sent vergonya de ser aquí en el Parlament de les Illes Balears, a la casa de la sobirania d'aquest poble, per debatre una proposició no de llei absolutament oportunista i demagògica, així com populista i fal·laç, una proposició no de llei que no fa més que evidenciar la poca açada democràtica del partit que vostè representa.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Vostès no es fan trampes al solitari, vostès fan trampes a la democràcia, a l'estat de dret que pregonen i empen sense cap tipus de recel, per aprofundir en l'esbrell en la societat espanyola i un retrocés en la convivència dins l'Estat. Hem estat testimonis de tot el que baix el paraigües formal de l'estat de dret, la Constitució, la llei, ha estat capaç de fer el Govern d'Espanya, subcontractar fiscals, jutges i forces i cossos de seguretat per fer les feines que el Sr. Rajoy ha estat incapaç d'afrontar, judicialitzant una qüestió estrictament política, que s'ha de resoldre amb política i diàleg. Entenem però que un partit que ha estat processat per corrupció és incapaç de dialogar democràticament.

Certament el Govern de la Generalitat va convocar una consulta sobre la independència de Catalunya sense garanties, un referèndum il·legal i no tenim cap problema en dir-ho i en reconèixer-ho. Prèviament, els dies 6 i 7 de setembre, en el Parlament de Catalunya, la majoria independentista va vulnerar també el Reglament del Parlament, va atropellar els drets de l'oposició, va liquidar l'Estatut d'Autonomia català i va trencar la Constitució, cert. Però davant d'aquesta situació, s'ha d'optar pel diàleg, un diàleg que el poble de Catalunya reclama des del 2006, i fem curt, ja que res no podem esperar d'una victòria aclaparant i humiliant de Rajoy sobre el catalanisme

independentista, ordenant càrregues policials desproporcionades com les que vam viure dia 1 d'octubre, o el processament per un presumpte delictes de sedició del Major Trapero, la Intendent Teresa Laplana, deixant-los en llibertat condicionada, o l'empresonament preventiu de dos líders d'organitzacions ciutadanes, Sánchez i Cuixart. Sedició és l'aixecament d'un grup de persones contra un govern, amb la finalitat d'enderrocar-lo, de veritat, no sé en quin punt m'he perdut.

Davant d'aquesta situació, el Partit Popular, en tost d'asseure's i iniciar un diàleg i treballar per una solució digna i respectuosa per al futur d'Espanya amb Catalunya, ha decidit presentar arreu de totes les institucions una proposició de suport a les forces i cossos de seguretat; amb l'anunciat òbviament no hi tindriem cap inconvenient en estar-hi a favor, i jo crec que ningú no hi estaria en contra, però on diuen barbaritats com: que les forces i cossos de seguretat han estat objecte d'un setge constant; que la societat ha estat testimoni de l'enorme clima d'hostilitat i dels nombrosos atacs que han sofert els membres de la Policia Nacional i Guàrdia Civil, pel simple fet de realitzar la seva labor i defensar l'estat de dret; que alguns manifestants els han insultat i fins i tot agredit; que les explosions de violència -explosions de violència- tenen a veure amb delictes d'odi.

Sr. Lafuente, vostè demana "*el apoyo a quienes cumplen la ley*", jo li diria que, ja que demanen per dialogar, retornar la legalitat, que el seu partit també tornés a la legalitat i complís les lleis amb tots els temes de corrupció que els afecten.

(Remor de veus)

Amb la qual cosa pens que pretenen prendre'ns el pèl, no ens faran caure dins les xarxes de la reducció a l'absurd que pretenen: què volen? Que demà surti un titular als mitjans de comunicació dient que el Grup Parlamentari Socialista no dóna suport a les forces i cossos de seguretat, jo crec que és açò el seu objectiu. La meva presidenta, la presidenta que, mal els pesi, també és de tots els d'aquesta comunitat autònoma, Francina Armengol, el passat dijous va assistir a Madrid als actes de dia 12 d'octubre, i per a mi açò és una mostra clara d'aquest suport.

Però aquest suport no només s'ha de fer les forces i cossos de seguretat de l'Estat, sinó a tots els servidors públics. Podem reconèixer la labor de la Policia Nacional i de la Guàrdia Civil dins el marc de les normes que la regulen, òbviament: l'article 104 de la Constitució i la Llei Orgànica 2/86, de les forces i cossos de seguretat de l'Estat. I sabem quins són els principis bàsics d'actuació? L'article 5 de la llei ho diu molt clarament: un d'ells és *impedir* -ho tenc en castellà perquè així l'he trobada redactada- *impedir en el ejercicio de su actuación profesional cualquier práctica abusiva, arbitraria o discriminatoria que entrañe violencia física o moral*; un altre principi: *observar en todo momento un trato correcto y esmerado en sus relaciones con los ciudadanos, a quienes procurarán auxiliar y proteger. En el ejercicio de sus funciones deberán actuar con la decisión necesaria y sin demora cuando de ello dependa evitar un daño grave, inmediato e irreparable; solamente deberán utilizar las armas en las situaciones en que exista un riesgo racionalmente grave*

para su vida, su integridad física o la de terceras personas. Crec que basta que treguin cada un de vostès les seves pròpies conclusions.

Així mateix el Grup Parlamentari Socialista condemna qualsevol conducta antidemocràtica que atempti contra la convivència en pau i en llibertat, que tracti de soscar els fonaments de la nostra democràcia, clar que sí. Estam d'acord que el conjunt de les institucions espanyoles garanteixin la convivència democràtica dins la Constitució i les lleis conforme amb aquest ordre democràtic i social just, iniciant un procés de reforma de la Constitució per establir una societat democràtica avançada, i per suposat estam d'acord amb el fet que el conjunt de les institucions espanyoles actuïn amb les eines de l'estat de dret prioritant en qualsevol cas, per damunt de tot, el diàleg i la voluntat d'enteniment contra iniciatives que pretenguin des de la il·legalitat conculcar els drets dels ciutadans, les ciutadanes i els pobles en l'exercici dels seus drets, llengua, cultura i institucions. Tot açò ve al preàmbul de la Constitució Espanyola.

Com els he dit abans, no entrarem en el seu joc i no ens faran caure dins aquesta reducció a l'absurd que pretenen.

Mirin, enfront de dos governs incapaços de dialogar, el d'Espanya i el de Catalunya, els socialistes insistim una vegada més en el fet que un conflicte polític ha de trobar una solució política a través d'un procés de diàleg, negociació i pacte. Tant una declaració unilateral d'independència com una consegüent aplicació de l'article 155 de la Constitució derivada de dita declaració són decisions que no s'haurien de prendre, i només contribuirien a aprofundir la fractura social i política que estam observant que s'agreuja dia a dia.

El Grup Parlamentari Socialista defensam la legalitat constitucional, faltaria més, però alhora reconeixem que existeix un problema de fons que s'ha d'abordar necessàriament. Per açò proposam treballar per crear un nou model de relació entre l'Estat i les autonomies que permeti donar cabuda a un projecte polític i de convivència per a Catalunya. Entenem que després de 40 anys tant la Constitució Espanyola com l'Estatut d'Autonomia català necessiten una adaptació a la realitat i a les necessitats sentides a Espanya i molt especialment a Catalunya. Per açò presentam una esmena de substitució als quatre punts de la seva proposició no de llei amb els següents termes: que el Parlament de les Illes Balears reitera el seu suport a tots els servidors públics, i manifesta el seu rebuig a les ordres polítiques que donà el Govern d'Espanya als cossos i forces de seguretat de l'Estat, la qual cosa va suposar una actuació desproporcionada durant el passat 1 d'octubre a Catalunya. Així mateix el Parlament de les Illes Balears constata que el conflicte territorial espanyol és polític, i per aquest motiu només es pot arreglar des del diàleg. El Parlament de les Illes Balears insta també el Govern de l'Estat i el de la Generalitat de Catalunya a establir un procés de diàleg imminent per superar l'actual situació de confrontació i fer possible consensuar una proposta engrescadora perquè Catalunya segueixi formant part d'Espanya. I el Parlament de les Illes Balears manifesta el seu suport a l'inici d'un procés de reforma constitucional que permeti un nou encaix de Catalunya amb Espanya i possibiliti la superació de l'actual situació de confrontació.

Vull acabar citant Plató, gran teòric de la república, per cert, quan digué que la civilització és una victòria de la persuasió sobre la força, i la persuasió a la força s'ha d'entendre com absència de violència, i, per tant, com a solució democràtica que ha de facilitar, sense dubte, una resposta positiva i esperançadora.

Res més. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Camps. Passam al torn de fixar posicions. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el Sr. Carlos Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sr. President. Diputats, diputades, públic avui assistent, treballadors i treballadores de la cambra, bon dia. Com ja podeu imaginar nosaltres votarem no a aquesta proposta i per una raó molt senzilla i és que no volem viure a un país de merda, així de clar.

(Alguns aplaudiments)

Votarem no a aquesta iniciativa per votar sí a un país dialogant, descentralitzat, plurinacional, comprensiu amb les diferències, just i equilibrat.

Mirin, els meus pares són de Madrid i sempre m'he sentit espanyol, però ara sóc independentista, però independentista del Partit Popular, no del meu país, com crec...

(Alguns aplaudiments)

... com crec que són molts d'independentistes de Catalunya, que no volen pertànyer al seu model d'estat corcat per la corrupció, per la impunitat, pel frau polític i econòmic, la seva ignorància de les manifestacions culturals, la seva persecució d'adversaris polítics a Catalunya, perseguits per comandos paral·lels de la policia, recorrent un estatut perfectament constitucional a Catalunya i perseguint les idees i la democràcia a cops de porra.

I és que estan trencant Espanya, vostès, que no mostren cap voluntat de diàleg ni cap capacitat de solucionar aquest conflicte. Són l'actualització del franquisme, franquisme 2.0, i jo em neg a viure en un país de merda, on escampau la por als carrers deixant els feixistes pegant pallisses a València i a Catalunya mentre perseguiu el dret a l'autodeterminació, a la llibertat d'expressió i de reunió. Perquè ja no només prohibiu votar, prohibiu quedar o fer una reunió per parlar de si s'ha de poder votar o no. Vosaltres podeu estar en desacord amb el dret a decidir, però no sé com vos atreviu a prohibir actes en què es parli del dret a decidir.

Diuen vostès que la llei és la garantia de la democràcia, però el que estan fent és ideologia i és una ideologia molt concreta que ja existeix fa molt de temps i es diu feixisme.

Jo em resisteixo que el nom del meu país s'associï a violència, repressió, a manca de llibertat i a democràcia de mala qualitat, perquè hi ha exemples que hi ha un altre país en marxa, un país que s'expressa també a Madrid, a l'acte de suport al dret a decidir al Teatro del Barrio, un país que va emplenar les places de tot Espanya davant la violència policial. Deia l'altre dia la Sra. Arrimadas, líder del partit que vol anar un poc més enfora que el Partit Popular i mostrar el que vertaderament són, més dretans que el PP, que ella no volia viure a un lloc on li demanarien el passaport, a la seva família, per anar a visitar-la. Jo el que no vull és que mostrant això a qualsevol país que visiti senti vergonya del meu país, que és el seu, no del meu país, de la gent d'Espanya i de la gent decent que s'aixeca cada dia i que no roba, que no fa incompliment continuat de la legalitat i que no té una concepció monolítica i paleolítica d'Espanya. I crec que molts de catalans i catalanes el que voldrien és independitzar-se, com he dit abans, de vostès, no d'Espanya, de vostès i el seu centralisme caduc, la seva ignorància de les diferents nacions, les diferents manifestacions culturals, i de les seves arrels franquistes, perquè, per cert, ara celebren els 40 anys d'història del Partit Popular; no sé si saben que l'any 77 es cridava en aquestes primeres reunions "Franco, Franco, Franco!", i es torna a cridar el mateix ara als carrers, gràcies al fet que no s'aturen de tirar llenya al foc i que no volen dialogar i que no volen donar una solució política a un problema polític. I això és molt perillós; és molt perillós que la gent al carrer pugui dir "Franco, Franco, Franco" i que vagi amb determinades banderes a les manifestacions.

I el Sr. Gómez avui ha fet una pregunta al Govern i ha dit que *la solució al problema es la aplicació del estado de derecho. El problema, Sr. Gómez, es que la aplicació del estado de derecho para ustedes es la aplicació del estado de excepción, no conocen otro estado para este problema político, el artículo 155 y el artículo 2 de la Constitución Española, la indisoluble nación española.*

Sr. Lafuente, vostè no ens demana només el suport a les forces de seguretat de l'Estat, ens demana el suport incondicional, passi el que passi, el que volen aquí en realitat és legitimar la persecució d'urnes i els cops de porra de l'1 d'octubre, res més.

I ha parlat vostè del dret a decidir, però és que aquí només decideixen vostès i el que fan és enviar les forces de seguretat a pegar cops i no deixen decidir a Catalunya i no deixen decidir a la població de Catalunya que, per cert, un 82% de la població de Catalunya pensa que el problema polític només se soluciona si es fa un referèndum acordat, i no només és gent d'esquerres ni només és gent independentista, també hi ha gent del seu partit i de Ciutadans que pensen que s'ha de fer un referèndum.

I com deia, nosaltres no volem un país on es cridava *que inventen ellos o muera la inteligencia*, votarem que no a aquesta iniciativa perquè estam farts de viure en un país dominat per les mateixes famílies de la trama, un IBEX 35 de llinatges ben reconeguts on tot queda a casa; perquè no volem viure en un país de merda, i quan dic un país puc dir en una comunitat autònoma, la del Palma Arena i la del Sr. Rodríguez a Palma, perseguint, presumptament, espiant jutges i fiscals, però tampoc en la que no garanteix el dret universal a la

població immigrant incomplint l'article 43 de la Constitució, el dret universal a la salut no garantint tampoc el dret a l'habitatge reconegut a l'article 47 o al que passa constantment de l'article 128 que diu que l'economia està supeditada a l'interès general.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Però mirin, afortunadament no fa tant, al 15M ens vàrem adonar que hi havia molta gent que no volia aquest país, que aquest país no ens representava, que eren molts aquells als quals ens donava vergonya aquest país, el seu país. No, no, ahir hi va haver dos presos polítics, i no va ser a Veneçuela,...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

..., va ser aquí al costat, a 298 quilòmetres de distància...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

..., va ser aquí, va ser aquí.

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci, per favor... guardin silenci.

EL SR. SAURA I LEÓN:

En aquest 15M vàrem aprendre que front a l'Espanya oficial, la seva Espanya, hi havia un somni de construir un país de països, aquell que tant cantaven a les places i que es deia llibertat, un país que deixi enrere la detenció de titellaire, les condemnes d'un any de presó a persones com Cassandra per fer bromes a Twitter o la detenció vergonyosa d'ahir de Jordi Cuixart i Jordi Sánchez per haver organitzat això,...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

..., per haver organitzat una manifestació, per això varen detenir ahir el Sr. Jordi Cuixart i el Sr. Jordi Sánchez.

I és per això que avui em sent molt segur i satisfet de dir que votarem en contra d'aquesta iniciativa de l'odi del Partit Popular, perquè imatges com aquesta mai no haurien de representar el meu país, mai. Sento vergonya en veure aquestes imatges...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps, per favor.

EL SR. SAURA I LEÓN:

..., perquè mentre totes -Sr. Camps, es pot tranquil·litzar un poc-, perquè mentre totes les portades de diaris internacionals titulaven coses com *Spanish shame*, com *brute force*, el Sr. Rajoy deia: *no ha habido referéndum*. Quin insult a la intel·ligència!

Doncs bé, nosaltres tenim molt clar el que defensam: un estat plurinacional on es pugui fer un referèndum pactat entre

Catalunya... bé, un referèndum pactat a Catalunya perquè puguin decidir quina relació volen tenir amb l'Estat espanyol, perquè pensam que el pacte de les elits del 78 que va començar a trontollar un 15M, avui es presenta d'una manera desesperada i descarnada, i perquè pensam que d'entre tota aquesta foscor hi ha alguns exemples de llum com és el de les batllesses de Madrid i de Barcelona, Ada Colau i Manuela Carmena, que avui més que mai són una, les batllesses del canvi, com tothom ha vist han ressuscitat el diàleg, l'entesa i l'amor que Madrid i Barcelona mai no haurien d'haver perdut l'una per l'altra.

Pensam que afortunadament el Sr. Puigdemont ha escoltat la crida al diàleg, nosaltres defensam la mateixa postura des del principi, volem una mesa per la fraternitat, per al diàleg i per la democràcia i demanam responsabilitat al Partit Popular, que deixi de pensar en el seu partit i comenci a pensar en el seu país.

També fem una crida a la responsabilitat de totes les forces democràtiques i molt en concret del Partit Socialista, els deman per favor que es posin al costat del sentit comú i de l'aplicació racional i proporcional de la llei, ja n'hem tingut abastament de bestieses! Hem de fer un front comú pel diàleg i en contra de qualsevol mesura de força que pugui intentar aplicar el Govern central.

Els demanam per això que s'asseguin amb nosaltres a la mesa per la llibertat, la fraternitat i el diàleg. No podem permetre que, com avui, es retiri *sine die* la reprovació de la vicepresidenta del Govern d'Espanya per la gestió de Catalunya, i això ho ha fet el Partit Socialista, no podem donar aquesta imatge si volem...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Saura, per favor, ha d'acabar.

EL SR. SAURA I LEÓN:

... si volem ser demòcrates i si volem una solució política per a un problema polític.

I ja acab, Sr. President, l'altre dia, per desgràcia, ens aixecàvem amb Galícia cremant-se, ahir ens vàrem anar a dormir amb dos presos polítics, jo i el meu partit somniam en un país molt millor que vostès.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Saura. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. David Abril.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bon dia, o bones tardes, ja pràcticament, a totes i tots. Ho vaig dir fa uns dies davant d'una proposició no de llei de Ciutadans i els ho dic, els ho torn dir avui, davant aquesta proposició no de llei que presenta el Grup Parlamentari

Popular, i és que les males intencions no només no són votables, sinó que no són esmenables, i vostès presenten aquesta iniciativa amb sobredosi de males intencions; primer, perquè no cerquen altra cosa que traslladar aquí a les Illes i a aquesta cambra la crispació i el caos que han generat a nivell de tot l'Estat a partir de la seva mala gestió de la situació catalana.

Segon, perquè una proposició no de llei redactada en els termes en què està redactada aquesta proposició és infumable, inadmissible perquè vol no només negar la violència succeïda a la jornada electoral de l'1 d'octubre a Catalunya amb imatges com aquesta d'una padrina de 80 anys...

(Remor de veus)

... arrossegada pels cossos antiavalots, no només no la vol negar, sinó que la vol justificar, i això ja és absolutament miserable. I si és miserable justificar allò que no es pot justificar, també ho és fer-ho utilitzant d'escut, d'escut humà, o inhumà, de protecció davant la seva pròpia gestió d'aquesta crisi, una gestió que ha estat nefasta, els cossos i forces de seguretat de l'Estat, que mereixen tot el respecte del nostre grup, com ho mereixen totes i tots els treballadors públics, inclosos els mestres i docents, desprestigiats i assetjats aquests dies per les seves delirants denúncies d'adoctrinament a les aules. Miserables!, senyors i senyores del Partit Popular i de Ciutadans.

(Alguns aplaudiments)

Des de MÉS per Mallorca, respectam, sí que respectam la feina normal dels cossos i forces de seguretat de l'Estat, però aquest no és un respecte total i incondicional, com diu la proposició no de llei, perquè el respecte se n'ha de tenir a tothom començant per les persones i mai, mai obeir ordres ni acatar la llei no pot servir d'excusa a ningú per actuar indiscriminadament contra població civil a la qual la Policia, la Guàrdia Civil, els Mossos o la Policia Local tenen... toca protegir, i si aquí algú defensa alguna cosa diferent d'això parlem més d'una dictadura que d'una democràcia o entenem senzillament l'ordre públic de maneres diferents.

I això val també, no es pensin, pels Mossos que en altres temps també s'han excedit com ho varen fer en el desallotjament de la Plaça de Catalunya després del 15M, amb l'ús de pilotes de goma que varen fer perdre un ull a la ciutadana Ester Quintana, per no esmentar la lluita institucional d'un amic com l'exconseller d'Interior de la Generalitat, perquè hi hagués càmeres als calabossos per evitar abusos policials, i quan els Mossos ho fan bé, com ho varen fer en els terribles atemptats terroristes de final d'aquest estiu a Barcelona i Cambrils, se'ls aplaudeix, i quan ho fan malament se'ls critica, com nosaltres feim ho faci que ho faci. Per cert, dia 1 d'octubre, als quals vostès critiquen i per cert ni tan sols no esmenten en aquesta proposició, varen requisar més del doble d'urnes i van tancar més del doble de col·legis que varen fer la Policia i la Guàrdia Civil sense haver d'utilitzar ni una sola porra.

I aquesta reflexió val també per a la Policia i per la Guàrdia Civil. O és que vostès no estan d'acord que si s'ha actuat malament i en excés -perquè, a més, un petit exemple: l'ús de

pilotes de goma està prohibit des de 2014- no s'ha de jutjar els responsables, començant pels responsables polítics?, pels autors de les ordres?

Però, si volen, parlem de la Policia i de la Guàrdia Civil, que entenc que són l'objecte o l'excusa d'aquesta proposició no de llei, i no ho són els Mossos ni les policies locals, i amb això també els vull dir dues coses, i és que no es poden menysprear els Mossos i alimentar la divisió entre policies bons i policies dolents com estan fent vostès, perquè això és irresponsable i és fracturar les institucions públiques de seguretat, i ho estan fent de la manera més barroera, interessada i irresponsable possible. I no es pot fer tampoc amb la Policia Local, un dels casos de corrupció i màfia més greu de la història de Balears, amb el seu darrer episodi ahir, quan un testimoni protegit va afirmar que el Sr. Rodríguez guardava en una caixa forta a la seu del Partit Popular expedients de detectius privats que investigaven jutges i fiscals; ningú mai com vostès no ha desprestigiats un cos policial com la Policia Local en la història.

(Alguns aplaudiments)

I parlem..., parlem, és clar que sí, de dignificació dels cossos i forces de seguretat de l'Estat, i què significa això més enllà de l'oportunisme polític d'iniciatives com aquesta que presenten avui, i això vol dir, primer de tot, disposar de policies nacionals i guàrdies civils suficients, i això, que és responsabilitat seva, perquè na Maria Salom, delegada del Govern, és del Partit Popular fins que no es demostrí el contrari, és per tant la responsable que mai no haguem disposat com ara de tants pocs efectius dels cossos i forces de seguretat de l'Estat, especialment a l'estiu, a les nostres illes. No és amb rodes de premsa...

(Alguns aplaudiments)

...que s'arregla aquesta qüestió, sinó amb increment d'aquests efectius, i ningú no sap exactament quants de policies i guàrdies civils hi ha ara mateix a les Illes, i ells mateixos denuncien la manca de coordinació entre cossos per mor dels seus caps, ni privatitzant tampoc els serveis públics de seguretat, com fa anys ja duen practicant als aeroports.

Segon. També es dignifiquen els cossos i forces de seguretat de l'Estat complint l'Estatut d'Autonomia i amb la Constitució, perquè ara resulta que no podem parlar de policia autonòmica, i per començar posem-nos almanco per coordinar millor amb els efectius policials disponibles a tots els nivells, per què no? I no em parlin vostès, com han arribat a dir quan hem fet aquesta proposta, cosa que recull el nostre Estatut des de l'any 2007, de policia política, que nosaltres volíem una policia política, que és el que han arribat a dir quan hem dit que s'hauria de tenir en compte que tenim una policia autonòmica recollida al nostre Estatut, i els dic que no em parlin de policia política perquè a pesar que ho varen vetar a les televisions estatals són molts de milions de persones que han vist ja dins i fora d'Espanya el documental *Las cloacas del Estado*, que no sé si els sona, i allò del que són vostès capaços d'arribar a fer. Els sona el sinistre comissari Villarejo?, els sona la màfia policial dirigida per l'exministre de l'Interior Sr. Fernández Díaz per atacar els seus adversaris polítics?, els informes falsos policials? Surt un comissari en aquest documental, el comissari

Jaime Barrado, que diu que no entén com pot ser -un comissari, eh?, de la Policia Nacional- que no entén com pot ser que els que haurien de ser els bons ajudin els dolents; diu textualment: “El sistema està tan corromput que expulsa els decentes”, i supòs que saben que els policies que han volgut investigar la corrupció policial han estat perseguits, com també han estat amenaçats els periodistes que han denunciat aquesta situació. I supòs que la Fiscalia General de l'Estat, en aquest tema tan greu, també saben que ni hi és ni se l'espera.

Policia política són imatges com les que hem vist avui, aquests dies a les xarxes socials, penjades per determinats sindicals policials, cosa que també hagués merescut la condemna per part del Partit Popular i no ha estat així, imatges com aquestes que acompanyen aquest lema que s'ha fet famós també aquests dies de l'*¡a por ellos!*

I si volen també parlem dels cossos en concret, començant per la Guàrdia Civil, que és el cos més precaritzat de tots, amb diferències salarials brutals en relació amb els seus homònims de la Policia Nacional, de la Policia Local o de les policies autonòmiques. Han sentit parlar de l'índex de suïcidis de la Guàrdia Civil? Nosaltres sí, perquè ens hi hem reunit, amb la Guàrdia Civil, no tenim manies de reunir-nos amb ningú, no excloem ningú, com vostès sí que pretenen; nosaltres sí que ho sabem: vuit suïcidis només els mesos de juliol i agost aquest estiu, més d'una quinzena d'agents en el que duim d'any. I saben per què?, i ho diu aquest llibre del Sr. Daniel López Vega, *Todo por la patria*, però amb interrogants; perquè fins i tot la Guàrdia Civil és capaç d'interrogar-se coses que vostès pràcticament considerarien delictes avui en dia, *Todo por la patria* amb interrogants, i entre interrogants perquè les primeres víctimes del mal maneig que fan des de fa anys vostès, i abans altres governs d'altres colors polítics, del mal maneig que vostès fan dels cossos i forces de seguretat de l'Estat, començant per les seves condicions laborals, que són les que expliquen aquest índex de suïcidis, perquè vostès han negat a la Guàrdia Civil una de les seves reivindicacions històriques com és la desmilitarització del cos, que implica, entre altres coses, que des de 2014, gràcies al seu codi penal, se'ls aplica el codi penal militar i van a presó directament per simples faltes administratives. Vostès, i abans el Partit Socialista, han negat les demandes de democratització de la Guàrdia Civil; se'n recorden, d'imatges com aquesta, de guàrdies civils encaputxats fent rodes de premsa en els anys vuitanta?, unes imatges que gràcies a vostès tornaran, perquè tenen i tenien restringit el dret de reunió i d'associació. Sap què varen fer davant les protestes de la Guàrdia Civil que exigia els drets constitucionals de reunió i associació?, tancar-ne més de 200, de guàrdies civils, a presó; expulsar-ne altre del cos i enviar la resta al País Basc, que en els anys vuitanta no era precisament una destinació gaire desitjable.

Per tot això, que facin servir d'escut els cossos i forces de seguretat de l'Estat és miserable, i no els lleva la responsabilitat directa que tenen en relació amb les condicions de feina i de vida d'aquests col·lectius i del seu millor funcionament i, per suposat, amb les càrregues policials del passat 1 d'octubre, injustificables.

Finalment permeti'm que acabi amb un darrer apunt, ja que no compartim els dos darrers punts de la proposició no de llei,

i és aquesta idea seva de l'estat de dret i de l'apel·lació permanent, pràcticament doctrinària, a la legalitat per damunt de la democràcia i el benestar i les aspiracions del poble i dels pobles. Per què es pensen que gent com jo prometem el càrrec per imperatiu legal?, perquè mai, mai no tndrem més lleialtat a una llei, a cap llei, que al poble al qual tenim el deure de representar, a diferència de vostès, que han vulnerat, modificat, trepitjat i substituït lleis fins a posar en qüestió davant de l'opinió pública la política a les institucions mateixes. No compartim la patrimonialització de tot l'aparell de l'Estat ni l'ús que n'estan fent aquests dies, sobretot quan des d'ahir a Espanya i gràcies a vostès tornam a tenir presos polítics, com alguns ja vàrem tenir presos polítics quan, contra la legalitat franquista, la nostra gent defensava la democràcia, la nostra gent...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Abril, per favor vagi acabant.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

...quan portaveus del seu partit posen Lluís Companys, portaveus del seu partit posen Lluís Companys com a referència del destí de qui pensa diferent i defensa legítimament les seves idees; o insinuen que la següent passa podria ser la il·legalització de partits que per exemple defensam la república. Què pretenen?, fins a on estan disposats a arribar? Això ja no és un estat de dret sinó un estat de dretes, i cada vegada s'assembla més a Turquia i no precisament a una democràcia moderna.

Han iniciat una deriva...

(*Alguns aplaudiments*)

...que va més enllà de Catalunya i que és el pitjor atac en aquests darrers quaranta anys al sistema democràtic...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Abril, per favor...

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

...i ho pagarem molt car...

EL SR. PRESIDENT:

...se li ha acabat el temps. Gràcies.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Vaig acabant, vaig acabant...

(*Se sent el timbre de tall del micròfon*)

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats i diputades. El Pi no vol participar en aquesta guerra d'emocions entre partits, perquè això és una guerra d'emocions entre partits; avui n'hi ha aquí i ja n'hi ha d'altres partits a ajuntaments, no vol participar perquè no vol ser còmplice de seguir provocant més tensió i més enfrontament. A partir d'avui hi haurà un punt d'inflexió en què El Pi, a aquestes coses, no hi jugarà. El Pi no vol jugar..., votarem i votarem coses en contra i coses en què ens abstenem, però a partir d'avui no volem jugar més. El Pi no vol jugar a aquest joc tan perillós. Diran vostès que això és equidistància, idò no, això és voler ajudar de bon de veres a trobar una solució política a un problema polític que tenim damunt la taula. Si volen això és ser equidistant, idò bé, orgullós de ser equidistant.

L'única cosa que cerquen aquestes mocions, les d'uns i les dels altres, és enfrontar encara més la societat per tal d'aconseguir uns vots més a la pròximes eleccions. Nosaltres si voleu us donam els 30.000, als que vulgueu, si és per això els us donam.

Com podem demanar diàleg i a la vegada plantejar mocions per incrementar el renou? Com podem dialogar si, no ja a Catalunya també a les Illes Balears, ens passam el dia debatent mocions que no parlen de solucions? Només parlen de condemnar, de reprovar, de fer palès el que fan malament els que no pensen com nosaltres. Tots hem fet coses malament aquests dies, tots, tots. Aquests tipus de mocions només miren per als partits que les presenten, no miren per als ciutadans, no almanco per a tots els ciutadans, provoquen situacions a les quals no estam acostumats en una societat com la balear, pintades a seus de partits polítics, a cotxes de periodistes, a cementeris... Els ciutadans no mereixen uns polítics que cerquen la crispació, perquè és el que realment provocam a la societat.

Això és el Parlament de les Illes Balears, un lloc on hauríem de venir a parlamentar, a intentar trobar solucions als problemes dels ciutadans, no a provocar encara més problemes, no a encendre més el foc.

Em varen agradar, ens varen agradar les imatges de dia 1 d'octubre? Rotundament, no. Hauríem d'haver forçat un referèndum sense cap garantia legal? Rotundament, no, també, però a la vida no tot és blanc o negre i no necessàriament s'ha d'estar incondicionalment en una banda o en una altra i molts de polítics estan obcecats que tota la societat estigui o en blanc o en negre.

Nosaltres per totes aquestes raons ens abstenem als punts 1, 2 i 4 i votarem en contra del punt 3.

Votarem en contra del punt 3, com ja vàrem fer als distints escrits que vàrem presentar a la premsa o als distints tuits o al Facebook o a qualque diari que a final d'agost ja posava el

posicionament, votarem no a aquesta en què diuen: "utilitzar amb determinació i fermesa així com de proporcionalitat i l'oportunitat tots els mecanismes que en defensa de la sobirania del poble espanyol i de l'interès general d'Espanya li atribueixen la Constitució i les lleis", votarem no.

Votarem no perquè també va quedar clar que fins i tot el seu delegat del Govern a Catalunya va sortir a demanar disculpes per la càrrega policial i, per què a les vuit, a les nou, a les deu hi havia la càrrega policial i a les dues o a les quatre que es votava exactament igual, igual, igual, igual, igual no era? Perquè hi havia una persona, que no són ni els policies ni la Guàrdia Civil responsable, que havia ordenat anar-hi a les vuit, a les nou, a les deu i havia llevat l'ordre a les dues, a les tres, a les quatre, a les cinc, a les sis..., perquè vostès han estat caps també d'algun departament, no policial, però sí que han tengut responsabilitat, amb la qual cosa crec que el delegat del Govern, Millo, ho va dir i li va sortir del cor perquè ho sabia.

Nosaltres també..., vull deixar clara una cosa al Partit Popular: El Pi sí que dona suport als cossos de seguretat de l'Estat, però vostès avui no vénen aquí a donar suport a la Policia i a la Guàrdia Civil, no. Sap com s'ha de donar suport als cossos de seguretat de l'Estat? Nosaltres creiem que sí, no fent-los servir d'eina política contra els seus adversaris de bancada, no els poden tirar uns contra els altres, no els poden emprar per doblegar-los com a una eina per fer mal als altres companys.

Donar suport a la Policia i a la Guàrdia Civil és dotar-los dels mitjans necessaris per fer la seva feina, és pagar-los un sou digne i no el que cobren ara, és donar també..., dotar també les plantilles, això sí que seria donar suport als cossos de seguretat, i això és una feina del seu partit, del Govern de l'Estat, en aquest cas no és feina del Govern balear.

Que quedi clar: la nostra abstenció i un vot en contra no és cap als cossos de seguretat, ja podem manipular el que vulguin. Aquesta abstenció és l'ús pervers d'iniciatives parlamentàries que només cerquen l'enfrontament. Hi ha extrems, però la majoria de gent està enmig, eh?, està enmig i està farta i passa pena per aquesta situació. Estam davant un problema polític, estam davant un enfrontament.

Ara ja tenim dues persones a la presó per presumpta sedició i presumpta desobediència, i els 2.350.000 restants que desobeeixen també les tancarem a la presó?

Ens estam carregant la forma de parlamentar, la forma d'entendre'ns...

(Alguns aplaudiments)

...al llarg... -no, no em faci amb les celles, Sra. Prohens, així, li he dit que si vol els 30.000 vots els té-, és més important la pau social que tot el gust que vostè pugui passar de governar. De les conviccions... de les conviccions...

(Alguns aplaudiments)

..., li diré una cosa, de les conviccions... de les conviccions, jo ja ho viscut això, vostè és molt... no ho ha viscut, de les

conviccions i els principis ja els vaig viure al seu partit amb el Sr. Bauzá, i les conviccions i els principis els varen dur a perdre 15 diputats, en poden tornar guanyar 15, però en tornaran perdre 15 més endavant!

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Hi haurà moltes dones i homes que no participaran en política i que no tenen per què haver-nos d'aguantar a nosaltres el baix nivell que tenim perquè realment hi hagi pau en aquesta terra.

M'enfad perquè vostè tal vegada, Sr. Company, no ha viscut, com jo he viscut...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible i algunes rialles)

... -no se'n rigui, Sr. Company, no faci bromes, no faci bromes, no faci bromes, Sr. Company-, jo com Roberto Carlos, *yo quisiera abrazar a mi mayor enemigo*, això és imprescindible en política...

(Remor de veus)

... jo volia abraçar el meu pitjor enemic si vull estar en política per arribar a acords, perquè jo, Sr. Company, a l'any 1979 vaig viure a petita escala, a un petit municipi, on uns contra els altres es varen dividir com a poble, es varen dividir pares, fills, germans, amics, família, varen deixar d'estar junts per Nadal...

(Remor de veus)

... -el que hi ha ara, però escolti, escolti-, varen deixar d'estar junts per Nadal i la nafra es va torbar més de quinze anys a curar-se, i encara avui, encara avui conec gent que no es parla, que no es parla, i tot a causa d'un decret de la Unió Europea, i no estàvem dins la Unió Europea a l'any 1979, sobre la sanitat agrícola de les terres, que el delegat del Govern va fer imposar i també va enviar la policia a la plaça, quan es va demostrar al cap del temps que aquell decret es podia aplicar d'una altra manera que tenia a veure amb l'escarabat, però aquí no m'estendré; però sí que vaig viure al meu poble aquest patiment de separació i vaig veure que als pobles del costat, com si fos una cosa així semblant al poble balear i al poble català, i vaig veure als pobles del costat que tothom opinava i tothom parlava, però ningú no tenia el mateix sofriment del que estava dins aquell poble que patia.

I avui aquí tots nosaltres donam la recepta al poble català, fem el favor de ser més respectuosos amb el que pensen els altres.

La ley, la ley, la ley, mirin, jo era al PP a l'any 1996, quan es va tancar el pacte del Majestic, aquell pacte tenia dues coses que són increïbles, que és que es va acordar que se suprimien tots els governadors civils, i es va firmar allà, es va acordar. Les lleis deien que hi havia d'haver governadors civils, i després més endavant, a causa de l'acord, es va modificar la llei. Però encara se'n va acordar una altra més grossa, que encara figura a la Constitució, i que no es fa, per la qual cosa s'incompleix: es va acordar que se suprimia el servei militar, es va acordar, sense modificar ni cap llei ni cap constitució, que

avui no està modificat l'article 30 de la Constitució; amb la qual cosa quan hi ha acord, baldament no estigui damunt les lleis, si hi ha voluntat política es pot arreglar.

Només els deman que si pot ser no enfrontem més la societat, no enfrontem més la societat perquè després qui ho patirà no seran els altres, ho patirem els d'aquí.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Josep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. President, bona tarda a tothom. Abans de començar vull dir de forma afectuosa al Sr. Font, que vostè és l'equidistant sense causa, perquè parla de guerra d'emocions i que jo sàpiga sobre aquest tema aquí només hi ha hagut una moció, o una PNL, no ho recordo, del Grup de Ciutadans, que la va retirar i aquesta PNL del PP. És a dir que de guerra d'emocions res!, aquí els que vénen a parlar del tema de Catalunya és la dreta, el PP i Ciutadans, i els altres parlem dels temes de Balears...

(Alguns aplaudiments)

..., el que passa és que si ens porten el tema sobre la taula, opinam i donam, com no podria ser d'altra manera, la nostra opinió. Per tant, jo entenc el seu discurs, però crec que aquí vostè i els que estan en aquesta banda de la bancada, estem més centrats en els problemes de Balears, mentre que els altres vénen aquí a portar-nos els problemes d'altres llocs, amb els que evidentment nosaltres amb tot el dret i legitimitat, hi podem tenir una posició solidària, com no pot ser d'altra manera.

Avui el PP fa un exercici molt hispànic, aquella exercici del *mantenella y no enmendalla*, la posició de perseverar en els errors per orgull i per mantenir les aparences, més enllà de qualsevol racionalitat, i encara que la insistència en aquest error pugui causar un mal major que no pas corregir els errors.

El dia 1 d'octubre Espanya va horroritzar el món democràtic, tothom, tot el món ho va veure, a tot arreu, excepte a Espanya, on la censura practicada pels mitjans fa més difícil accedir al coneixement de la veritat. Dels fets ocorreguts a Catalunya, Sr. Lafuente, si tingués més vergonya i menys espanyolisme, el primer que hauria de fer és condemnar la desproporció de l'actuació policial dia 1 d'octubre, això és el primer que hauria de fer!

(Alguns aplaudiments)

Emprar la violència contra gent en actitud pacífica no té cap justificació ni ètica, ni professional. L'actuació del *Cuerpo Nacional de Policía* i de la *Guardia Civil* va ser gratuïta i innecessària i és, per tant, injustificable, l'únic que mereix és la nostra condemna més absoluta, sense pal·liatius, ja que ens

porten el tema aquí, els ho diem: sense pal·liatius. I el seu silenci sobre aquests fets, el del seu partit, el del Govern del PP i el del mateix cap de l'Estat, Felipe VI De Borbón, és un fet gravíssim, que entre d'altres conseqüències ha desfermat la violència de grups feixistes, que ara s'atreveixen a practicar la seva agressivitat sense cap complex...

(Alguns aplaudiments)

..., amb la protecció, en el pitjor dels casos, o la vista grossa en el millor, d'aquestes forces de seguretat per a les quals vostè demana suport total i incondicional. I quan parl d'aquesta vista grossa no parl per parlar, em referesc a casos ben concrets i que hem viscut ben a prop, ocorreguts els darrers dies a Palma i a València, tots ho hem pogut veure per internet. Per cert, detinguts zero! Detinguts zero!

(Remor de veus)

Com pot explicar vostè que uns fets que han deteriorat tant la imatge d'Espanya no hagin donat lloc ni a una simple dimissió, perquè no ens enganem, com deia el Sr. Abril, les responsabilitats són polítiques, els agents són un simple instrument. Vostè diu: ja s'investigarà en els jutjats; i les responsabilitats polítiques? Com ho explica que no hi hagi hagut cap responsabilitat política després d'aquest ridícul? Això sí que ha estat fer el ridícul, el ridícul espanyol. Doncs l'explicació és molt simple i és la que jo li deia, és *mantenella y no enmendalla*. Com que no volen, o no saben fer ni un pas enrera i no saben com justificar-ho, es pregunten com podem amagar els fets oprobiosos de l'1 d'octubre? Doncs elaborant i difonent un relat que és la policia la que pateix la violència dels ciutadans, convertint les víctimes en botxins. Aquest és el leitmotiv de la seva PNL i ho hauria de reconèixer Sr. Lafuente.

I per això aquesta proposició ens sembla d'un fariseisme extrem. No li fa vergonya venir aquí a demanar suport incondicional per a la policia i no fer ni un esment de les víctimes de la violència policial?

(Alguns aplaudiments)

Eh, Sr. Lafuente, no fer ni un esment de les víctimes? No li fa vergonya venir aquí a demanar aquest suport i no fer ni un esment de les víctimes d'aquesta violència? Sí, Sr. Lafuente, vostè vol fer passar les víctimes per botxins!

Em dirà que no jutja el que va passar dia 1 d'octubre, sinó que simplement vol expressar el seu suport als agents de l'autoritat, que, segons vostè, han patit o pateixen l'assetjament de la població. Nosaltres, com els altres grups, no entrarem en la seva trampa perquè la problemàtica que viu Catalunya no admet aproximacions parcials. I de tots els problemes i fets lamentables que succeeixen a Catalunya durant les darreres setmanes, li he de dir que el que vostè ens planteja probablement és el menys important. La seva PNL i la seva intervenció, com no podia ser d'altra manera, està plena d'expressions com la "legalitat constitucional", "l'estat de dret", vostè a la seva intervenció parlava de "*la vuelta a la ley*". I jo li he de dir que el Govern d'Espanya és el campió en saltar-se les seves pròpies lleis, el Govern d'Espanya és el campió en

saltar-se les seves pròpies lleis, el que passa és que vostès o no ho volen veure o, simplement, no ho poden veure.

Jo sincerament, de vegades positivament penso que és que no ho poden veure, perquè estan encegats; vostès pensen que l'Estat és seu i pensen que la unitat d'Espanya ho justifica tot, i això els fa passar per alt totes les vegades, i ha passat moltíssimes vegades aquests dies, que l'Estat es bota les seves pròpies lleis. No fan més que reclamar que s'observin les regles del joc, quan vostès són uns tafurs, uns tramposos que juguen el seu joc, amb les seves pròpies regles, regles que els permeten, només a vostès, jugar amb les cartes marcades, i ara li posaré uns quants exemples, i tot i així, si la partida no els surt com els agradaria, s'acaben botant les seves pròpies regles igualment, no tenen cap mena de complex.

I ara vaig als exemples que li he dit que li posaria, el repto que a la seva rèplica em desmenteixi si aquí s'han botat o no s'han botat les lleis, i parlaré dels fets que han conduït a aquests fets lamentables que vostè posa a la seva PNL, però que s'oblida de citar. Per exemple, la intervenció dels comptes de la Generalitat; la intervenció dels comptes de la Generalitat s'han fet amb l'excusa de l'estabilitat pressupostària, quan vostè sap perfectament, ho sap tant bé com jo que el problema dels comptes de la Generalitat no és d'estabilitat pressupostària, sinó de control polític. Evidentment això no entra en el supòsit de la Llei d'estabilitat pressupostària, però al Govern li és igual, a això em refereixo quan parlo de les cartes marcades, com que l'Estat amb aquesta llei ho pot fer, ho fa. *Disparen primero y averigüen después*, el mal ja estarà fet.

En segon lloc, les actuacions policials per aturar el referèndum. Ja en vam parlar aquí un altre dia arran d'una moció de Podem i, per tant, ara no m'hi estendré, en tota la vulneració dels drets fonamentals que s'ha dut a terme, que fan que en aquests moments les forces i cossos de seguretat de l'Estat a Catalunya estiguin actuant amb impunitat, amb impunitat! Sense un control d'aquestes vulneracions dels drets fonamentals. Fins i tot la Interlocutòria de la magistrada del Tribunal Superior per impedir el referèndum, i vostè ho sabrà, ordenava als cossos i forces de seguretat, dur a terme la seva missió "*sin afectar la normal convivencia ciudadana*". Vostè creu que aquests cossos de seguretat que avui vostè ve aquí a defensar van dur a terme correctament aquest encàrrec de la jutgessa, "*sin afectar la normal convivencia ciudadana*"? Si el que jo vaig veure pels mitjans és convivència, ja m'ho explicarà, Sr. Lafuente!

Ara bé, tot i així qui està en el punt de vista? Els mossos. Com s'ha dit, em sembla que ho ha dit el Sr. Abril, els mossos van clausurar, segons la meva informació, 90 col·legis electorals. Sap quants en van tancar els comandos "Piolín"? Ho sap? S'ha informat? Sap quants col·legis van tancar amb tota la rastellera de violència que vam veure? Segons les meves informacions, 63. Aquests comandos paral·lels, amb una expressió afortunada del Sr. Saura, amb tota la seva violència van ser capaços de tancar 63 col·legis electorals. I els mossos, que són els que estan en el punt de mira, en van tancar 90, amb unes maneres de fer diferents, que evidentment hem d'atribuir, estic d'acord en això amb el Sr. Font, a la direcció política, i no als agents particulars.

És a dir, en definitiva, un cos que ha actuat amb més eficàcia, amb més sotmetiment a les instruccions de la jutgessa, perquè els mossos no van posar en risc la convivència, i que han actuat amb més respecte als drets fonamentals de la ciutadania, es posen en el punt de mira. I en canvi, els que han actuat amb falta de professionalitat i d'eficàcia ben evident, perquè el resultat és desastrós per a la imatge d'Espanya, no han fet cas a la interlocutòria de la jutgessa i han agredit de forma injustificada ciutadans pacífics, són mereixedors de la seva preocupació. Però és igual, perquè aquí del que es tracta no és d'observar les lleis, del que es tracte és de treure el Major Trapero de la circulació per exemple, i això és l'únic que els interessa, encara que se n'omplin tant de complir la llei.

El tercer exemple que li vull posar és la presència irregular de les forces i cossos de seguretat de l'Estat a Catalunya, perquè, com vostè sap, aquests 7.000 o 10.000, jo ja he perdut el compte, no sé quants són, 7.000 agents de la Policia i la Guàrdia Civil, la seva presència a Catalunya no està emparada per cap llei, perquè van venir com a policia judicial, per aturar el referèndum de l'1 d'octubre i, que jo sàpiga, el referèndum de dia 1 d'octubre ja s'ha produït, encara que alguns diguin que no s'ha produït. Però en qualsevol cas ja s'ha produït. Per tant, la seva missió de policia judicial ha caducat. I per altra banda, la Llei Orgànica de Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat, estableix expressament que la policia autònoma de Catalunya es regeix pel seu estatut d'autonomia, és a dir, per l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i per les normes que el desenvolupin, respecte dels quals la llei orgànica espanyola té caràcter supletori. I vostè sap tant bé com jo que l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix als Mossos d'Esquadra les funcions de seguretat ciutadana i ordre públic. Tot això el ministre Zoido ho sap perfectament, ho sap tant bé com vostè i com jo, molt millor que nosaltres, per això no para de dir que aquestes forces són a Catalunya per donar suport als Mossos, quan tots sabem que això també és mentida.

Veu a què em refereixo quan parl de totes les vegades que l'Estat es fa trampes a les seves mateixes normes?

Per això m'agradaria que vostè em digués d'aquestes coses que li he dit, que s'està vulnerant la llei de forma flagrant, què en pensa? De la intervenció econòmica de la Generalitat, que és una aplicació encoberta de l'article 155; de la vulneració de drets fonamentals, que és una aplicació encoberta de l'estat d'excepció; de la presència regular de les forces policials a Catalunya, que és una vulneració de l'Estatut d'Autonomia. Totes aquestes normes les vulnera l'Estat amb la seva actuació, mentre s'omple la boca de *volver a la legalidad*, com ha dit vostè a la seva intervenció.

No tinc temps per parlar del quart i de fet més important element, que és el que explica..., vostè em dirà que tot el que li estic dient no té res a veure amb la seva proposició no de llei, però és que és la base, són els elements que han portat a aquesta situació, que és la laminació de l'autonomia catalana. Hi ha en aquests moments 11 o 12 lleis, només de 2015-2016, del Parlament de Catalunya que estan suspeses cautelarment pel Tribunal Constitucional, usant i abusant del mecanisme que té l'Estat per suspendre les lleis autonòmiques: pobresa energètica, habitatges buits, igualtat efectiva entre homes i dones, prohibició del *fracking*, prohibició de grans superfícies

fora de les ciutats, impostos de producció d'energia nuclear..., coses que no tenen res a veure amb *el órdago separatista*, que diuen vostès, estan suspeses per l'Estat per tal de laminar l'autonomia de Catalunya. A vostè això li sembla normal? Això és un abús de les regles del joc, i d'això parlo quan en referia a aquestes trampes que vostès fan.

I ja acabo, Sr. President. Nosaltres ens posem al costat de la ciutadania. El ciutadà i el funcionari, especialment si és un policia, no estan en peu d'igualtat; el ciutadà té dret a queixar-se si els serveis públics no funcionen com toca o si es perverteixen les seves funcions, però el funcionari, i més si és policia, el que ha de fer és mostrar una neutralitat absoluta. Però a l'Espanya d'avui, en descomposició, ja no es pot demanar tant: s'empresonen i s'agredeixen persones pacífiques i honrades, com "els Jordis", als quals des d'aquí envio una forta abraçada, mentre que els que exerceixen la violència, siguin agents de l'autoritat o grupúsculs feixistes, són aplaudits, protegits i ovacionats al crit d'*¡A por ellos, oé!* Nosaltres tampoc no volem viure en aquesta Espanya.

Gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Pel Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sr. President, senyores i senyors diputats, bon dia novament a tothom.

El que ha passat a Catalunya i per extensió a Espanya els darrers quaranta dies és una vertadera anomalia, de fet els parl dels darrers quaranta dies i podríem remuntar-nos molt més enfora, fins a cinc o set anys enrere, per exemple, per fixar el punt d'arrencada d'aquesta anomalia, o més enfora i tot, però, en fi, ho deixarem fer perquè el que avui ens ocupa en aquesta proposició no de llei són aquests darrers quaranta dies i, per tant, d'això hem de parlar.

Els parlava d'anomalies, i efectivament és anòmal que en un estat de dret un parlament autonòmic pugui aprovar dues lleis de desconexió de la resta de l'estat botant-se el reglament de la mateixa cambra i els informes dels lletrats i els òrgans consultius, i negant la paraula als grups de l'oposició. És anòmal també que en un estat de dret un govern i un parlament autonòmics puguin desobeir una suspensió o dues suspensions del Tribunal Constitucional. És anòmal que en un estat de drets les entitats i organitzacions de la comunitat educativa - associacions de pares, sindicats docents, etc. - puguin posar-se al servei d'un govern que actua fora de la legalitat. També és anòmal en un estat de dret que els directores de determinats centres educatius empenyin els alumnes, quasi tots menors, a manifestar-se a favor d'un referèndum il·legal. És anòmal igualment en un estat de dret que hi hagi docents que animin els seus alumnes a fer llistes de famílies sospitoses de no anar a votar en un referèndum declarat, per altra part, il·legal. És anòmal que en un estat de dret els mitjans de comunicació

públics i bona part dels privats fortament subvencionats per l'administració autonòmica oblidin els més elementals criteris de veracitat i imparcialitat i es converteixin en altaveus de les aspiracions separatistes. És anòmal que en un estat de dret els regidors d'un ajuntament que no han comès altre delictes que el de mantenir-se lleials a aquest mateix estat siguin assenyalats en un cartell com si fossin criminals per l'organització juvenil d'un partit que dona suport a aquest govern separatista. És anòmal que en un estat de dret les empreses més importants que tenen la seu i la raó social a una part del territori se n'hagin d'anar per por que els afanys secessionistes d'un govern autonòmic els deixin fora de la legalitat.

És anòmal, també, que en un estat de dret una policia autonòmica no tan sols no col·labori amb els altres cossos i forces de seguretat de l'Estat sinó que fins i tot dificulti la seva feina i afavoreixi tota casta d'assetjaments i abusos per part de masses de ciutadans enquadrades molts de pics en entitats generosament subvencionades pel mateix govern autonòmic. A propòsit d'això i d'aquests que anomenen "els Jordis", els voldria invitar a llegir l'acta del jutjat d'instrucció, és molt reveladora, primer parla bàsicament de dos dies, que són els dies 20 i 21 de setembre, i després exposa el perquè de la decisió que ha pres la jutgessa en aquest cas, i crec que aquí tothom parla d'això com si fos una cosa completament diferent del que és realment aquesta acta del jutjat d'instrucció.

És anòmal, també, que un estat de dret la col·laboració entre cossos policials per aplicar la llei pugui ser torpedinada per les contraordres que la cúpula d'aquesta policia autonòmica dona als seus subordinats. És anòmal que en un estat de dret els cossos i forces de seguretat de l'Estat hagin d'abandonar els hotels on estan allotjats perquè els batles de les localitats respectives els declaren persones no grates i cominen els propietaris dels establiments a fer-los fora. És anòmal que en un estat de dret els fills de policies i guàrdies civils que hi resideixen siguin objecte d'assetjament i d'assenyalament en els centres on estan escolaritzats, pel fet de ser fills de qui són.

Totes aquestes anomalies i moltes d'altres que figuren a l'exposició de motius de la proposició no de llei i d'altres que ni tan sols no hi figuren s'han donat aquests dies a Catalunya, o sigui, en una comunitat autònoma que forma part d'un estat que forma part, al seu torn, d'Europa, i que està considerat, per cert, com un dels estats més descentralitzats del món. Davant d'això un partit com Ciutadans, que creu en l'estat de dret, que creu que l'estat de dret, a pesar de tots els defectes que pugui tenir i a pesar de totes les imperfeccions que pugui tenir, és la garantia de la llibertat, de la democràcia, de valors essencials per a la convivència, com són la igualtat, la solidaritat i la justícia, no pot desentendre's de la campanya infame, i repetesc, infame, que s'ha organitzat a Catalunya i també fora d'aquesta comunitat contra els cossos i forces de seguretat de l'Estat, o sigui contra aquells que tenen com a principal funció garantir la nostra seguretat, la de tots els ciutadans sense distincions. És per això que votarem a favor d'aquesta proposició no de llei.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pericay. Intervenció del grup parlamentari proponent. Té la paraula el Sr. Juan Manuel Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, president. En primer lugar, quiero agradecer a los grupos que me han precedido y que no nos han insultado sus aportaciones, y manifestar que, hombre, vistas las posturas que se han manifestado pues ejercer el derecho a la libertad de expresión aun nos dejan aquí, a salir a defender nuestros principios y nuestras ideas. Veo que cuando los propone Podemos, que fue el primero que propuso una PNL sobre esta cuestión, no era críspar, no era provocar, pero si lo propone el Partido Popular sí que es críspar, sí que es provocar, y yo creo que lo que hace esta proposición de ley es precisamente crear certidumbre sobre la posición de las partes en esta cuestión, y la mantenemos tal como la hemos defendido.

En las intervenciones que ha habido creo que hay una mezcla total y absoluta de una cuestión básica en cualquier estado de derecho, que es la separación de poderes.

(Remor de veus)

La separación..., sí, no, no se ríen, porque quizás en otros sitios no se produce, pero la separación de poderes es fundamental. Achacar presos políticos...

EL SR. PRESIDENT:

Facin un poquet de silenci, per favor.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

..., presos políticos a una decisión de un auto de un juzgado de instrucción, yo..., léanse el auto, no viene firmado por Rajoy, viene firmado por la juez de instrucción.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Léanselo y lo verán, pero es que es así. Ya sé que a ustedes eso de la separación de poderes según cuando les conviene no les va bien, pero es así, vivimos por suerte en un estado democrático, y es así. Por tanto, esa confusión de mala... que evidentemente no es de ignorancia, es de mala fe, ustedes la provocan continuamente.

Manifestar, bueno, nuestra sorpresa sobre la crítica que hace el Partido Socialista, ¿no?, el Partido Socialista dice que esta PNL pues es una auténtica vergüenza. Yo le invitaría que se lo pregunten a sus compañeros de Navarra que la han votado a favor o a sus compañeros de Galicia que la han votado a favor, ¡eh!...

(Alguns aplaudiments)

... igual sienten vergüenza de ellos, se avergüenzan de sus compañeros de Navarra, supongo, que la han votado a favor.

Y yo he visto que hoy, actuando con responsabilidad, retiraba el Partido Socialista la reprobación de la vicepresidenta en el Parlamento, en el Congreso, desgraciadamente, el PSOE aquí no actúa con esa responsabilidad.

Vemos su enmienda, evidentemente, que es a la totalidad, no intentan buscar acuerdos, no la podemos aceptar, parte de la premisa de que las fuerzas de seguridad se excedieron por órdenes políticas y no obedecieron órdenes judiciales. En todo caso, eso será, ya digo, las investigaciones que se hagan que las determinen, ustedes ya lo dan por hecho, y hablan de una salida dialogada el PSOE, pero se olvidan de un apartado fundamental, el PSIB aquí habla de salida dialogada, pero se olvida... tiene un lapsus, un lapsus importante, se olvida de la salida dialogada dentro de la legalidad, que es lo que mantiene el Partido Socialista con el acuerdo con Ciudadanos, una posición de todos los partidos constitucionalistas; se olvidan de una cuestión básica y fundamental, la enmienda del PSIB lo que hace es ceder al chantaje de quienes no están en la legalidad, y está más cerca de la posición de MÉS que de la posición del Partido Socialista a nivel nacional.

Yo creo que es una lástima, es una lástima que no asuman una posición unitaria con el Partido Socialista del resto de España, que no atiendan a voces sensatas, com el Sr. Borrell, y no escuchen con detenimiento su discurso del día 8 de octubre en Barcelona. Es una lástima tener y es una... yo creo que es una desgracia para esta comunidad tener un PSIB como el que tenemos.

(Alguns aplaudiments)

Esa es la excusa que ustedes dan para no dar apoyo a nuestra propuesta.

De las otras posiciones de las otras formaciones políticas, bueno, me alegro de que MÉS por Mallorca se preocupe de la situación, por fin, se preocupe de la situación laboral de los guardias civiles, es una lástima...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

..., és una lástima que no acuda cuando se le invita a celebrar los patrones de la policía nacional y de la guardia civil, porque entonces se enteraría un poco más, se enteraría un poco más de cuál es su situación laboral...

(Remor de veus)

..., y sabría, sabría que este año en la oferta de empleo público...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, guardin un poc de silenci, per favor.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

... en la oferta de empleo público se van a publicar 5.937 nuevas plazas de policía nacional y guardia civil. Y sabría que el acuerdo en los presupuestos generales del Estado, hay un acuerdo con Ciudadanos, que en cinco años se va a equiparar

el sueldo de los guardias civiles y policías nacionales con las policías autonómicas.

(Alguns aplaudiments)

Pero como ustedes no van a esos actos, no se enteran de esas cosas, claro, y luego dicen una cosa, dicen una cosa y hacen lo contrario, cuando se presenta una PNL para proteger a la policía nacional de las agresiones en Alsasua pues a eso no le dan apoyo. Es decir, prefieren que peguen a los guardias civiles y a sus familias a integrarse...

(Remor de veus)

... a defender sus derechos. Ese es el principal derecho que debe tener cualquier persona para ejercer su profesión, y a eso no le dan apoyo.

Por tanto, eso sí que es cinismo, eso sí que es demagogia y eso sí que es hipocresía, Sr. Abril, eso es hipocresía lo que ha hecho usted, porque no ha defendido realmente las condiciones de la policía nacional ni de la guardia civil.

Desgraciadamente, pues esperábamos... bueno, de Podemos ya me imaginaba que no iban a dar apoyo a esta propuesta, supongo que ustedes pues prefieren eso, la actuación de la policía, como hace en Venezuela que no dispara con balas de gomas, dispara balas de verdad, y esas son las que a ustedes les gustan.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Lafuente, per favor, vagi acabant.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Sí. Por tanto, lamentar que ustedes no apoyen esta propuesta, creo que en este momento sí que es especialmente necesario que el Parlament apruebe esta propuesta de apoyo a las fuerzas y cuerpos de seguridad del Estado, que no se repitan esos actos violentos.

E insistir, insistir en la posición del Partido Popular que creo, yo creía que contaba con el apoyo del Partido Socialista y de Ciudadanos, veo que no con el PSIB, de llegar a un acuerdo dialogado, pero dentro de la ley, veo que el PSIB no está por esta labor y, por tanto, tenemos un PSIB que más vale que se disuelva y se integre en MÉS.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Guardin un poquet de silenci, per favor. Guardin silenci! Senyores diputades, senyors diputats, guardin silenci!

Sr. Abril, té la paraula.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Per al·lusions.

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci.

(Remor de veus)

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Per al·lusions, article 76.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula, Sr. Abril.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Senzillament, voldria que el Sr. Lafuente retiràs l'afirmació que ha fet des de la tribuna dient que els membres del meu partit volen que "peguin a la guàrdia civil i a les seves famílies" perquè em sembla absolutament ofensiu i fora de to.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Doncs, passam a votació. Accepta la votació separada, no és vera? Sí?

Passam a la votació dels punts 1, 2 i 4. Votam.

20 vots a favor; 33 en contra i 3 abstencions.

Passam a la votació del punt 3. Votam.

20 vots a favor; 36 en contra i cap abstenció.

Doncs, com que no hi ha més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
